

வெளியீடு எண் 120.

வ.
சிவமயம்

குளத்தூர்—
அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்
(குறிப்புரை முதலியவற்றுடன்)

திருக்கபிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறைஆதீனத்து
இருபத்தொன்றுவது குருமஹாசங்கிதானம்
பூா-ல-பூா சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள்
கட்டளையிட்டருளியபடி
வெளியிடப்பெற்றது.

திருவாவடுதுறை

1958.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

1. முகவுரை
2. நூலாசிரியர் வரலாறு
3. பிள்ளைத்தமிழ்நூல்
4. குறிப்புரை முதலியன
5. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

வ
சிவமயம்

வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவனூன

போதனெந்தி காட்டும் வெண்ணெனய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பாநு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீழே தழைக மாதோ.

—ஷ்ரீ மாதவச்சிவனூனயோகிகள்.



திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
 இருபத்தொன்றுவது குருமஹாசந்திதானம்
 ஸ்ரீ-ஸ்ரீ கப்பிரமணிய தேசிக ராமாமிகவ்

முகவுரை

“தேசிக நாதன் சிவஞான தேவன்செங் கைத்தலமுன் வீசிநின் ரூடிய வம்பல வாணன் வியனுலகம் பேசிய பஞ்சாக் கரவன் பிறங்கருட் டாண்மலரைக் கூசிநின் றேத்திய மாதவத் தார்க்கென் குறையுளதே.”

செங்தமிழ்நாட்டில் சிலகாலத்துக்கு முன்வரையில் இருஞ்துவந்த தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களில் தமிழ்கற் கின்ற மாணவர்கள்க்கு முதன்முதலில் நீதிநால்களும், பிரபந்தங்களும் முறையாகக் கற்பிக்கப்பட்டுவந்தன. அவற்றுள், ஒளவையார் அருளிச்செய்த ஆக்திகுடி, கொன்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி முதலி யனவும், ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிச்செய்த நன்னெறியும், ஸ்ரீ குமரகுருபரசுவாமிகள் அருளிய நீதிநெறிவிளாக்கமும், ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான யோகிகள் அருளிய சோமேசர் முதுமொழி வென்பாவும் நீதி நால்களுள் தலைசிறந்தனவாக எடுத்து ஒருதலையாகக் கற்பித்தனர் ஆசிரியர். அதன்பின் நான்மணிமாலை, மும்மணிக்கோவைகளைக் கற்பிப்பர். பின்பு அந்தாதி, பின்னொத்தமிழ், கலம்பகம், உலாப்போன்ற பிரபந்தங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொன்றிலும் பல நால்களைப் படித்தவர்களும் :

பிரபந்தங்களின் வரிசையில் அஷ்டப்பிரபந்தம், ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசசவாமிகள் பிரபந்தங்கள், ஸ்ரீ குமர குருபரசவாமிகள் பிரபந்தங்கள், ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான யோகிகள் பிரபந்தங்கள் என்பதைகளும் மாணவர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லப்பட்டன. இந்த வரிசையில் நூல்களை நோக்கும்போது தமிழ் மாணவர்களுக்கு ஒழுக்கத் தெளிவும், கடவுட்கொள்கைத் தெளிவும் நன்றாக வேறுன்றி சின்றன என்னலாம். இலக்கிய நலங்களும், கற்பனை நயங்களும், ஆசிரியர்களுடைய அருட்பெருநலங்களும் அறிந்தறிந்து இன்புறுதற்கு வாய்ப்பாகவும் அவைகள் என்றன. அந்தவகையில் பிள்ளைத்தமிழ் என்று எண்ணும்போதெல்லாம் நம் முன்னர்வந்து சிற்பது முத்துக்குமாரசவாமி பிள்ளைத்தமிழும், மீனுட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழுமே. தமிழ்நாட்டில் பெரும் பாலோர் அறிக்திருந்தது அவ்விரண்டனையுமே ஆம்.

சிறப்பாக நூலறிவுபடைத்தோர் சிவஞானசவாமிகள் பிரபந்தங்களைக் கல்லாமலிரார். அவை அத்துணைச் சிறந்தன எனப் பெரியோர்களால் பாராட்டப்பட்டன, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தைத் தோற்றுவித்துச் செங் தமிழ் நூல்களை அறிவுறுத்தத்தொடங்கிய காலத்திலே பிரவேசபண்டித பரீட்சைக்கு உரிய பாடங்களுள் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ் முதலிடம் பெற்றது. அதற்குக் காரணம் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்த ஸ்ரீ பாண்டித் துரைசாமித்தேவரவர்கள் தமது இளமைப் பருவத்திலே தமிழ் நூல்களைக் கற்கத்தொடங்கிய காலத்து இந்தத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்துக் கல்வி பெற்ற ஆசிரியர் மூவர்பால் பயின்றனர். அவருடைய ஆசிரியர்கள் நால்வருள் மூவர் திருவாவடுதுறை ஆதினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதில் அவருக்குப்

பெருவிருப்பம் உண்டு. அவர்படித்தகாலத்திலேயே இவ்வாதீனத்தில் கல்விபயின்ற மதுரை - இராமசாமிப் பிள்ளையைக்கொண்டு ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானசவாமி கள் பிரபந்தங்களை அச்சில் பதிப்பிக்கச்செய்தனர் என்ற ஒன்றே இவ்வாதீனத்திலும், சிவஞானசவாமி களிடத்திலும் அவர்வைத்துள்ள குருபத்தியைப் புலப் படுத்தும். தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலையில் உள்ள மூன்று வகுப்பு (பிரவேசம், பாலபண்டிதம், பண்டிதம்) களிலும் சவாமிகள் அருளிய நூல்களையும் உரைகளையும் பரீட்சைக்குப் பாடமாக அமைப்பித்தார். ஒரு சித்திரை ஆயிலியத்தில் சவாமிகள் குருஷை நாளன்று சிவஞானசவாமிகள்மீது இரட்டைமணி மாலையை இயற்றி அரங்கேற்றினர். அந்த இரட்டை மணிமாலை நூலுக்கு ஒப்பு அந்நாலே என்பதில் தடையில்லை. இளமைப் பருவத்திலே விதைக்க வேண்டிய நல்ல விதைகள் சவாமிகள் அருளிய சிறு பிரபந்தங்களில் நிறைந்துள்ளன. 'விளையும் பயிர் முளையிலே' என்றபடி அந்தச் சிறு நூல்களில் உள்ள நல்லபயிற்சி பெரியநூல்களில் மாணவர்கள் தாராளமாக நுழைந்து விளையாடற்குப் பெரிதும் துணைசெய்யும்.

இனி, அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் இப்பிரபந்தத்தை அருளிச் செய்தவர்கள் தொவிட மாபாடியகாரராகிய ஸ்ரீமாதவச்சிவஞானசவாமிகளே. அமுதாம்பிகை குளத்தூரில் கோயில்கொண்டருஞும் அம்பிகையாவர். சென்னைக்கு அருகிலுள்ள பெரம்பூர் ரெயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து குளத்தூர் 3 மைல் தூரத்தில் உள்ளதென்பர். இவ்வூர் இந்த மகாஞல் இப்பிள்ளைத்தமிழையன்றிச் சோமேசர் முதுமொழி

வெண்பா, குளத்தூரிப் பதிற் ருப் பத்தந்தாதி என்னும் பிரபந்தங்களையும் பெற்றுள்ளது.

தொட்டிக்கலை பூர்ச் சுப்பிரமணியமுனிவர் இவர்கள் மாணவர் ஆகவின் பூர்ச் மாதவச் சிவஞானசுவாமி களைச் சென்னையிலும், குளத்தூரிலும், தொட்டிக்கலையிலும் தங்கும்படி செய்து, தமிழுலகத்துக்கு வேண்டிய நலங்களைத் தேடிவைத்தார். கவிராச்சிலை பூர்ச்சியப்பமுனிவர் இவர்களைக்காஞ்சிபுரத்தில் எழுங்கருளியிருக்கச் செய்து காஞ்சிப்புராணம், திராவிடமாபாடியம் இவற்றையருளப் பெரிதும் காரணராயிருங்கள். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் பன்னிரண்டாவது பட்டத்தில் எழுங்கருளியிருங்க திருச்சிற்றம்பலதேசிகரும் சுவாமிகள் மாணவர் பன்னிருவருள் ஒருவரே, திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் சென்னைக்கு அருகில் உள்ள அரும்பாக்கத்தில் தொண்டைமண்டலவேளாளர் குலத்தில் தோன்றியவர்கள். அங்கேயும் ஒருமடம் உண்டு என்பார்.

குளத்தூரில் உள்ள சிவபெருமான் திருநாமம் சோமேசர் என்பது. அம்பிகை திருநாமம் அமுதாம் பிகை. சந்திரன் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம் இது. சந்திரனுல் உண்டாக்கப்பெற்ற தீர்த்தம் ஒன்றுள்ளது. குளத்தால் இவ்வூர் பெயர்பெற்றது, கமலாகரபுரம், கமலாகரம் எனவும் இந்நூலுள் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

புராண மறை ஆகமம் அளந்தறிவரும் புங்கவன், கொன்றையினுன், சிவவாழ்வு, பரமானந்தப் பெருவாழ்வு, ஆனந்த மெய்ப்பண்ணவன், பேரானந்த

வெள்ளக் கொழுங்கடல், உருவாய் அளவரும் அருவாய் சிறைபொருள், முதுான்மறை அறிவறியா வடிவினான், உய்ய வரங்தரு நித்தன், திருச்சோமாதனர் எனச்சிவபெருமான் இதனுள் குறிக்கப்பெறுகின்றார்.

கமலாகரமயில், கல்யாணசவுந்தரி. பூரணஞான புராதனி, அமிழ்து, அமுது, அமுதம்மை என அம்மையார் குறிப்பிடப்படுகிறார்.

மும்மலங்கள், பரிபாகபேதம், மெய்த்தொண்டு செயும் அன்பர். சிவபத்தி குருபத்தி சங்கமபத்தி. சிவதருமம், சரியை கிரியாயோகங்கள், சிவஞானம், திருநீறு அக்கமணி திருவைங்தெழுத்து, வேதநெறி சைவநெறிகள், தொண்டர்குழாம், வெள்ளானை, அந்தரக்கங்கை, சர்வம்சத்திமயம், மகளிரான் மலரும் மரம், சிவஞானிகளுக்குத் தினையளவு கொடுப்பவர் அழியாத திருவையும் பெறுதல் முதலியன அங்கங்கே ஏற்ற பெற்றி கூறப்பட்டுள்ளன.

கங்கையாறு ஓன்றே பாலிநதியோடு ஒக்கும் எனல், கீர்த்தி பிரதாபங்கள், அடியார் மலமோடல், மூங்கில்முத்து, எவற்றினும் தோய்வற்று சிற்கின்ற சிற்பரம்பொருளை ஒத்திருத்தல், இராகுகேதுக்கள் சகோரம் சக்கரவாகம் இவற்றின் உணவு, மேரு மலையை வளைத்தல், அயன் அரி உருத்திரன் பரம்பொருள் இவர்ஸிறம், சங்கநிதி பதுமநிதிகள். இந்திரன் மலைகளின் சிறக ருத்தமை. இறைவர்கண்களை இறைவி புதைத்தமை, சிவபெருமான், கங்கை பாந்தள் தும்பை கடுக்கை கபாலம் கொக்கிறகு ஊமத்தம் ஆத்தி வன்னி எருக்கு அறுகம்புல் மந்தாரம் சந்திரன் இவற்றைத் தரித்திருத்தல், அம்மையார் இறைவர்

திருமேனியிற் செம்பாதி கொண்டிருத்தல் முதலிய செய்திகளும் இதனுள் விளங்கக் காணப்படுகின்றன.

சுந்திரன் குருமனைவியைப் புணர்ந்தமை, இந்திரன் உடம்பில் குறிகள் உள்ளமை பேசப்பட்டுள்ளன. முருகவேள், திருஞானச்செம்மற் குழவி, விஂதியமலை, வெள்ளிவேதண்டம், மந்தரம், மேரு, அயிராவணம், அயிராவதம், வேதங்களால் அறிதற்கரியன் சிவபெரு மான் எனல். வேதக்குழாம் கதறி ஓலிடல், ஆலகால விடமுண்டமை. அர்த்தநாரீஸ்வரர் உருவுக்குக்காரணம் கற்பித்தல், ஐங்கரக்களிறு, சிவபெருமானை நிகர்ப்ப இறைவி மும்மலச் சோவைப் புன்மூரலால் அழித்தல். அம்பிகை கரங்களில் கருப்பு வில்லும் பஞ்சபாண மும் உடைமை, ஐவகைச் சுத்தியும் அமைத்துச் சிவாகம நெறியில் சிவனைப் பூசித்தல் முதலிய அரிய செய்திகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. வெண்ணிறுபூசிய மெய்த்தொண்டர் மிகப் பேசப்படுகின்றார். வேங்கை மகவுக்குப் பாற்கடல் அளித்தமை, கழைக்கூத்தர் திறம், குளிர்காலத்துப் புனவிலும் வெயில் காலத்துக் கனலிலும் இருந்து தவமாற்றுதல், குரியன் பச்சைப் புரவிகள், குழவிகள் நிழலைத் தம்மினமெனக்கருதி ஆட அழைத்தல், முலைத்தமும்பும்வளைத்தமும்பும்பட இறைவர் குழைந்துகாட்டியமை, நிலப்பொட்டிடல், இமையமலையரையன், மேனை, இருமைவீனை, கருமப் பகுதி, குமரியிருட்டு, குயில் வாய்டைத்தலும் இசை எழுப்புதலும், பெருச்சாளி விநாயகர் வாகனமாதல், கண்ணன் குரியனைச் சக்கரத்தால் மறைத்தல், விநாய கரை எப்பகுப்பிலும் வைத்துப் போற்றுவதரிதெனல் இவைகள் கூறப்பட்டுள்ளமையும் காணலாம்.

உமாதேவியார் சரவணப்பொய்கையில் முருகக் கடவுள் ஆறு உருவங்களையும் ஓருருவாக அணைத் தெடுத்தமை, பாலூட்டியது, சீகாழி பிரளய வெள் ளத்தில் மிதங்தமை, முருகவேள் பிரமனைச் சிறையிட்டமை, மேருமலை பூமிக்கு ஆதாரமாய் இருத்தல், சந்திரனிற் களங்கம், சந்திரன் பதினாறு கலைகளைப் பெற்றிருத்தல், சந்திரனிடத்திலுள்ள அமுதத்தைத் தேவர்கள் உண்ணுதல், சந்திரன் உதயகாலத்திலும் அத்தமனா காலத்திலும் சிவந்திருத்தல், அரிபிரமர் அடி முடி காணுமை, குரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம் அக்கினி மண்டலங்களில் சிவசத்து வசித்தல் என்னும் செய்திகளும் பிறவும் இந்நூலில் உள்ளன.

இந்நூலினுள் உவமை, உருவகம், சிலேடை, மடக்கு முதலிய அணிகள் சிறப்பாகவுள். பழுமொழி களையும் எடுத்தாண்டுள்ளார். இப்பிள்ளைத்தமிழைப் படித்தபின் வேறொரு நூலில் அறிஞர்க்கு மனம் செல்லாது என்பதை அநுப்வத்திலேதான் உணர வேண்டும். பிறர்க்குறும் ஒரு செய்தியைத் தாம் எடுத்துக்கொண்டு செவ்வையாக விளக்கி மனத்தில் பதிய வைக்கும் ஆற்றல் மிகப்படைத்தவர் இவர் என்பதை நீராடற்பருவத்தில் 7-ஆம் பாடலும், அம்மானைப் பருவத்தில் சில பாடலும் விளக்கும். அம்புலிப் பருவத்தில் சாம பேத தான் தண்ட உபாயங்களை எடுத்துக்காட்டும் காட்சி என்றும் அறிஞர் உள்ளத்தில் விலைபெற்று விளங்கும்.

இப்போது இவ்வாதீனத்திலே திருமந்திர மாநாட்டையும், சித்தாந்த சைவ மாநாட்டையும் ஆண்டுகள் தோறும் கூட்டித் தமிழுலகம் சாத்திர தோத்திர

நூல்களின் அருமையை எளிதில் அறிந்துய்யத் திரு வளங்கொண்டு விரிவுரைகள் வாயிலாகவும், நூல் உரைகளின் வாயிலாகவும் தமிழ்மக்கட்குப் பேரருள் புரிந்து 21-வது குருமஹாசங்கதானமாக வீற்றிருந்து குருகேஷத்திரசிவகேஷத்திரபரிபாலனங்களும், சித்தாந்த சைவசமய பரிபாலனம் செந்தமிழ்ப் பரிபாலனங்களும் சிறந்து விளங்கக்கூடியது என்று அருட்செங்கோ லோக்கம் யீ-ஸ-யீ சுப்பிரமணியதேவிக சுவாமிகள் கட்டளையிட்டறுளியடி இந்த அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழுக்கு என் அறிவு சென்ற அளவிலே ஒரு குறிப்புரையும் ஆராய்ச்சி முகவரையும் எழுதி அச்சிடு வித்துச் சித்திரை ஆயிலிய நாளாகிய இன்று வெளிப் படுத்தியுள்ளேன். இதன்கண் உள்ள ஆராய்ச்சியுரையும், குறிப்புரையும் இந்நூலைக் கற்கும் மாணவவுலகத் துக்குப் பெருந்துணை செய்யும் என நம்புகின்றேன்.

பிள்ளைத்தமிழூப்பற்றிய இலக்கணங்கள் இதன் முன்பு வெளிவந்த சேழூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ். திருநூனசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்களிலே என்னுல் மிக விரிவாக எழுதப்பட்டமையின் இதில் அவ்இலக்கணம் சேர்க்கப்பட்டிலது. இதன்கண் என் அறியாமையால் கேரிட்ட பிழைகளையெல்லாம் அறிஞருலகம் பொறுத்தருள விரும்புகிறேன்.

வினாவும்,

திருவாவடுதுறை
23-4-1958.

சித்தாந்தசைவமணி—
த. ச. மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளை,

ான்.

நூலாசிரியர் வரலாறு

இந்நூலாசிரியரது பிள்ளைத்திருநாமம் முக்களா லிங்கர் என்பது. இவர்களுடைய தீட்சாநாமம் சிவ ஞானமுனிவர் என்பதாம். தவத்தான் மிக்கோருடைய சூழலில் தலைமை பூண்டோழிகிவங்தமையின் இவர் மாதவச் சிவஞானமுனிவர் என யாவரானும் கொண்டாடப் பெற்றார். சிவஞானிகளுக்குரிய இலக்கணங்கள் எவற்றினும் குறைவற நிறைந்து இவர் ஞான யோகியாகவே விளங்கியமையான் இயல்பாகப் பெற்ற தீட்சா நாமமே காரணத் திருநாமமாகவும் சிறந்தது ஆகவின், இவர்களை ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள் எனச் சந்திதானங்களும், தம்பிரான் கூட்டத்தினரும் வழங்கி வந்தனர். ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவ நாயனார் அருளிச் செய்த சிவஞான போதத்துக்குத் தமிழிலே பேருரை கண்ட பெரியோர் இவராகவின், திராவிட மாபாடியகாரர் என அறிவுடையுலகம் இவரை அழைப்பதாயிற்று. ஆதீனத்தில் உள்ள அனைவரும் இவரை 'ஆதீன குலதெய்வம்' எனப் பாராட்டினர்.

பண்டை நற்றவத்தாற் ரேன்றிப் பரமைனப் பத்தியண்ணும் நல்ல குடியிலே அவதரித்துத் திருவா வடுதுறை யாதீனத்தில் மிக இளமைப் பருவத்திலே வந்தடுத்துத் தீட்சை முதலிய யாவும் பெற்றுச் சிறந்தனர். மகத்துவமிக்க அகத்திய முனிவர் வரத்தால் இவர் தோன்றியவராதலின் மிக எளிதாக வடமொழிக்

கடலும். தென்தமிழ்க் கடலும் சிலைகண்டுணர்ந்தனர். பிள்ளையாகவுள்ள முக்களாலிங்கருடைய தங்தையார் ஆனந்தக்கூத்துர் என்பவர்; தாயார் மயிலம்மையார் என்பவர். இவருக்கு ஒரு சகோதரர் உண்டு. சிறிய தங்தையார் நமச்சிவாயக் கவிராயராவார். அவர் சிங்கைப் பிரபந்தங்கள் பலவற்றைச் செய்து புகழ்பெற்றார். ஏழுதலைமுறைகளில் தெய்விகப் பெரும் புலவர் களாக இவர் குடும்பம் விளங்கியது. அவர்கள் சந்ததி யாரும் நல்ல கல்வியறிவுள்ளவர்களாகவே விளங்கி வருகின்றனர்.

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகளுடைய ஞான சாரியர் பேரூர் - வேலப்பதேசிகமூர்த்திகள். இவர்கள் பத்தாம்பட்டத்து வேலப்பதேசிகமூர்த்திகள் காலத் தில் சின்னப்பட்டத்தில் இருந்தபடியே பேரூரில் சிவபரிபூரணம் பெற்றனர். பேரூர் - வேலப்பதேசிகர் அருளிய நூல் பஞ்சாக்கரப்பஃகிருடை என்பது. அந் நூல் பண்டாரசாத்திரம் பதினான்கனுள் ஒன்றும். பேரூர் வேலப்பதேசிகருக்குப்பின் மற்றொரு வேலப் பத்தம்பிரானைச் சின்னப்பட்டத்தில் இருத்தினார்கள். இவர்களே 11-வது பட்டம் வேலப்பதேசிகமூர்த்தி கள். இவர்கள் திருப்பெருந்துறையில் சிவபரிபூரணம் அடைந்தனர்.

இனி, திராவிடமாபாடியகாரராகிய இந்நூலா சிரியர் மாணவர்களில் இலக்கணம் - சிதம்பரங்காத முனிவர் திருச்சிற்றம்பல தேசிகரிடத்தில் சிவதீட்சையும், சைவசங்கியாசமும். சிவஞானேபதேசமும் பெற்றனர். இராமாதபுரம் சோமசுந்தர குருவும் இந்த

ஞானசிரியரிடத்திலேதான் உபதேசம் பெற்றனர். கவி ராசஷ்லை - கச்சியப்பமுனிவரும், தொட்டிக்கலை - மதுர கவி - சுப்பிரமணிய முனிவரும் 12-வது மகாசங்கி தானம் திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் பெரிய பட்டத்தி விருந்து சிவாகம ஆராய்ச்சியையே பொழுதுபோக்காகக் கொண்டிருந்தமையாலும், சிவானங்த நிட்டை யிலிருந்தமையாலும் அப்போது சின்னப்பட்டத்தில் உள்ள அம்பலவாணதேசிகர்பால் சைவசங்கியாசமும் சிவஞானேபதேசமும் பெற்றுக்கொண்டனர்.

ஸ்ரீ சிவஞானசவாமிகள்பால் மாணவர் யாவரும் இடையருத் பேரன்புகொண்டு மிக அச்சத்துடன் ஒழுகிவந்தனர். மஹாசங்கிதானங்களும் பேரருஞ்சுடன் நடத்திவந்தார்கள். திராவிடமாபாடியம், 11-வது பின் வேலப்பதேசிக மூர்த்திகள் பெரிய பட்டத்திலும் 12-வது திருச்சிற்றம்பலதேசிகமூர்த்திகள் சின்னப் பட்டத்திலும் எழுந்தருளியிருந்தகாலத்தில் அரங்கேற் றப்பட்டது. திராவிடமாபாடியத்தைக் காஞ்சிபுரத் திலே சுவாமிகள் எழுந்தருளியிருந்து எழுதிமுடித்தார்கள். பின்பு சிவஞானபோதத்துக்குச் சிற்றுரை யும், சிவஞான சித்தியாருக்குப் பொழிப்புரையும் செய்தருளினர். இளம்பருவத்திலேயே மாணவர்கள் சிவநெறியில் வாழவேண்டிப் பிரபந்தங்கள் பலவற்றையும் செய்தார்கள். சிவதத்துவவிவேகம், தர்க்க சங்கிரகம் - அன்னம்பட்டையம் முதலியவற்றையும் மொழிபெயர்த்தருளினார்கள். நன்னாலுக்குப் புத்தம் புத்துரை, இலக்கணவிளக்கச் சூருவளி, தொல் காப்பியப் பாயிர விருத்தி, முதற்குத்திர விருத்தி களும் செய்து இலக்கணநுட்பங்களையெல்லாம் நன்கு தெளிவு படுத்தினர், சிவஞானபோதம்

மாபாடியத்துக்கின்றியமையாத இலக்கண இலக்கிய தர்க்கநூல் உணர்ச்சிகள் பெறவேண்டுவதற்கு ஆவன வெல்லாம் திருத்தமாகச் செய்து முடித்துப் பெரும் புதழ்ப்படைத்தனர். சில கண்டன நூல்களையும் இவர்கள் எழுதினார்கள்.

எவ்வாற்றினும் சிறப்புற்று விளங்கிச் சிவானுடுதி கைவங்த இந்த நாலாசிரியர் திருவாவடுதுறையிலே ஒரு சித்திரைமாத ஆயிலிய நாளில் சிவபரிபூரணம் எய்~

“ மன்னும் விசுவா வசவருடம் மேடமதி
உன்னிரவி நாட்பகலோ தாயிலியம் - மன்னும்
திருவாளன் எங்கோன் சிவஞான தேவன்
திருமேனி நீங்கு தினம் ”

என்னும் வெண்பா சுவாமிகள் சிவபரிபூரண நாளையுணர்த்தும்.

இவர்களைப் பிரிதல் ஆற்றுத் தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவர் “நினைத்தாற் சகிக்கப்போமோ” என்னும் பாடலால் தம் கருத்தை வெளிப்படுத்தினர். அன்றியும், அவர் தொட்டிக்கலையில் சுவாமிகள் திருவுருவத்தை அமைத்துப் பூசித்து வழிபட்டார்.



ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்

குளத்தூர்—

அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்

ஆசிரியர்கருத்து

மனம்வாக்கி லெட்டாத சிற்சத்தி யாயிடினும்
 மன்பதைக ஞய்யவேண்டி
 மலையரையன் முதலோ ரிடத்தவ தரித்தொரு
 மட்டப்பிள்ளை யாய்வருதலால்
 இனநாட்டி வாழ்த்திடுவர் பெரியோர்கள் வாழ்த்தற
 கெடுத்தவித் தாரகவிதாம்
 என்னிடிற் பலவா மவற்றிற்கு முதலாக
 ஏன்ற பெண் பிள்ளைக்கவி
 முனிவோட்டு காப்புநற் கீரதால் சப்பாணி
 முத்தம்வா ராஜைமற்றும்
 மொழியுமம் புலிப்பருவ மம்மாஜை நீருசன்
 முறையினை யிருப்பருவமும்
 நனிவாய்த்த வகவலின் விருத்தத்தி ஞற்பாடி
 நவிலுமுத் திங்கண்முதலா
 நயந்தமு வெழுதிங்க ஓலவினிற் கேட்பிக்கும்
 நன்மைய தெனப்புகல்வரே.

அவையடக்கம்

இளம்பருவ விளையாட்டை நோக்குழித் திருவரு
விடத்தாசை மிகுதியுண்டாம்
என்பதால் வித்தார கவிக்கெலா முன்னுற
இயன்றபிள் ளைக்கவியிதைக்
குளந்தையிற் சோமேசர் மார்பிளைக் கொங்கையாற்
குழைவித்த வழுதவல்லி
கோமளப் பருவத்தி வருகொன்று தாதியர்சோல்
கூற்றெனப் புகழ்தலுற்றேன்
வளம் பெருகுமிமையவருமேத் தொனுப்பெருமாட்டி
மகிமையென் புன்மொழிகளால்
வாழ்த்தரிய தாமெனினு மாங்கவள் கிரிக்கிறை
மகளாகி யதுவுமல்லால் [வன்
உளங்கொடியர் வாழ்வலைச் சேரியினு மவதரித்
தொளிர்பாசி சங்குழட்டி
உண்மகிழ்ந் தருஞுதலி என்மொழிக் கும்பெரி
துவந்தருள் சுரக்குமெனவே.

ஏ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

குளத்தூர் அமுதாம்பிகை பிளைத்தமிழ்

விநாயக வணக்கம்

மணிகொண்ட கோடோரு மருங்குண்மை யாற்பெண்
வடிவென்று மஃதின்மையோர் [மை
மருங்குண்மை யாலாண்மை வடிவென்று மீதுகீழ்
மாறிய திருக்காட்சியால்
அணிகொண்ட வயர்த்திணைய தென்றுமஃ நிணையென்
யார்க்குங் கிளக்கவரிதாம் [றும்
ஜங்கரச் சிந்துரத் தின்கழற் செஞ்சரணம்
அஞ்சவித் துத்துதிப்பாம்
பணிகொண்ட துத்திப் படத்திற் கிளைத்தவிர்
பருஷமணி விளக்கினைருபாற்
பாயிருட் படலஞ் செறிந்தொளிர்வ தென்னவப்
பாம்பகை கிடக்குமொருவன்
திணிகொண்ட மல்லற் புயக்குவடு விம்மத்
திளைக்குமகள் வாணிபிரியாத்
தென்குளங் தாபுரி யிருங்தவழு தாம்பிகை
செழுங்தமிழுக் கவி தழையவே.

நால்

முதலாவது காப்புப்பருவம்

திருமால்

சீர்கொண்ட கஞ்சக் கிழத்திதன் காந்தனைச்
சிறைசெய்த வாறறிந்தாற்
செயிர்த்துநம் திருமலைவி மகன்மருகி தமையெலாம்
சிறைசெய்யு மென்றறிந்தும்
ஏர்கொண்ட மைத்துனக் கேண்மையா லர்ச்சனாற்
கிறுதிநாள் பயவாமையே
எண்ணிமுன் பரிதியைப் பரிதியாற் றடைசெய்த
வேந்தற் பிரான்புரக்க
பேர்கொண்ட மேனிலச் சோபான மிசையேறு
பேதைமார் முகநோக்கிநம்
பேரரசு கொள்ளவரு மதிபோலு மிதுவெனுப்
பெரிதுமேக் குற்றவர்கடம்
கார்கொண்ட பின்னாற் கரும்பாந்தள் கண்டுளங்
கவலாது களிகூர்ந்துதன்
கலைமதியம் வைகுபொழில் சூழ்குளத் தூர்வருங்
கடவுட் பிராட்டிதனையே.

1

சிவபெருமான்

வேறு

அளிசு ரந்தமரர் பசிகெ டும்படியின்
அமிழ்து தந்தகதீர் கொள்சடைக் காட்டிடை
அழல்வி டஞ்சொரியு மரவி னம்பசிய
அறுகு வெண்டலைகள் பல்குறச் சூட்டியும்

காப்புப்பருவம்

அரிய யன்பரச வவரி மும்பைதெறும்
அலர்செ முங்கமலம் வெல்கரத் தோட்டிடை
அணைவு றும்பொருள்கள் கருக வெம்புசுடர்
அவிரு மங்கியினை வெய்தெனக் காட்டியும்
இளிவ ரும்பொன்மலை வளையு முன்பவுணர்
எயிலொ ருங்கவிய வெள்ளுபொற் ரேட்கிடை
இடுவ னங்களினி லுயிர்ம டிந்தவர்தம்
இகழு மென்பிளையு மைதெனப் பூட்டியும்
எழுத ருஞ்சொன்மறை முடிவு மன்பர்தம்
திதய மும்பரவ நல்குமெய்த் தாட்டுகீண
எமது புன்றலையு முறந யந்துமரு .
ளியப ரம்பரனை யுள்ளுறச் சேர்த்துதும்
தளிர்து வன்றியிருள் படஙி முன்றுகுளிர்
தழுவி வண்டுதுதை செய்துணரப் பூத்திரள்
ததைவு கொண்டுநறு மணம ணொந்துமகி
தலம சும்புபட வெள்ளமட் ரேற்றெழு
தரவ ளர்ந்துமுகி லகடு டைந்தழுகு
தபவு தைந்துதிசை யெல்லையைக் காத்திடு
தறுக ணெண்கரியை முடுகு றுங்கருவி
தகுமி தென்றெவரும் விள்ளமொய்த் தார்த்
ஒளியு மிழ்ந்துலவு பரிதி மண்டலமும் [தவிர்
உடுப மண்டலமு நில்லெனத் தாழ்த்திவின்
ஞுலகு சென்றுசரர் தருவொ டும்பழுகி
உறவு கொண்டுமகிழ் பல்வளக் காக்களின்
உறைப சுங்கிளிகள் சுருதி சந்தையுடன்
உரைசெய் கிள்றதனை மல்குபுத் தேட்குலம்
ஒளியி ருந்துகவர் பழிகு ளந்தைவரும்
உரைவி ளங்கருத வல்லியைக் காக்கவே. 2

விநாயகக்கடவுள்

வேறு

ஒற்றைச் சுதைத்தனுக் கோட்டியெங் கணுமின்னி
 யோவாது மும்மாரிபெய்
 தொண்டு தலத்துலவு செங்கொண்டல் போலு
 றுன்னியச் சுற்றியாமிதற் [மென்
 கெற்றைக்கு மூர்தியா யுற்றிடக் கடவுமென்
 றிருண்மேக மருகுவந்தாங்
 கிலகுகரு மூடிகத் தாதிப் பிரான்சரணம்
 ஏத்தெடுப் பாமெம்பிரான்
 கற்றைப் பிறைக்கொழுங் தொளிர்ச்சில வட்டமேற்
 கணமா பீப படம்
 கண்வளரு மகினிர்மை தலையுவா ஞான்றுசெங்
 கதிர்க்கிர கணங்கடுக்கும்
 பெற்றித் திறந்தெரிந் தானந்த வெள்ளாப்
 பெருங்கடல் குடைந்தாடுறூஉம்
 பெண்ணணங் கரசியைத் தென்குளத் தூரெம்
 பிராட்டியைக் காக்கவெனவே. 3

முருகக்கடவுள்

மாங்குயி றுரங்துசுவை யூற்றெழு மிழற்றுமொழி
 வானமீன் மாதரறுவர்
 மருமத் தெழுந்தபொன் வள்ளத்தி னமிழ்துண்டு
 மருவிவாழ் தற்குரியதன்
 தேங்கமல வீட்டினைத் தனதெனக் கொண்டுவாழ்
 திசைமுகனை வெய்துயிர்த்துச்
 சிரநான்கு மோதிப் புடைத்துப் பிணித்துவன்
 சிறையிட்ட தேவைநினைவாம்

ஓங்கலொரு வில்லா வளைத்தெயி னகைத்தனலை
 யூட்டியருள் சோமேசனூர்
 ஒருமூ விழிக்கிடைந் தஞ்சிச் சரண்புகுங்
 தோலமிடு புண்டரீகம்
 பூங்குவளை மாரானுக் கருள்செய்து முகமெனப்
 போய்த்தநுண் னிடையெனத் தாங்குங் குளங்தா
 புரிக்குளமு தைக்காக்கவே. 4

பிரமதேவர்

வேறு

தவளக் குருஉமணி குயிற்றியொளிர் தமனியத்
 தன துமணை வாயினிறுவும்
 தண்ணிய விதழ்க்கத வடைத்துத் திறக்கும்
 தனித்தொழிலை வண்டுமுரலும்
 பவளச் சரோருகத் தன்னைதன் ஞேடுற்
 பவித்தபுல வற்குமங்தப்
 பண்ணவற் கெதிரான புலவற்கு மாகப்
 பணித் தவிறை வன்புரக்க
 கவளக் கடாங்கவிழ் கவுட்டுணை நெடுங்கைக்
 களிற்றுப் பிடர்த்தலைவரும்
 கண்ணை யிரங்கொண்ட விண்ணைடர் கோமகன்
 கற்பகச் சோலைவிடபம்
 துவளக் குடங்கைத் தலத்தினிற் கோட்டித்
 துணைத்தமுலை மாதர்மலர்கொய்
 தூமணித் தெற்றிக ணைருங்கிய குளங்தவரு
 சுந்தரப் பெண்ணமுதையே.

தேவேந்திரன்

அதிருங் தரங்கக் குண்டகழி. ·
அளறு படப்புக் குழக்கிமுழுங்

தடுக்க லெடுத்துத் தெறித்துவெகுண்
டெதிருங் குழுக்கொள் படைகவல
இடறுங் கறைத்தாட் பரூஉத்தடக்கை
இறைக்குங் கடவெண் வளிற்றியானை
ஏருத்தத் திவரும் புருகூதன்
சுவைத்தெள் எமிழுதொழுகு
முழுவெண் ணிறத்து மதிக்குழவி
முருகு விரியுங் கடவுண்தி
முழுகித் திளைக்குஞ் சடைப்பெருமான்
க நம் விழிக் விருள்சிப்பக
கங்குற் பொழுதி ஞெருங்கிருங்து
கலவிக் குறிப்பிற் குளானும்
கமலா கரியைப் புரக்கவே. 6

இலக்குமி

கடிப்போ தலவர்த்திக் கருஞ்சுரும்பர்
களித்துத் துயில்கூர் கற்பகப்பூங்
கானம் பயிலுங் காமர்நகர்க்
கவலை துரங்தின் னமிழ்தளித்துப்
படிப்பாற் பயிலு மகளிடத்துற்
பவித்துப் புவன மூன்றனையும்
பரிக்குங் திகிரிப் படைப்பாணிப்
பகவன் மருமத் துறைமடங்கை

விடப்பாம் பிரவி வெம்மைமிசை
 மேவா வண்ணங் குடைகவிப்ப
 விரிக்குங் கதிர்ச்செம் பவளநிற
 வேணி யணையாப் புனிற்றுமதி
 முடிப்பா லரசு வீற்றிருக்கும்
 முதல்வ விடப்பா விருந்துலக
 முழுது முயிர்த்த குளங்கைதங்கர்
 மொய்ப்புங் குழலீப் புரக்கவே.

சரசுவதி

அளிக்கா தரவுற்றுச் சுவைத்தகள்
 அளித்தார் வனசத்துப் பொகுட்டயன்
 உளத்தா மரைநச்சத் திளைத்தவன்
 உரைப்பா லருள்பெற்றுத் தரித்தவள்
 களத்தால் மடக்கிச் சுரர்க்கிடர்
 களைத்தேய வொறுத்துக் கடைக்கணி
 குளத்தூர் நயனத்தற் கிடத்தமர்
 குளத்தூ ரமுத்தைப் புரக்கவே.

காளி

வேறு

துளிக்கும் பசங்கே னுவட்டெடுத்துச்
 சொரியுஞ் செழுந்தா மரைப்பொகுட்டுத்
 தோன்றற் பெருமான் முதற்கடவுட்
 டொகுதிப் பைங்கூழ் களைக்கருக்கிக்
 களிக்கு மகிடா சுரக்களையைக்
 களைங்து சிரமேற் பாசடையிற்
 கமல மெனத்தாள் பதித்திவர்ந்த
 கண்ணி யெனுந்தெய் வதங்காக்க

பளிக்கு மணிமா டங்கடொறும்
 பதிந்த தமது சாயவினைப்
 பாரா வினமென் றிளஞ்சேய்கள்
 பரிந்து பரிந்து வருகவென
 வினிக்குங் குளங்தைத்த் திருங்கரின்
 வெளிய மதியங் தவழுமுடி
 விளங்குங் கதுர்ச்செம் பவளமலை
 மீது படர்பைங் கொடியினையே. 9

சத்தமாதர்

வேறு

இலகொளி யுமிழ்தரு சிறையோ திமத்தவள்
 எழிலுறு தவளவல் விடையூர் திறத்தவள்
 எறும்வலி மயில்கட வினள்வே நிரிப்பவள்
 இருசிறை யொருகலு முனையேறி நிற்பவள்
 உலகதிர் தரவரு மரியே றுகைப்பவள்
 உமிழ்கட மழைபொழி யயிரா வத்தவள்
 உழிதரு குழிவிழி யுடல்பேய் நடத்துஙள்
 உவரெழு மகளிர்த மொளிர்தாள் பழிச்சதும்
 அலகைக் ணடமிடு மழலார் களத்தினில்
 அமர்க் டபுமுடல் கழிபா னிறக்கலன்
 அரவொடு தினிவரை நிகர்தோ விடைப்பொலி
 அணியென வணிதரு பெருமா னிடத்தமர்
 நிலவரி நகையவ ஸிருமு வகைப்படு
 நெறிகளு நிறுவிய வொருமர் தவக்கொடி
 நிலமிசை யுயரிய கமலா கரத்துறை
 நிருமலி மலைமக டனையே புரக்கவே. 10

முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்

வேறு

சிறகரளி மொய்த்திதழ் கொழுதிமது வைப்பசி
 சிதைய மடுத்துக் களித்தாடு தேமலர்
 செருகுமள கக்கன மதர்நெடுவி மூக்கடல்
 சிறிது குடித்துக் கறுத்தார மேவிய
 தினிமூலைம் ஸிச்சொரி திதலைநிதி யத்திரள்
 செழுவிய பொற்புக் கடற்பாய வாரெழில்
 செறிதரும் டித்திரை யிடையறலோ முக்கிய
 திறமை நிகர்த்தொத் தொழுக்காழு ரோமழும்
 குறைவற வளித்தருள் குவலயமடக்கொடி
 குளிர்கெட நச்சிக் கறைப்போர்வை யாலுடல்
 கொளுவியதெ னத்திசை முழுவதுமடக்கிய
 குமரி யிருட்டைப் படச்சாடு மாதவர்
 குலவுகிர ணச்சவை யுணவினையு ணத்தனி
 குறுகிய பொற்சக் கரச்சேவல் போலொளிர்
 குருமணிகு யிற்றிய புயமலைகு மைக்கெதிர்
 குயழுடி யைச்சற் றெடுத்தேறு பார்வையும்
 வெறிகமழு முற்பல நறுமலர்ம றைப்பினில்
 விழைத னலத்தைப் படித்தேக நீள்செவி
 வியனிலமி றுத்தமை யெணிமறமி குத்தவை
 வெருவி விழுச்செற் றுகைத்தோடி நீடிய
 விரிமலர்த மக்கொரு மறைவிடமே னப்படும்
 விதியெ னெனப்புக்கு விற்காதி னேடமர்
 வினையிலிக ரத்துழை சடைவனழு றற்கெழு
 விரைவில் வினைத்துக் குதித்தாடு பார்வையும்

இறைமையு மளப்பறு மழகொளிர நிற்பவன்
 இமய மலைக்கட் கொடிப்போல மேவிய
 இனியமட மைக்குயின் மரகதம யிற்பெடை
 இரையு மிருக்குக் குளத்தூரி ஞாதியென்
 இருமைவிளை முற்றற வெளையுமடி மைக்கொஞம்
 எழிலமிழ் தச்சத்தி வைப்பான காவலர்
 எரிகதிரு ருத்திரர் விறலவசம ருத்துவர்
 எனுமிவர் முப்பத்து முக்கோடி தேவரே. 11

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது செங்கிரைப்பருவம்

பொருவரிய வண்டப் பரப்பைபழுமு தாஞ்சும்
 புராதனர் முகத்துவிழியாப்
 போந்துலவு நங்கொழுநர் தம்மைத் தடுத்திடர்
 புரிந்தகைக் கமலநமையும்
 பருவர ஒருத்துமென் றஞ்சிமென் குழதமும்
 பங்கயழு மொன்றையொன் று
 பாதுகாப் பத்துயிலு மென்றர மடந்தையர்
 பரிந்துகொண் டாடுசீர்த்தி
 இருகைமல ரும்புவி பதித்தொரு முழந்தாள்
 இருத்தியொரு தாண்மேனிமிர்த்
 திந்த்ரதிரு விற்கிடை தொடுத்தவெண் டரளாநிரை
 யேய்ப்பநுதல் வேர்பொடிப்பத்
 திருமுக விமிர்த்தொரு குளங்தையழு தாம்பிகை
 செங்கிரை யாடியருளே
 சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதலை யாட்டுமயில்
 செங்கிரை யாடியருளே. 1

பொங்கரி பரந்தசிறை வண்டினம் விருந்துணைப்
 பூங்கமல நாண்முகையெலாம்
 போதாக வெழுபரித் தேர்கடாய்க் கடன்முகடு
 பூப்பவரு பரிதிப்பிரான்
 சங்கின முயிர்த்தவெண் டரளவட மணியுமித்
 தாமரை முகிழ்த்துணையும்யான்
 தண்டாத மெல்லிதழ் முறுக்குடைத் தல்லாது
 தணவலென் றருகுபோந்து

வெங்கதிர்க் கற்றைகள் பரப்பியல் வுதலேய்ப்ப
 மின்னுமக ரக்குழைகதிர்
 வீங்கிள முலைத் தலை யுமிழ்ந்துதன் புயமீது
 விளையாடி நிற்பவதனத்
 திங்கண்மிசை யாடக் குளங்கைதயமு தாம்பிகை
 செங்கிரை யாடியருளே
 சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில்
 செங்கிரை யாடியருளே.

கார்புத்த மறுவுண்ட வெணக்திராக
 கவின்றநின் கமலவதனம்
 காண்டோறு மறுவற்ற மதியீ தெனுவட்
 கவன் றமுன் னிற்கவஞ்சிப்
 பார்புத்த தென்குளத் தூர்ப்பொங்கர் காவணம்
 பரியமதி னுழைழுடு
 பையென நுழைந்தோளித் தோடநிற் பணியவரு
 பங்கயச் செல்விழுதலோர்
 ஏர்புத்த வங்கையர விந்தமலர் கூம்பவவர்
 இலைவிழிக் குவளையெல்லாம்
 இரும்புனற் றேத்துளி பொடித்துமிழுங் தலரவரு
 ளனுமமிழ்த தாரைகான்று
 சீர்புத்த முகமதிய மாடவமு தாம்பிகை
 செங்கிரை யாடியருளே
 சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில்
 செங்கிரை யாடியருளே.

மெ ஏதுற்ற தவ்சிசனப பருமண்ப பருமாம
 வயங்குமடி மீதிருத்தி
 மதிக்கடவு டன்மணை யெலக்குலாய்த் தன்னமிழு
 வாக்குவ தெனத்தீம்பயம்

பணிலத்தின் வாய்க்குமுத மூட்டிமற் றிதுமாச
 பரியாது சாலாதெனப்
 பாரிஷைத் தொருபொட்டு நுதன்மதிக் கிட்டுப்
 பசங்கழையின் மஞ்ஞஞஞின்றுங்
 கணிபெற்ற புயமே லணைத்திரு மதித்தேவர்
 அளவளாய்க் குழிதியதேயப்ப
 அழிய முகத்துமுத் தாடியெழின் மேணை
 ராட்டமகிழ் கூர்ந்துகொடியேம்
 திணிவைத்த நெஞ்சங் கரைக்குமழு தாமபிகை
 செங்கிரை யாடியருளே
 சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில்
 செங்கிரை யாடியருளே. 4

முக்கணி செறித்தநறு கீர்ப்பங்தர் முல்கைவெண்
 முகையனைய மூரலறுகான்
 முசிய விளம்பொங்கர் தேசறு மலர்ப்பொய்கை
 முதலான வறம்யாவையும்
 தொக்கமறை யாகம விதிப்படி யியற்றுநாள்
 தோலாத கருணைகூர்ந்து
 துண்ணெணன வெழுந்தரு டிருச்சோம நாதனூர்
 தூமேனி குழைவித்தவை
 இக்கரமு மிக்கரமு மித்தனமு மித்தனமும்
 என்றுயிர்த் தோழியர்களாய்
 ஏத்துமட மாதரார் தம்மைத் தெளித்திடுவே
 தேய்ப்பழுக மதியமசையத்
 திக்கெட்டு மேத்துங் குளங்கையழு தாம்பிகை
 செங்கிரை யாடியருளே
 சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில்
 செங்கிரை யாடியருளே. 5

வேறு

பொங்கெழி னின்முக மாடுதொ றுங்கமழ்
 போதரி னீர்விழிகள்
 பொற்செவி யிற்பல காலுமெ திர்ந்து
 புகுந்து மறிந்துலவச்
 செங்கதிர் னீர்குழை தம்மொடு தாமெதிர்
 சென்று மணிக்கலோடும்
 செயிர்ரு பொன்னி னரும்பு பிதிர்ந்து
 தெறித்திட மோதுதிறம்
 தங்கினை சார்ந்திடை யாவகை சாற்றமொய்
 தாமவ யிற்படையால்
 தன்குரு தித்துளி வீழ்தா வீரர்கள்
 தமமொடு தாமெதிரா
 அங்கை கலந்தம ராடுத லாமென
 ஆடுக செங்கீர
 அளங்தறி யாத குளங்கை நிலாவமு

பல்லுயி ருங்களி கூர்கரு ஜெக்கடல்
 பம்பிவ ஜோந்ததெலாப்
 பாலோளி காண்ற நறும்புனல் சூழ்ந்து
 பரங்தொவிர் கமபையிடை
 வில்லுயிழ் மின்னுரு வச்சுடர் வேணிவின்
 ஜேணைவ டந்தழுவி
 வீங்கிள வெமருலை மார்புழ வங்கையின்
 மேதகு தோள்குழையயப்
 புல்லி யணைப்பது போல்வயி ரங்கள்
 பொதிந்தவிர் தொட்டிலினும்
 பொன்னணி பாவையோ டாடி யணைத்துப்
 பொழுதுக மித்தருனும்

அல்லிம லர்க்குழல் வல்லி பராபரை
 ஆடுக செங்கிரை
 அளந்தறி யாத குளங்கை நிலாவழு
 தாடுக செங்கிரை. 7

குலத்தில் வளர்த்திடு மன்னையர் செந்துகில்
 கூர்மடி மீதிமயக்
 குன்றி னரக்கலர் வாழ்க்கை யெனக்களி
 கொண்டு குலாவியவர்
 கலைப்பொலி முகமதி யுங்குழன் முகிலும்
 கண்டென வரய்க்குமுதம்
 கதிர்த்த நகைத்தள வலர வரும்பக்
 கைக்கம ஸங்குவியா
 முலைக்கம லச்செழு முகையொடு நட்பு
 முயங்கிட வாடலுறும்
 மூரிவ எத்துத ரத்திரு வாலெழின்
 மொய்த்து மிகத்தழைய
 அலக்க ணறச்சவை யாரமிழ் துண்பவள்
 ஆடுக செங்கிரை
 அளந்தறி யாத குளங்கை நிலாவழு
 தாடுக செங்கிரை. 8

வேறு

வான மெழுங்கரு மேக வினங்கள்
 வறந்தி ரம்போய்வன்
 மால்வரை யெங்கனு மோடிட வென்றிமிர்
 வண்டு தும்போது
 நான முயங்கிய வாச நறுங்குழல்
 நந்தா வந்தீப
 நாவி லெழுந்தொளிர் தூம வொழுங்கென
 நன்றார் மென்சாயல்

மேனி நிறந்தரு மேஜை யணங்கு
 ரா வங்கூர
 மீறி வளர்ந்தழ கான குளங்தை
 விளங்கா நின்றா ரு
 தெனிறை கொன்றையி னுனிட நின்றவள்
 செங்கோ செங்கிரை
 தேவர் தொழுங்கவி யாண செளந்தரி
 செங்கோ செங்கிரை.

கோல நெடும்பனி மாலிம யம்பயில்
 கொம்பே செம்பாத
 கோகன தந்தொழு வாருள நின்ற
 கொழுந்தே பைங்தேனே
 ஞால மளந்தவ ஞடு மரும்பெறல்
 நங்காய் வெங்கோப
 நாம விடஞ்செறி காமரு கண்டர்தம்
 நண்பே தண்போதோ
 டேல மலோந்திருள் கூரு நறுங்குழல்
 எந்தா யெம்பாசம
 ஈறு படும்படி ஞால மணங்கமழு
 இன்பே யணபாளர்
 சில மிகுங்கமலாகரம் வந்தவள்
 செங்கோ செங்கிரை
 தேவர் தொழுங்கவி யாண செளந்தரி
 செங்கோ செங்கிரை.
 செங்கிரைப்பருவம் முற்றிற்று.
 10

முன்றுவது தாலப்பருவம்

மதுரங் கொழிக்குங் கொழுங்கேதறன்
முத்துச் சுரும்ப ரடைகிடக்கும்
மலர்ப்பூங் தடத்தைக் காண்டலுஞ்செம்
மணிகால் குடுமிப் பணியுலகம்
இதுவு மரவங் தனக்கிடமாய்
இருக்குங் கொல்லா மென்றழுக்கா
றெய்தித் தன்கீழிப் படத்தாழத்தும்
இயல்பை யறிந்தா வெனக்கரைக்கட்
பொதுளி யுறவு கொண்டநறும்
பொதும்பர் நாக ரூலகெனுமொப்
புமையாற புலவோர் பதிதாழத்திப்
பொற்று துதிர்க்குங் திருக்குளங்கைதப்
பதியின் மகிழு நறியசுவைப்
பாகே தாலோ தாலேலோ
பணில முயிர்த்த தரளங்கைப்
பாவாய் தாலோ தாலேலோ.

இருள்கால் சீத்துச் சோதிவெயில்
எறிக்குஞ் செக்கர் மணித்தொகையின்
இழைக்கும் பசும்பொற் றலத்துயர்த்த
இருங்கே தைத்தின் மிசையுயிர்கட்
கருள்கால் கலைவெண் முழுமதியம்
அமரும் பரிசு தழுனுப்பண்
அமைத்த தூணத் தருந்தவஞ்செய்
அறவோர் கடுக்கு மேலெலத்துச்

சுருள்கான் மலர்ப்பூங் கூங்தவிளங்
 தோகை யனையார்க் கெதிர்நடிக்கும்
 சுரமா மகளிர் விழித்தொழிற்குத்
 தோற்றுச் சமழக்குங் திருக்குளங்தைப்
 பருகா வமிழ்தே பெருங்கருணைப்
 பரையே தாலோ தாலேலோ
 பணில் முயிர்த்த தரளங்கைப்
 பாவாய் தாலோ தாலேலோ.

மணங்கேழ் வனச மூற்றெடுத்து
 மதுவார் பொகுட்டுச் சுருச்சுமங்து
 வயி று வருந்திக் கருவுயிர்க்க
 வயின்பார்த் துழலும் பெட்டஞ்செடக்
 கணங்கே முயின்முட் டாட்படுத்துக்
 கவைத்தா எிடையற் றலையூடு
 கருவண் டினங்கள் புடைசூழக்
 கலந்து முரலத் துவக்குண்டு
 சணங்கேர் முலைப்பெண் ணணவகுஞினைச்
 சுமங்து மகளிர் தாலெடுப்பத்
 துயலு மணித்தொட் டிலைக்காட்டும்
 தொடுநீர் வாவித் திருக்குளங்தைப்
 பணங்கே மூரவப் பேரல்குற்
 பரையே தாலோ தாலேலோ
 பணில் முயிர்த்த தரளங்கைப்
 பாவாய் தாலோ தாலேலோ.

கந்தங் கமழீ நறுங்களபக்
 கலவை யளோந்த முலைக்குவடாங்
 கரடக் களிற்றின் மருப்பினிடைக்
 கவின்ற வுரோமப் புழைக்கரத்தால்

நொந்தங் கலமங் திறுங்கொடிபோல்
 நுனுகித் துவனுஞ் சிற்றிடையார்
 நுவலுங் கிளவிக் கிடைந்தகுயில்
 நுவலா தடங்கி யவ்விசையின்
 சந்தம் பலநா ளகம்பயிலத்
 தழுவிச் சிலநாள் வாய்விண்டு
 சாற்றி யொப்பு நோக்கியொவ்வாத்
 தவரூற் பின்டும் வாய்டைக்கும்
 பைந்தண் பொழில்குழ குளங்தைநகர்ப்
 பரையே தாலோ தாலேலோ
 பணில் முயிர்த்த தரளங்கைப்
 பாவாய் தாலோ தாலேலோ.

சுரும்பர் துளைக்க வுவட்டெடுத்துச்
 சொரியு மிரதச் செழுங்கரும்பைச்
 சுவைத்துக் கதலிக் குலைசாடித்
 தூங்குந் தெங்கம் பழுஞ்சிதறி
 விரிந்த பசுநெட் டிலைக்கழுகின்
 மேவிக் ககலாத் தருவையதன்
 மீது படர்ச்சுங் கொடிவழிபோய்
 மிதித்துக் குளித்து விளையாடி
 வரிந்த கழையிலை உங்கயிற்று
 வழிபோய் நடிக்கும் பொருஙர்திறம்
 மானாக் குரங்குக் குலங்குதிக்கும்
 வளஞ்சேர் பொதும்பர் சூழ்குளத்தூர்
 பரிந்து தொழுவோர் மாத்துநறும்
 பாகே தாலோ தாலேலோ
 பணில் முயிர்த்த தரளங்கைப்
 பாவாய் தாலோ தாலேலோ.

வேறு

சுலவித் தரளப் பவளக் குவைகள்
 சுருட்டிக் கரைபுராஞ்சும்
 துவலைத் திரையைக் கடனின் றெழுமிரு
 சடர்கண்மூ னச்சுடர்தம்
 சிலையிற் கவினக் குயிலு முருப்புனல்
 தீயைப் புடைபெருகச்
 சிஂதிப் பனிகூர் பொழுதிற் புனலிற்
 சேர்ந்தற மாற்றுநரை
 உலறத் தெறுவெப் புடைவே னிற்பொழு
 தொள்ளெரி வாய்த்தவநோன்
 புழப்ப வரைப்பொரு நொச்சி மதிற்குலம்
 ஓங்கு குளங்கைதயெனும்
 தலனிற் பொலிவு பெறப்பயி லுங்கொடி
 தாலோ தாலேலோ
 தகரக் குழலா யழுதப் பிடியே
 தாலோ தாலேலோ. 6

கொங்கு விரிந்த நறுங்க மலங்கள்
 கொழிக்கு மதுப்புனலாக்
 குவிதர இழுத்துதிர் தண்ணிய தாது
 குவிக்கு மெருக்குவையாப்
 பங்க நிரந்த வயறகண் விளைந்து
 பழுத்தெழு நெற்குலைபோய்ப்
 பசும்புர வித்திரள் பூட்டிய தேரிற்
 பரிதிக் கடவுள்புடைப்
 பொங்கொளி வெண்கவ ரித்தொகை வீசுவ
 போல வொசிந்தரையும்
 பொற்பு மிகுங்கம லாகர மேவிய
 பூரணி மெய்யடியார்

தங்கள் பணிக்கென வெம்மை யளித்தவள்
 தாலோ தாலேலோ
 தகரக் குழலா யமுதப் பிடியே
 தாலோ தாலேலோ.

7

பவளக் கொடிப்பார் வேலை முகட்டிற்
 பாயோளி கான்றெழுசெம்
 பரிதி நிகரப்பச் செம்மணி மாலை
 பரபபிய மைக்குழன்மேல்
 திவளக் கதிர்விடு கொண்டை திருத்திச்
 செஞ்சுடர் வாண்மகரத்
 திருவணி யக்கடன் மகர மெனத்தனி
 செருகிப் பகைஞருளம்
 துவளச் சிலைபடு கணியென நுதலிற்
 சுட்டி தரித்தருகிற்
 சுடர்பிர தாப மெனப்பொட்ட டெழுதித்
 துன்னிய கீர்த்தியெனத்
 தவளப் பணிமுக் கிட்டொளிர் பாவாய்
 தாலோ தாலேலோ
 தகரக் குழலா யமுதப் பிடியே
 தாலோ தாலேலோ.

8

வேறு

பரந்த வெண்புணரி மீதேதான்
 வேதா மாதேவர்
 பணிந்து தொண்டுசெய வேலே
 சேலே போலாடும்
 கருங்க ஞுந்துமளி யீவாய்
 பாவாய் தாவாது
 கறங்கு வண்டளக மானே
 தேனே யேனேர்தம்

புங்க டங்தங்கை வாயார்
 தூயார் சேயார்பாற்
 புணர்ந்தி டும்பசிய தோகாய்
 காவாய் நீகாவென்
 றிரங்கு மன்பரக வாழ்வே
 தாலோ தாலேலோ
 இலங்கு ளங்தவரு தாளாய்
 தாலோ தாலேலோ.

மலங்க டங்குமரு ஞராய்
 தாலோ தாலேலோ
 மலங்க டங்குமரு ஞராய்
 தாலோ தாலேலோ
 கலங்க லங்தவரை யேயாய்
 தாலோ தாலேலோ
 கலங்க லங்தவரை யேயாய்
 தாலோ தாலேலோ
 புலங்க டங்தபர நாடாய்
 தாலோ தாலேலோ
 புலங்க டங்தபர நாடாய்
 தாலோ தாலேலோ
 இலங்கு ளங்தவரு தாளாய்
 தாலோ தாலேலோ
 இலங்கு ளங்தவரு தாளாய்
 தாலோ தாலேலோ.

தாஸ்ப்பருவம் முற்றிற்று.

நான்காவது சப்பாணிப்பருவம்

உருப்பொலி ரணிப்புன லுடுக்கைப் புவிக்கொடி
 உரத்திற் குலாவுமாக்கள்
 உருத்தொன்றையாற்றினெதிர் பத்தாற்று
 முரைக்கிலக் கியமாகவோன் [வோமெனு
 குருப்பொலி விரற்செறி செறித்துப்பொலங்தொடிகள்
 கொழுயித் தலைப்பரிவினுற்
 கொண்டாடு மிஸ்றிருத் தாதைக்கிளை யொன்றைக்
 குழைத்துப் பணித்தவிறைவன்
 திருப்பொலி கடுக்கைதழை தோட்குவடு பத்தையும்
 செழுந்தழும் பாக்குழைத்துத்
 திறல்கொண்ட நறுமலர்க் காங்தளங் கைத்தலம்
 சேந்தழு கெறிப்பவிமையோர்
 தருப்பொலி மலர்த்தொடைக் கூந்தலமு தாம்பிகை
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தண்டமிழ்ச் சுலவகண்ட தெனகுளத் தூரம்மை
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

உள்ளொளி ததும்பிமேற் பொங்கிப் புறத்தினும்
 உவட்டெடுத் துப்பரங்தாங்
 கொழுகொளிய வெண்ணீரு மெய்ர்முழுது
 துயர்ந்தவடி யார்கள்குழுமி [மட்டித்
 வெள்ளொளியி னனுஞ் சிவத்துதி முழுக்கானும்
 வேங்கைமக வுக்களித்த
 விதிவசங்கிளைந்தின்னும் வேண்டுவார்க்கருளாமை
 வேண்டுது மெனுங்கருத்தால்

தெள்ளுதீம் பாற்கடல் வளைந்தெனச் சூழ்போந்து
 சேர்ந்தனர் நெருங்குபொதியில்
 தெய்வத் திருக்கேள்வ ராட்டினுக் கேற்குங்
 திருத்தாள மென்னமலரைத்
 தள்ளியெழில்பூத் தங்கின் செங்கைத் தலங்கொண்டோர்
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென குளத் தூரம்மை
 சப்பாணி கொட்டியருளே. 2

ஐவகைச் சுத்தியு மழைத் துவான் கம்பைநதி
 அருகன்பு பூப்பமலரால்
 அஞ்சலி நிறைத் துமே நேங்கிமுக மதியினெதிர்
 அல்கிய தெனக்குவிந்து
 மெய்வகைத் துவாதசாங் தத்தலத் தானந்த
 வெள்ளப் பெருஞ்சோதியை
 விரிமலர்த் தவிசாக வேற்றுமுன் போலென்ன
 மீண்டுங் குவிந்தியிந்தாங்
 குய்வகைச் சிவலிங்க நாப்பனு வாகித்தவ்
 வும்பனை னச்சடரதிர்
 உறக்குவிந் தலர்விரைவு மானமுத் திரைகோடுத்
 துலவாது பூசைமுற்றும்
 சைவமுறை யாற்றுகைப் பங்கயனு சேப்பவொரு
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை
 சப்பாணி கொட்டியருளே. 3

கடவுட் பொலம்பூமி காண்டற் கெழுந்தெனக்
 கடையுகப் பெருவெள்ளாநிர்க்
 கடன்மிசை மிதங்திட்ட பூந்தராய் தழையவரு
 கெளணியர்கள் குலமணிக்கு

முடவேப் பிறைக்கண்ணி மோலிப் பிரான்சைவ
 முறைநெறிச் சோகாப்பவன்
 முடப் புறச்சமய மூழுவதுஞ் சோகாப்ப
 மூண்டசிலை யோடுபுல்லும்
 அடவிக் களிக்குங் தமிழ்க்குரிசி னீறிட
 அமண்கைய ரூண்ணீறிட
 அருண்மடை திறந்தூற்று திருமூலைப் பால்கறங்
 தமிழ்தனா ணங்குழழுத்துத்
 தடவுப்பொன் வள்ளத்து வைத்தூட்டு செங்கைகொடு
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தண்டமிழ்ச் சவைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை
 சப்பாணி கொட்டியருளே. 4

தீங்களிக் கிளவியால் யான்றவக் கோட்டிய
 செழுங்கழையு முகமூரணீள்
 சேயரிக் கண்ணுன் மெலித்தவர விந்தமும்
 தேங்கமழு நறுமுல்லையும்
 பூங்குவளை மலருங் கதிர்த்தபொன் மேனியிற்
 போரிட் டோழித்ததளிர்கள்
 பொங்கியொளிர் மாழையும் பிண்டியுஞ் சோகாந்து
 போதுவன வற்றையகையா
 ஏங்குகட ஹுலகமுத லெல்லாம் பணித்திடும்
 இருஞ்சமர்த் திண்மையுதவி
 இடையாத வில்லென்று மம்பென்றும் வைத்த
 னென்றும் யொன்றெடான்றைத் [தென்
 தாங்கொளி ததும்பிடத் தாக்கியாங் கங்கைகொடு
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தண்டமிழ்ச் சவைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை
 சப்பாணி கொட்டியருளே. 5

தவப்பய ணைத்தொழு வார்க்கருள் செய்ய
 தடக்கையி னேற்றுபொலங்
 தடவுத் தொடியிற் செறியு மணிக்கட்
 டத்திப் பாய்ந்திடுனின்
 சிவக்கு மரிக்க ணிமுற்று நிமுற்றுணை
 செவ்விய நவ்விமறிச்
 சீர்செய ஞேக்கி மகிழ்ந்துற வாடச்
 சேர்க்குது மென்றுமனம்
 உவப்ப வுவப்ப மறிந்து மறிந்து
 முறக்க வவிக்கவவி
 உயிர்த்து வளர்த்தருள் கூர்திரு மேணை
 உளங்குளி ரச்சமூலும்
 குவைக்கவின் மொய்த்த தளிர்க்கையி னாம்பிகை
 கொட்டுக சப்பாணி
 குளங்கை வயங்க வயங்கு மிளங்குயில்
 கொட்டுக சப்பாணி.

அரக்கெழில் கொண்டு கனிந்த செழுங்கணி
 யாகச் சேயோளியை
 அள்ளி யிறைறக்கு முருக்கலர் போலழு
 காரத ரத்தினையும்
 சுரக்கு நறுஞ்சுவை வானமிழ் தேந்து
 சடர்த்திரு வள்ளமெனத்
 தூய மணித்தர எத்தொடை தூண்டு
 துணைத்த தனத்தினையும்
 பரக்கு நிறத்தளி ரென்று பசங்கதிர்
 பம்பிய மேணியையும்
 பார்த்துத் துய்த்திட வாழு றுஞ்சிறு
 பச்சை யிளங்கிலிதங்கள்

‘ஶ தெவரு மங்கையி னம்பிகை
கொட்டுக சப்பாணி
குளங்கை வயங்க வயங்கு மிளங்குயில்
கொட்டுக சப்பாணி.

முழங்கு மிசைச்சிறை வண்டு விருங்துனு
முண்டக நாண்மலர்கள்
ஸ்ரீ மணித் தவி சாக வளர்ந்தருண்
ஸ்ரவிரு செவ்வரும்
தழங்கு குளங்கரை யெதி யெடுத்தெழில்
தங்கிடு மோருருவாத்
தழுவி முலைக்குவ டார வணைத்தெத்திர்
தாங்குத லாற்றகிலா
தழுங்கி விடுத்தொழி கங்கையுள் வெள்கி
அலைங்கு விளர்ப்பமூலை
அமிழ்த மருத்தி வளர்ந்தருள் கூர்ந்தரு
மைர்செய லாற்றியானின்
கொழுங்கவிள் மொய்த்த செழுங்கையி னம்பிகை
கொட்டுக சப்பாணி
குளங்கை வயங்க வயங்கு மிளங்குயில்
கொட்டுக சப்பாணி.

மதுகர மூலவிய துளப வரத்தினன் மட்டாரும்
மரைமலர் நிலவிய மறைமுனி பொற்றவி சிற்றேவர்
முதுமணி முடிகுனி தாவர சிற்பொலி புத்தேஞ்சும்
முதலிய வணைவரு முளரி நிகர்த்த கரத்தால்வின்

நதி தரு புன்னொடு தருமலர் நச்சி யினைத்தாளின்
நவையறு விதிமுறை சொரிதரமிக்ககுளத்தூர்வாழ்
இதமுறு பரசுக வடிவினள் கொட்டுக சப்பாணி
இமகிரி தரவரு முமையவள் கொட்டுக சப்பாணி. 9

அருள்பெறு மதியவர் விழியளி சுற்று மணத்தேதனே
அவனியினிடையற மெவையும் வளர்த்த சவைப்
திருமல ரமர்கள் சொரிதரு பத்ம பதத்தாயே [பாகே
தெளிமறைநெறியின ருளமெரளிர்வித்தசுகப்பேறே
முருகவிழு மதுவழி நறுமலர் மொய்த்த குழற்கோதாய்
முனிவரர் மறையவ ரடியர் பழிச்சு குளத்தூரின்
இருமையு முதவிடு மடமயில் கொட்டுக சப்பாணி
இமகிரி தரவரு முமையவள் கொட்டுக சப்பாணி.10

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

ஜெந்தாவது முத்தப்பருவம்

பகைத்த புரிசை மூன்றுமொரு
பதத்தி னி ருத்துத் திருக்குளங்கைதப்
பதியிற் கருணை டுத்தலர்க்கத்
பரமா னந்தப் பெருவாழவை
நிகர்ப்பச் சிறுவெண் மதிகிடந்த
நெடுவா னுதன்மேற் போந்துலவி
நெறிக்கும் புருவச் சிலைகோட்டி
நெய்த்துப் பழுத்த கொலைவேல்போல்
வகுத்த மதர்க்கட் சரங்தொடுத்து
மணிமே கலைகு மூல்குலங்கேதர்
வாய்ப்ப வெளிக்கொண் டெமதுமும்மை
மலச்சோ வழலப் புன்மூரல்
முகிழ்க்குங் தராச் செங்கனிவாய்
முத்தங் தருக முத்தமே
முருகு விரியு நறுங்களப
முலையாய் முத்தங் தருகவே.

வளைத்த கருப்புச் சிலையெடுத்து
வலைச் சுக்கணையும்
வாசங் கமழு நறுநில
மலர்ப்படுங் கணையு மசோகினிடைத்
தளைத்த நளை தாழ் கொடுங்கணையும்
தழுவிக் கொணர்ந்தென் ஞெடுந்தொடுத்துச்
சகல புவவாங் களும்பணிக்குங்
தண்ணொங் குடையெங் குரிசிலைக்கண்

டினைத்த வெரியாற் படப்பொருத
 திருவார் குளங்தைச் சிவவாழ்வைச்
 சிந்தை மருட்டிப் பணிப்பலெனத்
 திறல்கொண் டெழுந்த தளவம்போன்
 முளைத்த முறுவற் செங்கனிவாய
 முத்தங் தருக முத்தமே
 முருகு விரியு நறுங்களப
 முலையாய் முத்தங் தருகவே.

ஷதிரும் பொறிப்பொற் சிறைவிரித்துப்
 பெருந்தேன் மடுத்துத் தாதைனாந்து
 பெடையோ டாடிக் களிடுத்துப்
 பிறழூ வகையின் னிசைபாடி
 அதிரும் பலவண் டினமுழுக்க
 அலரும் பொகுட்டுத் தேங்கமல
 அலர்க்குந் தனக்கும் பகைமையுற
 அமைத்துக் குளத்தூ ரமர்ந்தருளிக்
 கதிரும் பெருமா னுளக்கமலங்
 தனையு மலர்த்தி வயமாக்கிக
 கலப்பா னெழுந்தா லெனவதாக்
 கலைவாண் மதியி னரும்புநிலா
 முதிரும் பவளச் செங்கனிவாய்
 முத்தங் தருக முத்தமே
 முருகு விரியு நறுங்களப
 முலையாய் முத்தங் தருகவே.

கொழுது வரிவண் டிலாழுரலாக்
 குளிர்பூந் தொடையன முடிசாய்த்துக்
 கும்பிட் டிறைரஞ்சுங் கடலூளர்தங்
 கழாத்தைச் சிறிது மதியாத

பழுது விலவாத் திருக்குளங்கைதப்
 பதிவா பிறையோன் விழிச்சுடரின்
 பரிசு நோக்கி மணியிதழ்க்க
 பாடஞ் சிறிதே திறந்துருவம்
 எழுதும் வினைஞர் தொழிற்கடங்கா
 எழிலார் தலைதொன் ளொளிகாட்டி
 எழுந்தச் சுடரை வயமாக்கி
 ஏக்கற் றமையாம பார்த்திருப்ப
 முழுது மடி மைக் கொனுநகைவாய்
 முத்தங் தருக முத்தமே
 முருகு விரியு நறுங்களப
 மூலையாய் முத்தங் தருகவே.

4

இகந்த மலைத்தாற் கடல்கடைந்த
 இமையோர் வெருவ வெழுங்காளம்
 எடுத்துப் பருகுங் திருக்குளங்கைத
 இறைவன் பவள த் திருவாய்க்கும்
 சகந்த விலைமை தவாடேதாங்கத்
 தாவிக் குதிக்குஞ் சிறுமறிமான்
 தழங்கு மருங்பே ரொவிமூழுதுங்
 தாங்குஞ் செவிக்கு மருந்தாக
 உகந்த வொளிதுள நியவெயிற்றின்
 ஊறு மமிழ்தப் பெருக்காறும்
 உரைப்பா ணமிழ்தப் பெருக்காறும்
 ஊட்டி.க் களிகூர்ந் தெழிற்கடலீ
 முகந்த பவளச் செங்களிவாய்
 முத்தங் தருக முத்தமே
 முருகு விரியு நறுங்களப
 மூலையாய் முத்தங் தருகவே.

வேறு

அசம்புபட வாய்நீர் வழிந்தே தாட வோடிவங்
 தணையுமைங் கரக்களிற்றை
 ஆகத் திடைக்கொண்ட னுப்பட் டித்தெனா
 அணைத்தலும் பணைத்துவளர்பொற்
 ரசம்புதணை யெதிருமிரு களிறைத் தன்மத்
 தகங்கொண்டு தாக்கிமயிரின்
 தண்ணிய வொழுக்கினை யணைக்குமொரு கந்தெனாத்
 தடவுக்கை யாற்சுமியவவ்
 விசம்புண்மறை பட்டெழுங் தெண்ணிலா வெலாநகை
 விரித்தொல்லை மேலெடுத்து
 வெகுளிதீர்த் துளங்குமைய முத்தாடி வைத்தாடும்
 வியனகர்க் குளங்கை தவாழுவே
 பசுமபொனவிர் திருமேனி யழுகொளிர நின்றுனின்
 பனிவாயின் முத்தமருளே
 பங்கயச் செல்விதொழு மங்கையர்க் கரசினின்
 பனிவாயின் முத்தமருளே. 6

சேட்டின மணிச்சோதி நிட்டுமிலை ஞாங்கர்நுதி
 திட்டுநின் னுட்டத்தினால்
 தெள்ளிய வருட்பார்வை வெள்ளவமிழ் தாமைக்
 தேக்கிடவு நீக்கியளகக்
 காட்டினைக் காட்டிமையல் ழுட்டினம் பேட்டாக்
 கவினடைக் கண்ணியரிடைக்
 கட்டுண்டு மட்டுண்டு தட்டுண்டு பட்டிறுங்
 காளையரின் மாழுநரோ
 முட்டியபொன் மாடகத் தியாழுக்கு யிசையுட்டு
 மொழியமிழ்த மூட்டவிட்டு
 மோட்டிருங் கோட்டுக் குவட்டைடுகிர் வட்டருலீஸ்
 முத்தையமிழ் தென்றேக்கறுஉடும்

பாட்டிசைக் கிளீக்கு மீட்டுமிசை யூட்டுநின்
பனிவாயிங் முத்தமருளே
பங்கயச் செல்விதொழு மங்கையர்க் கரசினின்
பனிவாயிங் முத்தமருளே. 7

மடல்கொண்ட பூந்துழாய்ப் படலைமணி மார்பினுன்
மறைக்கிழவ னுதியன்ட
வாணாரும் பதைப்பை தத் தோட்டெடுப் பக்கொடிய
வலீகடற் புளான்மீதெழும்
விடமுண்ட ரோமேச னார்க்கினிய வாயமிழ்தம்
மெல்லைப் பருகுவித்து
விளியாத வண்ணமேங் கொங்கையனு சஞ்சிவி
வெற்புங் கொடுத்துமற்றும்
உடனெனும் ரி மணிரிடற் றுலவா திருத்தலான்
ஒருகணப் பொழுதுமசலா
துருப்பாதி யிற்கலங் தனுதிலாம் பாதுகாத்
தொண்குளத் தூரின்மருவும்
படமொன்று மரவல்கு லெழிலமுத வல்வினின்
பனிவாயிங் முத்தமருளே
பங்கயச் செல்விதொழு மங்கையர்க் கரசினின்
பனிவாயிங் முத்தமருளே. 8

சுறவே றியகொடி ஏதலா கியபடை
சுற்றி வரத்தனிபோய்ச்
சுவைன் சிலைகொடு மலரார் பகழி
துரக்கு மதக்கொடுவேள்
இறவே நுதல்விழி வழியு டழுலெழு
வித்த திறற்பெருமான்
ஏரிபோ லொளிவிடு சடைமா முடியிங்
இருக்கு மதிக்கடவுள்

வெறியர் திலகம தணிவா னுதலெழி
 விற்குளம் வட்கிஙரு
 விரிபு விதழியை நடுமே னியினிறு
 விப்பொரு வக்கருதும்
 முறிபோ ஹுருவினள் கமலா கரமயில்
 முத்த மளித்தருளே
 முதுநான் மறையறி வறியா வட்வினாள்
 முத்த மளித்தருளே.

9

பெருகா ரமிழ்தரு ளாளிசேர் மதியெழில்
 பெற்ற நுதற்கொடியே
 பிறவா வருணைறி தருவா யெனுமவர்
 பெட்டி னுளச்சவையே
 மருவார் தகரமு மளிவீழ் மலரு
 மணத்த குழற்றிருவே
 மதியா தவருள மருவா திருளென
 வைத்த மடப்பிடியே
 உருகா நெறியெம துளமா சறவு
 மொறுக்கு மறக்கடலே
 உருவா யளவரு மருவாய் னிறைபொரு
 னுக்கொரு வைப்பிடமே
 முருகார் பொழிலணி கமலா கரமயில்
 முத்த மளித்தருளே
 முதுநான் மறையறி வறியா வட்வினாள்
 முத்த மளித்தருளே.

10

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆருவது வாராணப்பருவம்

வெள்ளித் தகட்டையில் கொள்ளத் துறுத்தனைய
 வெள்ளிய சிறைப்பவளவாய்
 வெள்ளோதிமத்திரகள் செஞ்சிலம் பொலியினையு
 மென்மடப் பிடியிலாத்தை
 எள்ளிக் கவின்கொண்ட திருநடைப் பொலிவினையும்
 எய்யாது கற்கவெண்ணில்
 இகபரப் பெருவாழ்வு வேட்டவர்க்கு
 இனையடிக் கமலமலரை
 உள்ளித் தொடர்ந்துகுழ் மொய்த்திடுஞ் சூழலிடை
 யுற்றுநியச்சூழலி
 நெடுஞ்செயர்க் தனிர்மதிய மூர்ந்துவர லேய்ப்ப
 மாமணிக விருக்கரையினும் [வொளி
 அள்ளிச் சொரிந்துலவு பாலிநாடாளவரும்
 அமுதாம்பி கைவருகவே
 அருண்மடை திறங்துநிற்று புன்மூர லழகொளிர
 அம்பொனு யகிவருகவே. 1

துளிபட்ட தேந்தொடைக் கூந்தலீக் காரென்று
 தோகைமுன் ஞடிவரமென்
 துணைமலர்ப் பாதநடை கற்கவன் ஓத்திரள்
 தொடர்ந்துபின் ஞேடிவரவுட்
 களிபட்ட தீங்கிளாவி கற்குநின் செந்தளிர்க்
 கைக்கிள்ளோ பாடிவரங்க
 கருகீணபொழி கட்கடைப் பார்வையை வியங்துமான்
 கன்றியங் கூடிவரமெய்

ஓளிபட்ட வேதக் குழாங்கதறி யோவிட
 இனைப்பெரி து நேடிவரவில்
 உமிழ்மணிக் கோவைக் குரூட்ப்பரும் மீமிசை
 உடுத்தவிடை வாடிவரமை
 அளிபட்ட பூஞ்சோலை சூழ்குளத் தூரில்வரும்
 அமுதாம்பி கைவருகவே
 அருண்மடை திறந்தூற்று புன்மூர லழகொளிர
 அம்பொனு யகிவருகவே. 2

வில்லுமிழ் குரூட்மணிச் சுடிகைப் பணிக்குழாம்
 விரித்தபை நெரித்துருத்து
 வீசங் கலாபப் பசங்கேதாகை மீட்டங்கண்
 மெல்லியலு நடையுமவேட்டு
 வல்லுறும் மணிக்கோவை தாழ்ந்தமென் கொங்கைங்கின்
 மருங்குறச் சூழ்ந்துவரவவ்
 வளரிளங்க் சாயலா னடையினுன் வேற்றிய
 மாட்டாது மருஞ்செம்மை
 எல்லோளித் தண்ணிலா நகைகொண்டு தேற்றிமற்
 றிருக்காதி யானநான்கும்
 இன்னங் கிடங்துமுறை யிடடுமறி வரியங்க
 இயல்பினைக் காட்டியருளி
 அல்லுமிழ் தடயபொங்கர் சூழ்குளத் தூரில்வரும்
 அமுதாம்பி கைவருகவே
 அருண்மடை திறந்தூற்று புன்மூர லழகொளிர
 அம்பொனு யகிவருகவே. 3

வயிரா வணங்தொறு மெழுங்குளத் தூர்வந்து
 வரன்கோடி ரண்டாயிரம்
 வாய்த்தத்தை யானும் பிரானைமரு மத்திரு
 மருப்பினு லாளாண்மையும்

செயிரா வணங்கினைப் பல்லுயிரு மெய்தத்
 தெறுாடுமலக் களிறைந்தையும்
 திக்கெட்டு மண்டப் பரப்பாங் கடங்கிறச்
 சேற்றிடும் விழிவீரமும்
 பயிரா வணஞ்சொரியு மேகத்தி ஸருள்கூர்ந்த
 பதங்கையு நோக்கியஞ்சிப்
 பனிமா லடுக்கலெழு நுந்தைநின் னுரிமையாற்
 பரிந்துரிஸ் வருதலேய்ப்ப
 அயிரா வணமிஸ்பு தொடரத் தொடைக்கூந்தல்
 அமுதாம்பி கைவருகவே
 அருண்மடை திறங்தூற்று புன்மூர லழகொளிர
 அம்பொனு யகிவருகவே. 4

விந்தையங் கிரிதாக் கிகவியுள் எதுமுற்றும்
 விந்தவீ றின்மையுந்தன்
 வெள்ளிவே தண்டமொ ராக்கள் பெயர்த்திட்ட
 மென்மையுங் ககளமீறும்
 மந்தர முதற்கிரி யிடைக்கட் பொலிந்தண்ட
 மார்க்கத் திரண்டுசடரும்
 வலமாய் வரப்புவிக் காதார மானதன்
 வன்மையையு நோக்கிநோக்கிச்
 சிந்தகளி ஈருமா மேருவைச் சிவபிரான்
 செங்கமல வங்கைபத்துஞ்
 சேர்ந்து நித்தலுமுழக் கத்தளர்ந் தொசியாது
 செம்மாங்து விம்மியெள்ளும்
 அந்தனச் சிகரிமிசை யருவினித் திலமிட்ட
 அமுதாம்பி கைவருகவே
 அருண்மடை திறங்தூற்று புன்மூர லழகொளிர
 அம்பொனு யகிவருகவே. 5

தெய்வச் சுருதி தமிழ்க்கண்றித்
 திட்டா நிலைமைத் தெனாவுலகில்
 தெரிக்குங் காழித் திருஞானச்
 செம்மற் குழவிக் கருணாஞாம்
 பெய்து குழைத்து வோழுலையாம்
 பெரிய மலைவா யுறுத்துமென்றே
 பெருமான் றனையுங் குழைத்தவலிப்
 பெற்றி யறிந்து தடுத்தோழுங்
 கையிலிலகு நகக்குறிபற்
 கதுவ நோமென் ரேதீம்பால்
 குறங்து கொடுத்தா யெனச்சிமார்
 கனிந்து பாட நகைமுகிழுக்கும்
 வைவைத் தமைத்த மதர்வேற்கண்
 வாழ்வே வருக வருகவே
 வளங்கூர் குளங்கைதப் பதியமுத
 வல்லி வருக வருகவே.

குஞ்சி யசைய வசைந்துவருங்
 குமரப் பெருமான் றனையேந்துங்
 குளிர்ப்புங் கரத்துத் தொடிகறங்கக்
 கொடிபோ லொசியுஞ் சிறுமருங்குல்
 அஞ்சி நுடங்க வம்மருங்குல்
 அணிந்த புருமங் கத்தா
 அணங்கு மிடைகண் டிரங்குவபோல்
 அவிரு மண்ணு புரமொலிப்பப்

பஞ்சி திருத்துஞ் சீறடிகள்
 பதிந்த சுவடு தொறுமிமையோர்
 பனிகான் மோவி நிறைபுரளப்
 பதுமை முதலோர் களிதூங்க
 மஞ்சி வரும்டங் குழற்கற்றை
 மாடே வருக வருகவே
 வளங்கூர் குளங்கைதப் பதியமுத
 வல்லி வருக வருகவே.

7

கடிகொண் டலரு நறுங்குக்கைக்க
 கடையன் மகிழுப் பேரண்ட
 கடாகப் பரப்பே இற்றிலைக்
 கருமப் பகுப்பே சிறுசோரும்
 படிகொண் டுயிராம் பாவைகட்குப்
 பைதன் மலனோய்ப் பசியிரியப்
 பல்கா வயிற்றி விளொயாடிப்
 பரமா ஈங்தப் பெருவீட்டிற்
 குடிகொண் டிருக்குங் தீங்கரும்பே
 கொள்ளத் தெவிட்டாச் சுவையழுதே
 குங்றம் பயந்த நறுங்கனியே
 கொழிக்குங் கருணைப் பெருக்காறே
 மடிகொண் டயரா தெணமப்புரக்கும்
 வாழ்வே வருக வருகவே
 வளங்கூர் குளங்கைதப் பதியமுத
 வல்லி வருக வருகவே.

8

தீது விளொக்குங் களப்பணியுங்
 தேவர் குரவன் மனைச்செல்வி
 திருக்கற் பழித்த களப்பணியுங்
 திளைத்துக் கலவி செயப்புகுங்கால்

கோது விளைக்கும் பேரச்சக்
 குணமு நானுங் கொடுக்குமெனக்
 குறியேம் நினாது சாயலுமின்
 கொழிக்குங் காஞ்சி யல்குலுமே
 போது விளைக்குஞ் சடைக்காட்டிற்
 புகுஞ்து வெளிக்கொ ளாதொளிக்கப்
 பொலிவு தருமா லெனச்சகிமார்
 புகலச் சற்றே நகைத்தளிகள்
 வாது விளைக்கு முடிசாய்க்கு
 மாதே வருக வருகவே
 வளங்கூர் குளங்கைதப் பதியமுத
 வல்லி வருக வருகவே. 9

அயில்கண் டனையஞ் சலித்தேத்தத்தும்
 அன்னை வருக பெருங்கருணை
 ஆழி வருக தீவிளையேம்
 ஆவித் துணையே வருகவிடங்
 துயில்கண் டனையம் பலத்தாட்டுஞ்
 சுடர்பொற் கொடியே வருகவிளஞ்
 சுகமே வருக நறுங்குதலீல்
 தோற்றுவ கிளவி யெனுமதுரம்
 பயில்கண் டனையர் செவிக்கூட்டும்
 பசங்கோ கிலமே வருகவென்றும்
 பருகத் தெவிட்டாச் சுவையமுதப்
 பாவாய் வருக பசங்தோகை
 மயில்கண் டனைய விளஞ்சாயன்
 மாதே வருக வருகவே
 வளங்கூர் குளங்கைதப் பதியமுத
 வல்லி வருக வருகவே. 10

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஏழாவது அம்புவிப்பருவம்

பொன்புத் தலர்ந்தவா மரவங்கண் மாலவி
 பொருங்களிற் றிலாமாவிப்
 பொங்குமலை வாய்வருங் காரணத் தாற்செய்ய
 பொங்ளாஞ் சிலம்படியினின்
 மின்பூத்து நாளும் புலர்ப்புறச் சூழ்தலாம்
 மிடையுமங் குமலமயர
 மிக்குறுங் குவலயம் டங்கலுங் கலிழுாங்க
 விரியொளிக் கதிர்வீசலால்
 கொன்புத்த பெருமாணை யைணதலால் வேளொனுங்
 குழகற்கு மகிழ்செய்தலால்
 கோமளப் பெண்செய்கை நின்செய்கை போலுமால்
 கூர்ந்துணரி விவையன்றி
 அன்புற் றெடுப்பவினோ யாடுதுணை வேறில்லை
 அப்புலீ யாடவாவே
 அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே. 1

மண்டலம் புகழாத வன்படுஞ் செவ்வியின்
 மாண்டவரை யுச்சிமீது
 வயக்கிய கரஞ்சேர்த்தி யாணவ விருட்குழா
 மாற்றிநற் பசுமென்பயிர்
 கண்டக மகிழ்ந்துநெடு வானுற விகீங்தொளி
 கலங்தமணி கான்றகதிர்நீள்
 கடிநாறு தண்ணடி வணங்கவெளி வந்துதெண்
 கடலுலக முற்றுமேத்த

விண்டல நெருங்குமீன் கணமாதர் புடைசூழ
 மேவியுல கந்தன தியல்
 வீருபெற நோக்கினு வீரெண் கலைப்பொலியு
 மெய்ம்மையிற் காட்டுருமையால்
 அண்டர்தொழு மெம்மையா எம்மையை நிகர்ப்பைபால்
 அம்புலீ யாடவாவே
 அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே. 2

கங்கையும் பாந்தனுங் தும்பையுன் செம்பொற்
 கடுக்கைச் செழுங்தொடையலுங்
 கபாலமுங் கொக்கிறகு மூற்றிருங் தொழுகுதேங்
 கமழ்ந்தழு மத்தமுநருங்
 கொங்குதவ மூத்தியும் வன்னியு மெருக்குங்
 குளிர்ந்தவறு கம்புல் லுமேற்
 கோமளாப் புலவேவா ரிறைக்குமங் தூரமுங்
 கொய்துதவர் தூற்றுமலரும்
 தங்கிய பிராண்சடைக் காட்டினி லூங்குரிமை
 சற்றலால் வேறுமுண்டோ
 தூவிலெண் ணைங்கவய வத்தினுஞ் செம்பாறி
 தன தெனக் கொண்டுவாழும்
 அங்கவ ணினக்கதிக மென்பதற் கையமிலை
 அம்புலீ யாடவாவே
 அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே. 3

உருங்கை யுவாத்தோ றுமா வாக்குகின் ணமிழுண்ட
 உம்பர்த் தலத்தினிமையோர்
 உவாக்கட லுயிர்த்தனிட மூன்னிற்றலாற்றற்கும்
 ஓல்கினர்கள் சாவாதிரார்

குருஙிறை மணிக்கச் சண்ணிந்தவிவள் பவளவாய்க்
 கொழியமுதம் வாய்மடுத்த
 கோமளச் சோமேசர் விடமயின் ரூற்றலுங்
 கொண்டா ரிறத்தலிலர்மற்
 றிருணிறை யிராவினை விளைத்தியிவ ஞண்ணிறையும்
 இருளிரா வினைமுழுவதும்
 இரித்திடுவ ளாதலா விவளோடும் பொன்னே
 டிருப்பனையை மன்றவரிபாய்
 அருணிறை கடைக்கண்வைத் தெம்மையா எம்மை
 அம்புலீ யாடவாவே [யுடன்
 அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே. 4

தளிக்குமெய் யன்பினால் வழிபட்ட நாளுனது
 செல்லனேய் தவிர்த்தளித்த
 திருச்சோம நாதனு ருண்டருன நஞ்சும
 சினங்தவிர்ங் துள்ளோடுங்கத்
 துளிக்குமெழி வங்கைத் தலத்திற் றடுத்திட்ட
 சவையமிழ் திருப்பவமிழ்தம்
 துணைக்கரத் தேந்திப் பசிப்பினி தெறத்தினாங்
 துயருமங் துழல்வோரளக்
 களிக்குமுறை தேற்றுது வாளரா வுண்டுண்டு
 கக்கத் திகைத்துவெருவிக்
 ககளவெனி யோடியும் வடகுவடு சுற்றியுங்
 கவலுவின் செய்கைநன்றே
 அளிக்குற மிரைக்குங் கடிக்குழும் கன்னியுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே. 5

வணங்குமுறை யாற்றனது திருவுளப் படிநிற்கு
 மாந்தர்க்கு மலதிரோத
 மாயேய காமிய மருட்பினி யவிழ்த்துநான்
 மறைமுடிவு மெட்டாதடோர்
 குணங்குறி கடங்தபே ரானந்த வெள்ளக்
 கொழுங்கட றிளைத்தாடிடக்
 கொடுத்தருளும் வள்ளன்மை நிற்கமற் றுலகினுங்
 குளிர்தாங்க வெண்ணேன்கறம்
 இணங்குவே தாகம வழித்துறை வழாவகை
 இயற்றியது கானையலீ
 ஈங்குநி வரினின து கறைபோக்கி வேண்டியதும்
 ஈந்தருள் கொழித்தருளுவாள்
 அணங்குகொண் டந்தரத் தலையாதெ மம்மையுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 அழுகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே. 6

குடங்கமல ராற்செம்பொன் மேருவைத் தனுவெனக்
 கோட்டிய மலைக்குமருகன்
 கோமளச் சிலைமார்பு மைந்தனை யிரட்டித்த
 குவவுப் புயக்குவடுமேல்
 வடங்கதுவு மோட்டிளங் கோங்கினும் வண்டினும்
 மலங்கக் குழைத்தவனினை
 வருகென் றழைத்திடவு மதியா திருத்தியிவள்
 வன்கதக் கனலிதோய்ந்த
 தடங்கட் கொடுமபடைச் செய்யசுடர் வேல்கொண்டு
 தாக்கினுயிர் பொன்றிவிடுதல்
 சரதமற் றெங்கெங் கொளிப்புறினு மிவளிலாத்
 தானமொன் றில்லைகண்டாய்

அடங்கிய தடங்கமல நெஞ்சா தனத்திருவொ
டம்புலீ யாடவாவே

அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

7

துடிபட்ட கைத்தலத் தொபிரான் மகிழ்தருஞ்
சந்தரப் பெண்ணமிழ்தெனத்
தேரன் ரும் பிராட்டியைமு நெண்ணுத தக்கஞர்
துயர்கூர்ந்து பட்டபாட்டை
முடிபட்ட வாணவர் குழாத்தேதாடு முடனின்று
முழுவதும் பட்டறிதியிம
மொய்குழற் செல்விதனை யவமதித் தின்றுங்
முங்குவரு தகன் ரெழிவையேற்
கடிபட்ட விதழ்த்தின்று கறுவினு வின் விலைமை
கடிபட்டு மாழ்குவையலாற்
கலைமுழு மதித்தே வெனும்பழைய பெயரொடுங்
கலைமதி யிலாததேவன்
றடிபட்ட பாவிற் புதுப்பெயரு மாஞ்சவாய்
அர்ப்புலீ யாடவாவே
அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

8

சங்கையா ளங்கையிவ ளெம்பிரான் புலவியில்
தடங்கருங் கட்கடைறுதி

சற்றே கறுப்புழித் தாமரைச் சிறடிகள்
தாக்குங் கடுங்தொழினுல்

கங்கையா டித்துடித் திவள்கருளை யாற்றினைக்
கை ரூப்பு மிறையேந்துமான்

கதறிலிரி மாளைத் தொழுங்தொடையல் வண்டெ
கருங்குழற் றுவுமாரவம்

லாங்

மங்கையா டாதபைப் பாந்தனோக் காவென்று
வாவுமற் ரூங்குநீயும்
வானுதன மதிக்கிறைந் சிடுவையன் ரேயதனை
மதியாத தென்னைகொலைமக்
கங்கையா மலகமென வண்புகூ ரம்மையுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

9

கைப்போது சிட்டிமுன் விரித்துனை யழைப்பவுங்
கானுதி போல்வந்திலாக்
காரணத் தாலம்மை சீருதலு மங்கையைக்
கரும்பாந்த ளென்றஞ்சினுன்
இப்போது தாழக்கலான் வருவனென் றிதுகாறும்
இவ்வாறு தப்புவித்தோம்
இன்னுநி வாராது மத்தரிற் றிரிதியேல்
இனியுனக் கேதுபுகலோ
செப்போது கொங்கைப் பிராட்டியிவள் சோமேசர்
செங்கண் புதைத்தனுான்று
தினகரச் செல்வனை டழுங்கித் திகைத்தங்கின்
திறமறங் தனைபோலுமால்
அப்போது பட்டதை வினைந்துமற் றிவஞ்சுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

10

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

எட்டாவது

அம்மானைப்பருவம்

வம்பிய ரூடைக்கூந்தன மீமிசைக் கதிர்வீச
 வாள்பட்ட கோற்றூடிக்கை
 மலரினைக் கண்டுசில வண்டத்து மதியங்கள்
 வஸசமி தெனுங்கருத்தால்
 பம்பியட ரிருள்கண்டு முகிழாமை யாற்றமைப்
 பரிசித்தல் வேட்டதாகப்
 பாவித் துறுங்தொறுந் தன்றுண்ணமை யன்மை
 பங்கயம் விதிர்த்துவெகுளா [யாற்
 வெம்பியகல் வானுத் தெழுங்தோ டிடத்தன்னி
 விடலெச் செங்கைகளால்
 வேவினை யிகங்தொருவி வார்த்தரு கொடும்புருவ
 வில்லொடு கிடங்துமினிரும்
 அம்பிய றடங்கணைளி கொண்டுவெடு வித்திலத்
 தம்மானை யாடியருளே
 ஆரண முழுக்குகம லாகர புரத்தலைவி
 அம்மானை யாடியருளே. 1

இருள்டுத்த நெறிசுரி கருங்குழு லரம்பையர்கள்
 ஏண்ணிலூர் கவரிவீச
 எறிசுடர் மணித்தவிச வீற்றிருந் தரசுபுரி
 யேந்தல்குல வரைகளோடும்
 தெருள்டுத்த நுங்கைதசிற கீர்த்தமை குறித்துச்
 செயிர்த்தவைனை யண்டமுகடும்
 தெறிபடக் கைக்கொண் டெறிந்தோச்சி மீளத்
 திகைத்துவீழ் தோறுமுன்றன்

48 அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்

மருள்பூத்த வெகுளிதணி யாமையாற் பின்னரும்
வன்கண்மை கொண்டோச்சல்போன்
மருங்குசூழ் தோழியர்த மினைவிழியி னீழைல்
மரிஇச்சலவியோடியாட
அருள்பூத்த கைகளா லொளிபூத்த மரகதத்
தம்மானை யாடியருளே
ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி
அம்மானை யாடியருளே. 2

ஒழுங்குபடு மண்டகோ டிக்கெடாறு நிலாவுறூா
மொண்கமல மாங்கிகனும்
ஒலிகொண்டவெண்சங்க நிதிகனுஞ் சார்ந்தவர்க்
குதவுசின் கரநோக்கிவான்
செழுங்கதிய முய்த்தளித் திடுசிதிய மீதெனத்
தேர்ந்துவங் தளவளாவித்
திருவாய்ந்து விடைகொண்டு தம்பதி குறித்து
சேண்வழி நடத்தலேயப்பக் [மேற்
கொழுங்கதிர் பரப்பிக் கவின்றசெம் மணியாற்
குயிற்றுமை மனைகளபலவும்
குளிர்நிலாக் கான்றுவென் லொளிவீசு முத்தம்
கொழிக்குமம மனைகளபலவும்
அழுங்குமணி மேகலைச் சிற்றிடை யெடுத்தெடுத்
தம்மானை யாடியருளே
ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி
அம்மானை யாடியருளே. 3

தெங்கலுழி யூற்றெடுத் தோடுமெம் போருகச்
செல்வமட வாரிருவருா்
திங்களீக் கண்டினி யிருக்கிலை மை நந்தவீசு
சிறைசெயு மெலாக்கவன்று

முங்கமலம் விட்டோரீ இத் தங்கொழுஙர் பதியுறப்
 போமிடைத் திரும்பிநோக்கிப்
 புகழ்ந்திவை மதிக்குழான் முகிழாமை தேர்ந்துளம்
 பூரித்து வருவதேய்ப்பத்
 தோங்கனியு மும்மலத் துகளீர்க்கு நின்முகம்
 சுடர்பூப்ப வங்கையேங்தித்
 துரிசற்ற பவளத் திழமுத்தங்வு நித்திலத்
 தொகையிற் குயிற்றியனவும்
 ஆங்கமணி வால்வல்லோ தழங்கிட வெடுத்தெடுத்
 தம்மாலோ யாடியருளே
 ஆரண் முழுக்குகம லாகர புரத்தலைவி
 அம்மானை யாடியருளே. 4

புத்தமிழ் துகுத்துமணி மோலியங் கபவுளர்
 புரைப்பிசிப் பினிதவிர்த்துப்
 பூதல மருங்கிழும் ஸபங்கூழ்த் தொகுப்பெலாம்
 பூரிப்ப மாந்தர்ருக்னும்
 சித்தமூ மலர்ந்துகளி காரச் செழுங்கலைத்
 நிங்கதிர் பரப்பியலவும்
 திங்கட் பிராஸ் செங் துவர்க்கொடி படர்ந்தவெண்
 டிரைமுகட் டெழுகாலையும்
 தத்தலை விரிக்குங் குடாதுகட லுட்புகும்
 சமயத்தினுஞ் சேத்தல்போல்
 தடங்கைகாரி வெடுத்தெறியு மேல்வையினு மற்றது
 தடங்கையிற் புகுபோழ்த்தினும்
 அத்தமூரிழ் சேயொளி கவர்ந்தொளிரு நித்திலத்
 தம்மாலோ யாடியருளே
 ஆரண் முழுக்குகம லாகர புரத்தலைவி
 அம்மானை யாடியருளே. 5

மருள்கான்ற நெஞ்சச் சமூக்கைத் தடிந்தின்ப
 வான்கதி கொடுக்குநின்கை
 வயங்குபொற் கடகத் திருங்கவின் முகங்துமலர்
 வள்ளலை நிகர்த்துவிழியின்
 இருள்கான்ற நீலங் கவர்ந்தராப் பாயலிடை
 ஏந்தலை நிகர்த்துவுதலின்
 இட்டசிந் தூவெவழில் கவர்ந்துநின் கொண்கரை
 இனைந்துமேற் போந்துலாவித்
 தெருள்கான் றெவற்றினுந் தோய்வற்று நின்றவச்
 சிற்பரம் பொருளையொத்துச்
 சேண்டர் கொண்டாட வாடச் செழுங்கருளை
 தேக்கினிறை சோமேசனூர்
 அருள்கான்ற கண்களி பயப்பமணி நித்திலத்
 தம்மாளை யாடியருளே
 ஆரண் முழக்குகமலாகர புரத்தலைவி
 அம்மாளை யாடியருளே.

6

வேறு

முத்த மிழைத்தன வும்பவ ளத்திரள்
 மொய்த்தன வங்கலைகள்
 முற்று நிறைந்த பசுங்கிர ணச்செழு
 முழுமதி யாமெனாலும்
 எத்திசை யுங்கதிர் கானநிருள தீத்தெழு
 மென்று மூமெனாலும்
 எண்ணி யுணற்கெழு மூன்று ளராலும்
 இருஞ்சிறை நேமியுநின்
 உத்தி முலைக்கு மிடைக்கு மிடைந்தய
 லோடவும் வெம்பசியால்
 உயங்கு சட்கார மயங்கி யுடன்றிரி
 வுற்று வருந்தவுமென்

அத்த நுள்த்தி னடிக்கு மடப்பிடி
 ஆடுக வம்மனையே
 அரங்கை தூரங்கு குளங்கை புரங்கவள்
 ஆடுக வம்மனையே.

வடங்கெழு கொங்கை நிகர்ப்ப வளர்ந்த
 வடாது பொருப்பினைனின்
 மகிழ்நர் கரத்தினி லின்னும் வளைத்திடு
 மாரெரு சூழ்சினினைங்
 துடங்கழி மூன்று புரங்களை மீண்டும்
 உலாவ வெழுப்பிவரம்
 உதவி வெளிக்கண் விடுத்தல் கடுத்திட
 ஒன்னொளி முத்தினுமேர்
 முடங்க லுருதொளிர் நில மயத்தினு
 மொய்த்த பசும்பொனினும்
 முற்ற வணமத்து விடுத்தரு ளம்மனை
 மூன்றும்விண் மீதுலவ
 அடங்கிய வண்ப ருளங்குடி கொண்டவள்
 ஆடுக வம்மனையே
 அரங்கை தூரங்கு குளங்கை புரங்கவள்
 ஆடுக வம்மனையே.

உய்ய வரங்கரு நித்தன் முகத்தில்
 உயங்க முளாந்தகையும்
 குண்கர விள்ளு மொறுத்த லுருதுற
 வாடி நயப்பமெனு
 வெய்ய நெருப்பெட்டி செங்கதி ருங்குளிர்
 விச பணிக்கதிருங்
 மெலி யகங்கையி ஞேடுறு கேண்டை
 விளைத்துவின் ஞேகுதல்போல்

செய்ய மணிப்பவ எத்தி னிழைத்த
 செழுந்திர எம்மணையும்
 தெள்ளிய முத்தி னிழைத்த கதிர்க்குவை
 சிந்திய வம்மணையும்
 ஜய நுசுப்பொசி யத்தளி ரங்கையின்
 ஆடுக வம்மணையே
 அரங்கை துரங்கு குளங்கை புரங்கவள்
 ஆடுக வம்மணையே. 9)

கதிருமிழ் நில மணித்திரண் மொய்த்த
 கருஞ்சுட ரம்மணைன்
 கட்படை யாலடி யார்மல மோடல்
 கடுப்ப வெழுந்துலவ
 முதிரொளி துற்ற செழுமபவ எத்திரள்
 முற்றிய வம்மணையும்
 மும்மலம் வென்ற திறற்பிர தாப
 முளைத்தெழு லொத்தெழுவெண்
 மதிகிர முத்த நிரைத்து வணங்கவம்
 மாணை யதன்பிறகே
 வயங்கிய கீர்த்தி திரண்டெழு கின்றது
 மான வெழுந்துலவ
 அதிர்வளை யங்கையி னலமு தாமபிகை
 ஆடுக வாமணையே
 அரங்கை துரங்கு குளங்கை புரங்கவள்
 ஆடுக வம்மணையே. 10)

அம்மாணைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஓன்பதாவது நீராடற்பருவம்

தேங்கிய செழுங்கலைத் திங்களுக் கருள்செய்த
 செல்வர்முடி மீதுதானும
 திளைத்தாடு முரிமையாற் நிளைத்தாடு வோர்க்
 திப்பிணிப் பவங்தெறுதலால் [கெலாம்
 ஒங்கிய கலித்திரைக் கங்கையொன் ரேநம்மை
 ஒந்ததா மென்றதனாடும்
 டறவாடல் வேட்டெழுந் தாலென்ன விண்ணத்
 துயர்ந்துடுக் கூட்டமலைமேல்
 தாங்கிய கிளைக்குலங் கான்றமணி யைத்தமது
 சாதியென வோகைக்காரத்
 தண்கதிர்க் கடவுளொடு செங்கதிரை யண்டத்
 தடஞ்சவர்ப் பிடரினெற்றி
 வீங்கிய வொலிக்கூட்ட மீன்றுவரு பாலிந்தி
 வெள்ளாநி ராடியருளே
 வெற்றிக் கொலைக்குழி தென்குளத் தூரமமை
 வெள்ளாநி ராடியருளே. 1

இருகலு ஞடைந்தாற்று பூங்கடாங் கமழ்முகத்
 தெறும்வலிக் குழுங்களிறைலாம்
 எழிலிக் குழாத்திற் பெயர்ந்துழி தருஞ்சிகரி
 யிடமாதி நான்குமாற்றத்
 தருவள றாடங்கத் தழிஇக்கொண்டு பின்னவை
 தளர்ந்துகவி கூராவகை
 சாலவெதி ரொன்றுக் களங்தமாப் பெருவளங்
 தண்டா தளித்துவரிகுழி

அருஙில் னிடத்தொருவர் தினையளவை யாற்றிட-ஞும்
 அருளினிலை பெறுவாழ்க்கையோ
 டழியாத திருவுமெதி ராங்கவர்க் குதவுங்கள்
 அடியவரை யொத்துமாக்கள்
 வெருவியய லோடத் தழங்கிவரு பாலிநதி
 வெள்ளாந் ராடியருளே
 வெறிநரூச் சோலைகுழ் தென்குளத் தூராம்மை
 வெள்ளாந் ராடியருளே. 2

வனைத்தமுப் புரிசைத் தலத்தினின் றயில்கொண்ட
 வாளிக்குழா மெழுதல்போல்
 வயங்கிய பசுமபொற் றிரட்குவட் டினையும்வல
 வாளரித் திரளையுநெடுங்
 துனைத்தகை முகக்கடாக் குஞ்சரத்
 சுழிக்குமச் சுழிமுன் றிஞும்
 துண்ணெணன வெழுந்துநெட்டுடல்வாளை தெய்வரத்
 துறைப்புனற கங்கைநதியில்
 திளைத்ததிற நோக்குவார்க் கிப்புனல் படிந்தாடு
 செய்தவப் பயணையிந்தத்
 திண்புத பரிஞைம தேகத்தி லுதவமா
 தீர்த்தமிது வெனவியபடு
 விளைத்துவிண் ஞூடும் பழிச்சவரு பாலிநதி
 வெள்ளாந் ராடியருளே
 வெறிநரூச் சோலைகுழ் தென்குளத் தூராம்மை
 வெள்ளாந் ராடியருளே. 3

திரைத்தொலி பரப்பியலை வீசும் பெருங்கடற
 றிம்பயம் பருகியார்த்துச்
 செல்வின மெழுந்துநெடு வான்படர்த லூந்தாது
 தீர்த்தம் படிந்தாடுநர்

புரைத்தொகை விளைக்குமல மாயைகன் மக்குழாம்
 பொள்ளேன விரிந்தோடலும்
 புரையக் கருங்குழற் காட்டுமலர் கூரும்
 பொலஞ்சிறைத் துர்சிமுழுதும்
 இரைத்துமணி வானத் தெழுந்தோட நீராடும்
 ஏந்திளங் கொங்கைமடவார்
 ஏறிட்ட மணியணிகள் சிந்திய கரைக்கணின
 இலையடி வருந்தாவகை
 விரைத்துணர் நிரம்பப பரப்பிவரு பாலிநதி
 வெள்ளாந் ராடியருளே
 வெறிநருச் சோலைகுழ் தென்குளத் தூரம்மை
 வெள்ளாந் ராடியருளே.

4

கொழுந்தாம மாடவது சுற் றுங் குழற்கற்றை
 கூட்டுவிட்டாடவதனிற்
 குட்கொண்ட மாதர்ச் சுருப்பின முகேரெனக்
 குரல்விளைத் தாடவதுகுழ்
 செழுந்தா துகுங்கஞ்ச வெள்ளனங் திரைழுடு
 சேர்ந்தாட வதனாருகுநின்
 திருமேளி கண்டிலை மொப்பிணி முகக்குலம்
 சிறைவிரித் தாடவதுபோல்
 எழுந்தாடு தெய்வப் பிணைக்குழாங் கண்டுகண்
 டின்பாந் ராடவவர்தோள்
 இணங்கும் பெருப்புலவர் கைகொட்டி யாடவெள்
 ஸீர்ஸ்புலாற் கங்கைபுவிமேல்
 விழுந்தாங் கொழுங்குகொண் டாடிவரு பாலிநதி
 வெள்ளாந் ராடியருளே
 வெறிநருச் சோலைகுழ் தென்குளத் தூரம்மை
 வெள்ளாந் ராடியருளே.

5

ஏந்து பிறைவெண் மருப்புரற்கால்
 எழில்கூர் மலைவா ரண்த்திரள்கள்
 எய்திப் பரவை கலக்குமலை
 யேய்ப்பத் துளைந்து விளையாடி
 நீந்தி யளைந்து கரையேறி
 நிறைறுயுங் களிப்பு மீக்கொண்டு
 நிலாவெண் டரளக் குவைபெயர்த்து
 நிள்வா ரிதியின் கரைக்கணலை
 மாந்து முகிலா வியைச்சொரிந்தான்
 மானச் சிதறும் பரப்பினிடை
 வான்மீ னடுவட் பலமதியம்
 வதிந்தா னிகர்ப்பச் சங்கினங்கள்
 போந்து துயிலூம் பாலிநதிப்
 புதுநீராடி யருஞுகவே
 பொற்பார் குளங்தை யழுதவல்வி
 புதுநீராடி யருஞுகவே.

6

வழியுஞ் செழுங்தேங் கமலமலர்
 மடவா ரமிழ்தே புனலகத்து
 மறைந்தால் யாங்க ணினோப்பிழுக்க
 வல்லே மெனவஞ் சினங்கூறச்
 சுழியும் புனனீ யவ்வாறு
 துண்ணென் ரெளிப்ப மற்றவர்தாங்
 துருவிக் காணு தெங்கொழுநர்
 சோதிப் பிரான்று டலீயென்ற
 மொழியு முறுப்போ ரிரண்டையுமோ
 முன்னிக் கானூர் யாமிவளை
 முழுதுங் கானே மெனானை
 முடிசாய்த் தொதுங்கி நிற்பவருள்

பொழியும் பசிய முகில்பாவிப்
புதுநி ராடி யருஞுகவே
பொற்பார் குளங்கை யமுதவல்லி
புதுநி ராடி யருஞுகவே. 7

நிரையுங் தாது நரும்புலாலிற்
விளைத்து முழுகு மடவார்தம்
செழுங்கேதங் தொடையற் சுருப்பினங்கள்
சேட்சென் றகலூம் படிவிலக்கி
உரையுங் தொழிலு முன்னமுந்தன
நுழைழேர்த் தழுங்கு வேர்மலநோய்
ஒருவங் தொழிலைத் தெரித்திதழி
உறழுப் பொன்னும் வெண்டலைபோல்
நுரையுஞ் சடைபோற றுவர்க்கொடியும்
நுணுகு மதிபோற் கரிக்கோடும்
நுடங்க நடி த்து வெனுத்துமறை
நுவலற் கரிய பரம்பொருளீப்
புரையுஞ் செல்வப் பெரும்பாவிப்
புதுநி ராடி யருஞுகவே
பொற்பார் குளங்கை யமுதவல்லி
புதுநி ராடி யருஞுகவே. 8

வேறு

முகமல ரிளோயோளி யுகுமதி யாமென
முண்டக நொந்தயர
முன்கையி லேற்றிய சங்கோடு சங்கம்
முழுங்கிக் கணைபுரளா

மகர நங்குழை யெதிரிய கெண்டை
 மலங்கு கயற்குலம்வார்
 வாகீ கலங்கி யெழுங்கு குதிப்ப
 வயங்கு சணங்கிலமென்
 றக்கெங்கு புற்புத மூலையி னுடைந்திற
 அறல்குழல் போற்றகரம்
 அணிந்தில மெனானின தடியிற் றன்கவின்
 அழியத் திருமருவிப்
 புகழ்விறை யுங்கம் லாகரி பாலிப்
 புதுங் ராடுகவே
 சூரண ஞான புராதனி பாலிப்
 புதுங் ராடுகவே. 9

விற்புரு வங்குழை யக்கரு நீல
 விழித்துணை செங்குவகீ
 வெல்லங்கின் மேனி தழைப்பமு கேரேன
 வீங்கிய நீர்குடையா
 நிற்புகழ் தெய்வ மடங்கைதயர் மீதினில்
 நீள்சிவி றித்துகோயான்
 நிரைத்த குறுந்துளி தம்முட லெங்கு
 நிரத்தலும் வானவர்தம்
 கற்புரை தோள்கள புதைத்தன ராடக்
 கடவுள் சடாமகுடக்
 கங்கை யவனநலை யைங்கெதாடு மாடக்
 காசினி கொண்டாடப்
 பொற்பு மிகுங்கம் லாகரி பாலிப்
 புதுங் ராடுகவே
 சூரண ஞான புராதனி பாலிப்
 புதுங் ராடுகவே. 10

நீராடற்பருவம் முற்றிற்று.

பத்தாவது

ஊசற்பருவம்

ஒழுகொளி பரப்பிக் கதிர்த்தெழும் பரிதியை
 யொழுக்கித் திரட்டியதுபோல்
 2-ரகருமிழ் செர்மணித் தூணிறுவி யதனும்பர்
 ஒளிநிலாக் காங்ரகலைகள்
 முழுதுநிறை திங்களை யுருட்டுக்கீட்டு தியடேதய்ப்ப
 முதிர்வயிர விட்டமிட்டம்
 முழுமதியினிங்றிழியு மமிழ்த்தா ரைகளென்ன
 முத்தணி வடங்குக்கிப்
 பழுதகனு நவமணிப் பலகையிடை மூட்டியப்
 பலகைமேன் மதியமிழ்துணப்
 பச்சிளங் கிள்ளையொன் ரேறினு லென்னப
 பரிந்திருங் தருளிமூலைமேற்
 புழுகொழுக வழிர்களுக் கருளொழுகு மழுதங்மை
 போன்றாச லாடியருளே.
 பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ
 பொங்றாச லாடியருளே.

1

செயலையங் தாருவை யுதைத்தாடு தொறுமச்
 செழுந்தருப் பூக்கள்சொரியும்
 செயலுதைக் காற்றுது தணைங்க வெண்ணினங்
 தேவைத் தணங்துவிளையாட்
 டியலைமேற் கொண்டநின் மீதலர்ப் பூமபகழி
 இலோயாது சொரிவதெனவும்
 இதுகண் டதற்குநேர் விழிச்சுரும் பீந்தருளி
 இளங்கிளா நகைகழுகிழப்ப

அயலுறாஉங் கொடிமுல்லை யூழ்த்தலர் சொரிந்திடல்
 அருந்துணைமை பூண்டுதானும்
 அலர்வாளி பெய்திடுங் திறனெனவு மேர்காட்ட
 ஜம்படை பொறுத்தபச்சைப்
 புயலொடு பிறந்தருட் கடலொடு வளர்ந்தமின்
 பொன்னூச லாடியருளே
 பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம் லாகரி
 பொன்னூச லாடியருளே. 2

நிலம்பொலி யுயிர்ப்பயிர் மலக்கொடுங் தழுல்வெர்க்கைம
 நீத்துமெய்ஞ் ஞானமலரா
 நின்மலா னந்தச் செழுங்கணி கலிந்தோங்க
 நிறையருட் சூல்கொண்டுபொற்
 கலம்பொலியு முருவெலாம் பச்சென்று தோற்றிக்
 கருங்குழும் கற்றைநாப்பன்
 கதிர்த்தசிறு கீற்றினுன மின்னியோளி கூர்நுதற்
 கார்முகங் கவிஞவாங்கிச்
 சிலம்பொலிசெய் கிண்கிணிப் பருமத்தி னற்பெருங்
 திங்குர லெடுத்திடையருத
 திருவருட் டாரைபொழி செய்கைக்கு வாய்பப
 சேர்ந்துலாய் நிற்றலுறறுய் [வாஸ்
 புலம்பொலியு மதியார்கள் சிந்தைதகுடி கொண்டவள்
 பொன்னூச லாடியருளே
 பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம் லாகரி
 பொன்னூச லாடியருளே. 3

மனக்குல மிடைந்துயின் காட்டவிசை கொண்டாடும்
 வன்மையா னினாதுருவெலரம்
 மணித்திர னிரைத்தைச் சிறுவெயர் பொடித்
 வழிநின்று பணிகேட்டுநின் [தலும்

அஹ்கவி வைடத்திறங் கற்கவரும் வெள்ளானை
 அஞ்சிச் சொவிக்காலெறிங்
 தந்தரக் கங்கையை மடுத்துத் துளித்துவெயர்
 ஆற்றுமாத் திவலைபரவா
 நினக்கடிமை ! புண்டுமுன் போற்றுமினை யோர்முதல்
 நெடுந்தருப் புல்விறுதியில்
 நிரத்தலா லைனாத்துவிள் மயமெனுஞ் செஞ்
 நிலையு.நூத் திடுவதேயப்பப் [சொல்லை
 புணக்கினி ரிகர்த்தமென் ரீங்கிளவி யழுதம்மை
 போன்.நூச் லாட்யருளே
 புரண மதிக்கருள் புரிந்தகம் லாகர்
 போன்.நூச் லாட்யருளே. 4

திங்களோளி காட்டுருக மிதுலவு நாட்டச்
 சேந்கய ஒடுதைந்தூக்கலாற்
 செம்போளி ஸினையுத்தாகம ரக்குழமுக ஞஞ்செவிச்
 சேங்காக ஒடுசலாடப
 பங்கய விருக்கைமட மாதரது நோக்கியிரு
 பாலுமிரு வேமாட்டவும்
 பாயங் கயற் குல மசைக்குமவ் ஒசலிற்
 பாயங் திலதியல் ஒசுக்கெலவாநிள்
 அங்கையிள் வைத்துநனி யாட்டுதொறு நின்வாய்
 அருங்புநைக நிலவெழிலிலுக்
 காங்கவர் முகத்திங்கள் சாயர் புராணமறை
 யாகம மளங்தறிவரும்
 புங்கவர் மருங்குதி. கொண்டவமு தாம்பிகை
 போன்.நூச் லாட்யருளே
 புரண மதிக்கருள் புரிந்தகம் லாகர்
 போன்.நூச் லாட்யருளே. 5

திண்ணிய பொலுஞ்சிகரி வாங்கிய பிரான்சென்னி
தெரிகலா மறையோதிமம
செப்புபழி மொழிமாறு மாறுஞக் கூர்தியாய்ச்
சேர்ந்துநின் றுள்சுமந்து
தண்ணிய நினுதுகண் ணருள்கிடைத் துன்னுழிச்
சார்ந்திறைவ னூடறீரத்
தாள்பணியு மேல்வைமுடி கண்டுகொண் டுயர்
தாங்குவா னெண்ணிவரலும் [கீர்த்தி
கண்ணியவு வஞ்சனை யறிந்ததனை யலமரக்
காண்டுமென வுண்ணியேறிக்
ககனத்து முன்பின்ன தாகக் கடாவுதல்
கடுப்பவெண் டரளமொய்த்துப்
புண்ணிய மலர்ந்தனைய வொண்பலகை யேறின்
பொன் னூச லாடியருளே
பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ
பொன் னூச லாடியருளே. 6

அரவழுமிழ் செம்மணித் திரள்சற் றிமைத்திடை
அலங்கொளிய நித்திலத்தால்
அமைத்தத னடுச்செழுஞு செமபட் டலங்கரிந்
தவிர்பலகை மீதிருத்தல்
இரவகல வெங்கதி ருகும்பரிதி மண்டலம்
இளம்பனிக் கதிர்மண்டலம்
எரிக்கடவுண் மண்டலங் கீழ்தொட்டு முறை
மேய்ந்தபூங் தவிசிலடியார் [ஏர்ன்று
பரவு நின்றநிலை யொப்பவா வாந்தமெய்ப்
பண்ணவன் விழிச்சுடர்கணிங்
பாலனுகு காட்சியப் பரிசுறிந் தெம்மையும்
பருடமணித் தவிசெனக்கொள்

புராசூண் டருளெள்ளு வேண்டுதல் கடுப்பவைர்
பொன்னூச லாடியருளே
பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ
பொன்னூச லாடியருளே.

7

சத்தமு மசுத்தமு மெலைப்படுங் கொடுமாயை
தூண்க விருளாணவம்
தொடுத்தநெடு விட்டமாக் கருமப் பெரும்பகுதி
ரூக்கிய வடங்களாக
வைத்தமா யேயமே பலனைகயர முடிவிலா
வாஸ்ரவே கோடிமுற்றும்
மகிழ்ந்தாடு வெளியாக வாருயிர்க் குழங்களை
மரணம் பிறப்பென்னுநோய்
மோய்த்தமனை பூசல்வைத் தாட்டிக் கடைத்தலை
பூடங்கா தெடுத்தணைத்து
முதுக்குறை வளித்துமேற் பரமுத்தி வீடுய்த்து
ஏவாத வாஸந்தமாம்
புத்தமிழ் தகுத்திமெய்த் தாயாய் வளர்ப்பவள்
பொன்னூச லாடியருளே
பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ
பொன்னூச லாடியருளே.

8

நாங்தகப் பொருப்படை விதிர்த்தணைய விமையாத
நாட்டத் தரம்பைமாரும்
நவிலாக் கரங்கூப்பி யெதிர்விற்கு முகில்வண்ண
நாயகன் முதற்றிவரும்
வேயங்தசெரம் பொற்பெரும் டூண்களி னிழைத்தபல
வேற்றுக்குல மாணிக்கெடாறுமவ்
விரிக்கிரப் பேதத்தி னுக்கேற்ப னின் னூசல்
மின்காவிழல் பரப்புதோற்றம்

வாய்ந்தமெய்த தொண்டுசெயு மன்பர்க ஞளங்
 வயங்குபரி பாகபேத [தொறும்
 மார்க்கத்தி னுக்கிசைய மன்னிழி விளையாடும்
 வாய்மையைக் காட்டவளிவீழ்
 பூந்தகர வார்கருங் கூந்தலமு தாம்பிகை
 பொன்னூச லாடியருளே
 பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ
 பொன்னூச லாடியருளே. 9

அண்டப் பரப்பெங்கு மண்டிப படர்ந்தபே
 ராணந்த வெளளம்வாழ
 அருட்சரியை கிரியைசிவ யோகமொடு னாலை
 அதிகசிவ தருமம்வாழுக் [மெனும்
 கண்டவர்க் கினியநஞ் சோமேசர் வாழுங்கின்
 கட்கடைக் கருணைவாழுக்
 காசினி யொருங்குசிவ பத்திகுரு பத்திசங்
 கமபத்தி செய்துவாழுக்
 வெண்டிருப் பூதியு ரக்கமணி வாழுமெய்
 விளைக்குமஞ் செழுத்துவாழ
 வேதநெறி சைவநெறி வாழுக் குளங்கைதநகர்
 மேன்மேற் செழித்துவாழுப்
 புண்டர நுதற்றெண்டர் தங்குழாம் வாழுங்
 பொன்னூச லாடியருளே
 பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ
 பொன்னூச லாடியருளே. 10

ஊசற்பருவம்

ஆகச்செய்யுள் 104.

குளத்தார் அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ் முடிந்தது.

குறிப்புரமுதலியன

நூலைரியார் கருத்து:

மலைம் வாக்கில் எட்டாத சிற்சத்தி - மனைவாக்குக் காயங்களால் அளத்தற்கு முடியாத ஞானசத்தி. சித் - ஞாலைம். இல் உருபுமயக்கர்; கருவிப்பொருள். “மறைநினுல் அயனுல் மாலால் மனத்தினுல் வாக்கால் மற்றும், குறைவிலா அளவினுலும் கூரெனுதாகி நின்ற இறைவனார்” என்ற சித்தித் திருவிருத்தம் காணக. “சுந்திதன் வடிவேதன்னில் தடையிலா ஞாலாமாகும்” எனவர், “அருளதுசத்தியாகும் அரன் றலாக்கு அருளோயின்றித் தெருஞ்சிவழில்லை” எனவும் வருவலா கண்டுகொள்க. மன்பதை - மக்கட்கூட்டம். உய்யா - பிழைக்க; உழுந்திவிக்க என்றபடி. மலையரையன் - இமயமலையரையன். முதலேர் என்றது பரத வர் முதலியோரிடத்துக் குழந்தை வடிவாய்த் தோன்றியருளியதை என்க. இலம் நாட்டி - பொது மைசூறித்து. வித்தாரகவி நால்வகைக் கவிகளில் ஒன்று; எணைய ஆசு மதுரம் சித்திரம் என்பன. வித்தாரமாவது பலவகைப் பிரபந்தங்களையும் இயற்றுதல். “ஆசுமுதல் நாற்கவியும் அட்டாவதானமும்” எலை பூரி குமரகுருபரசுவாமிகள் கூறியமை சிந்திக்க. வித்தார கவிகளுள் முதலாவதாகவைத்து எண்ணப்படுவது பிள்ளைத்தமிழே எல்லபர். வித்தாரகவியை

அகலக்கவி என்றும் கூறுவர். என்ற - இயன்ற; பொருந்திய. முனிவு - வெறுப்பு. அகவவின் விருத் தம் - ஆசிரிய விருத்தம். மூன்றுந்திங்கள் முதலாக இருபத்தொரு திங்கள்காறும் கேட்பிக்கத் தக்கது என்பர் இலக்கணவிளக்க நூலாசிரியர்.

அவையடக்கம் :

வித்தார கவிகளில் முற்பட வைத்துப் பேசப் படுவது பிள்ளைத்தமிழ் என்பதை இப்பாடவினும் சவாமிகள் குறித்தருளுகின்றார்கள். குளங்கை - குளத்தூர்; மருஷ. சோமேசர் - சோமங்கல் பூசிக்கப் பெற்ற இறைவர். சோமன் - சந்திரன். அமுதவல்லி - இத்தலத்துள்ள அம்பிகை. கோமளப்பருவம் - அமு கியபருவம்; அது குழந்தைப்பருவத்தைக் குறித்தது. அருகு ஒன்று - அருகில் பொருந்திய. தாழியர் - தோழிமார். கூற்று - சொல். இமையவரும் - தேவரும்; உம்மை சிறப்பு. ஏத்த ஒனு - அகரவீரு தொகுத் தல்; ஒனு: ஒனருத என்பதன் மருஷ. பெருமாட்டி - பெருமையை ஆள்பவள்; அம்பிகை. பெருமாள்: ஆண்பால். மகிமை - பெருமை. வாழ்த்தரியது: அகர வீறுதொகுத்தல். கிரிக்கு இறைவல் - மலையரையன். அவள் - அப்பெருமாட்டி. உளம் கொடியர் - உள்ளத் தாற் கொடியவர்; மீன்பிடித்துக் கொல்லல் முதலிய தீயசெயல்கள் உடையராதவின். வலைச் சேரியினுர்: உம்மை இழிவுசிறப்பு. பாசி சங்கு பூட்டி - பாசிமணி களையும் அணிந்து கொண்டு. பாசி - பலகறை. பெருமையையுடைய மலையரையன் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து அவன்பால் மகவாக அவதரித்தருளிய பெருமாட்டி, மலைத்துவச

பாண்டியார் தவத்தால் வேள்வியில் தோன்றிய பெரு மாட்டி, கரிய உடலையும் கொலையாகிய கொடுங்தொழி லையும் உடைய வலைஞர்கோன் தவத்தால் பரதவர் குலத்தும் தோட்டியிரி யருளினான். அக்காரணத்தால் வேதங்களானும் தேவார திருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்களானும் துதிக்கப்பெற்று விளங்குகின்ற உமாதேவியார் சிறப்பில்லாத என்புன்மொழிக்கும் இரங்கி அருள்வர் என்றபடி. கொங்கையாற் குழை வித்த வரலாறு காஞ்சிப்புராணத்துக் கூறப்பட்டது. ஒருகாலத்திலே கயிலையிங் நிங்கிய உமாதேவியார் காஞ்சிலைய அடைந்தார். அங்கே கம்பாநதியில் சிவ பூஶை செய்துகொண்டிருக்கும்போது அம்பிகையின் அங்கைபச் சேர்திக்கத் திருவுளங்கொண்ட சிவ பெருமான் கம்பாநதியைப் பெருகிவரச் செய்தார். அம்மையார் வெள்ளத்தைக்கண்டு அஞ்சினார். சிவ விங்கப்பெருமாலை வெள்ளநிர் வாரிக்கொண்டு செல் லுமே எாப் பெரிதும் கவன்றார். தம் இருகரங்களா னும் சிவாலிங்கத்தைத் தழுவி அணைத்துக்கொண்டார். அப்பொது நதி விலகிச்சென்றது. சிவமிரா னும் அம்லமையாருடைய அன்பிற்குத் திருமேனி குழந்து காட்டிறார். வளைத்தமும்பும் முலைத்தமும் பும் பாதியப்பெற்று அம்மையாருக்குத் திருக்காட்சி தந்தருளினார் எனபது வரலாறு.

விநாயக வாய்க்காம் :

மஹாரி - ஆழா. மணிக்கொண்ட கோடு என்றமையின் யாணைத்தந்தத்தில் முத்துண்டாம் என்ற குறிப் பும் தோன்றக்கூடிட்டதது. கோடு - கோம்பு: தந்தம். ஒருமருங்கு - ஒருபக்கம். உண்மையால் - உள்ள

காரணத்தால். கோடு உண்மையால் பெண்மை வடிவென்றும், அஃது இன்மையால் ஆண்மை வடிவென்றும் கிளக்க அரிதாம் என்க. கிளக்க - சொல்ல. கோட்டைத்தனமாகக் கருதுவதனால் பெண்மை வடிவென்றார். தனமின்மையின் ஆண்வடிவாகக் கருதப்பட்டது. இஃது ஆண் பெண் என்ற பாற்பகுப்புப்பற்றிக் கூறப்பட்டமை காண்க. இனி, யானையினிடமாக வைத்தே கோடுஉண்மையின் ஆணைஞ்ரும், கோடின்மையின் பெண் என்றும் சொல்லுதலுமாம் என்பர் ஒருசாரார். களிறு ஆண்யானை. பிடி பெண் யானை. இங்கே எதிர்சிரவிறையாகக்கூட்டிப் பொருள்கொள்ள வேண்டுமென்பார் அவர். மீது மாறிய திருக்காட்சியால் அஃறினை என்றும், கீழ் மாறிய திருக்காட்சியால் உயர்தினை என்றும் கிளக்க அரிதாம் என்க. மீதுமாறியது யானைத்தலை. கீழ்மாறியது பூதவடிவம். இவ்வடிவம் ஆனே? பெண்ணே? உயர்தினையோ? அஃறினையோ? என நிச்சயித்தல் யார்க்கும் அரிது எனபதாம். ஐங்கரச் சிந்துரம் - ஐங்கு கைகளையடைய யானை. கழல் - காலணி. செஞ்சரணம் - சிவந்த திருவடிகள். அஞ்சலித்து - வணங்கி. பணி - பாம்பு: படத்தையுடையது என்றார்ம் காரணக்குறி. பணம் - படம். துத்தி - படப்பொறி. ஏவிர் - விளங்கும். பருஷ - பருத்த. மணிவிளக்கு - இரத்தினாதீபம். பாய் இருள் - பரவிய இருட்டு. படலம் - கூட்டம. செறிந்து - நெருங்கி. பார்ம் / ஏஃஸா - பாம்பாகிய படுக்கை; அது சேடசயவர்ம். ஒருவன் உருவது திருமாலை. தினி கொண்ட - வலிமையையுடைய. மல்லல் - வளப்பம். புயக்குவடு - தோளாகிய மலீஸ்: பண்புத்தொகை. விம்ம - பூரிக்க. திஹோக்குர் மகள்

என்றது திருமகளை என்க. வாணி - இலக்குமி சரசுவதி அருள் விறைந்த குளந்தாபுரி. செழுந்தமிழ்க்கவி என்றது இப்பிள்ளைத்தமிழூ. குளந்தாபுரி - குளத்தூர்.

1. காப்பும்பருவம் :

1. கஞ்சக்கிழுத்தி - கஞ்சமாகியகிழுத்தி: பண்புத் தொகை. கஞ்சம் - தாமரை. கிழுத்தி - மனைவி. காங்தன் - கணவன். தாமரையாகிய பெண்ணுக்குச் சூரியலோ நாயகனுக்குச் சூருதல் மரபு. சிறை செய்த வாறு - சிறையில் அடைக்கப்பட்ட விதத்தை: என்றது, கண்ணபிரான் சூரியனை ஒரு காரணத்தால் சக்கராயுதத்தைக்கொண்டு மறைத்தருளினன். இதனைப் பராதம் பதினுண்காம் போர்ச்சருக்கத்தான் அறிக. செயிர்த்து - கோபித்து. திரு மனைவி - இலக்குரி: திருவாகியமனைவி. மகன் - பிரமதேவன். மஹை - சரசுவதி. இவர்களைச் சிறைசெய்தலாவது ஜூலக்குரி ரெந்தாமரையினும், பிரமதேவன் உந்தித் தாமரையினும், சரசுவதி வெண்டாமரையினும் வீற் றிருத்தவில் இவர்கள் வெளிவராமல் இதழ்களைக் குவித்து மூடுக்கொள்ளும் என்றபடி. அறிந்தும் - நான்றூக் கூறின்து வைத்தும். கேண்மையால் - நட்பால். இறுதிநாள் பயவாமை - இறக்குங்காலம் உண்டாகாதபடி. பரிதி - சூரியன். பரிதியால் - சக்கரப் பண்டயால். ஏந்தற்பிரான் - ஆண்மகனுகிய உபகாரி: திருமால். ஏந்தல்; ஆண்பாற்றிறப்புப்பெயர். புரக்க - பாதுகாக்கக்கடவுன். பேர் - கீர்த்தி. மேல் நிலச் சோபாலாம் - மேல்மேடை நிலத்துள்ளபடி; மாடிப்படி. பேசைதமார் - பெண்கள். முகம் சந்திரனுக்கு உவமை.

ஏக்குற்று - கவலைகொண்டு: அம்முக்கெட்டது. அவர்கள் என்றது அப்பெண்களோ. கார் கொண்ட - கருமையைத் தன்னிடத்தே கொண்ட. பின்லால் - சடை. பின்னலாகிய கரிய பாம்பு: பண்புத்தொலை. கரும்பாந்தள் என்றது இராகுவை. உளம் கவலாது - மனத்தில் கவலைகொள்ளாமல். கொள்ளாமைக்குக் காரணம் இந்தச் சந்திரன் பினாலேவரும் கரும்பாம பால் பற்றப்படும் எனத் துணிந்தமையால் என்க. சந்திர சூரியரை இராகு கேதுக்கள் விழுங்கும் என்ற மரபை நோக்கி. களி கூர்ந்து - மகிழ்ச்சிமிக்கு. மதியம் வைகு பொழில் - சந்திரமண்டலம் வரையில் உயர்ந்த சோலை. கடவுட்பிராட்டி என்றது அமுதாம்பிகையை.

முடிபு: கடவுட்பிராட்டிதனை ஏந்தற்பிரான் பூரக்க.

2. அளி - கருணை, அமரர் - தேவர். அமிழ்துதந்தகதிர் - சந்திரன். அழல்விடம் - நெருப்புப்போலும் விடம்: அழலுகின்றவிடம் எனினும் ஆம். வெண்டலை - வெண்டலை மாலை: பிரமகபாலங்கள். பரசு - துதிக்க. சிவபெருமான பிரமதேவருடைய சிரங்களைத் திருமுடியில் சிரமாலையாக அணிந்த செய்தி காண்க. இதனை “வள்ள முலைக் கலைமடங்கை மகிழ்ந்தலை மாலைசிரமாலையாக” என்றார் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள். அவர் என்றது திருமால் பிரமரை. இடும்பை - துலாபம். கருகும்படி வெம்புகின்ற சுடர் அவிரும் அங்கே என்க. அவிரும் - விளங்கும். அங்கி - அக்கினி. இளி - இழிலு. பொன்மலை - மேருமலை. அவணர் - திரிபுரர்கள். எயில் - திரிபுரம். ஒருங்கு அவிய - ஒருசேரக்கெட. என்றா - இகழ்ந்த. இடுவனம் - சுடுகாடு. ஜது - அழகுடையது. எழுதரும் சொல் - எழுதாக்கினி. மறைமுடிவு -

வேதாந்தம். நயந்து - விரும்பி. குட்டியும், காட்டியும், பூட்டியும், நயந்தும் அருளிய பரம்பரன் என முடிக்க. உள் உற சேர்த்துதும் - இதயகமலத்தில் நன்றாக வைத்துத் தியானிப்பாம். துவன்றி - நெருங்கி. நிமுன்று - நிமுலைச் செய்து. துதை செய் - நெருங்கச் செய்யும். துணர் - பூங்கொத்து. ததைவு - செறிவு. அளைந்து - அளவளாவி. மகிதலம் - பூமி. அசம்புபடவழக்கல் உண்டாக. வெள்ள மட்டு - தேன்வெள்ளம். முகில் அடு - மேகத்தின் நடுவிடம். அழுகு தப - அழுகு கெட, தறுகண் - அஞ்சாமை. எண்களி - அஷ்டகஜங்கள். முடிகுறும் - செலுத்தும். எவரும் விள்ளா - யாவரும்சொல்ல. பரிதிமண்டலம் - குரிய மண்டலம். உடு பம் மண்டலம் - நட்சத்திர மண்டலம். உடு பம்: ஒரு பொருட்பன்மொழி; வின் மீன் என்பது பொருள். சர்த்தரு-கற்பகம் முதலியவை. காக்கள் - சொலைகள். சுருதி - வேதங்கள். மல்கு புத்தேன் குலம் - நிறைந்ததேவர் கூட்டம். சந்தை - சொன்னாவற்றை மீட்டும் மீட்டும் சொல்லல். ஒளி இருந்து - மறைந்திருந்து. உரை விளங்கு - கீர்த்தி மிகும்.

அருதவல்வியைக் காக்கப் பரம்பரை உள்ளுறச் சேர்த்துதும்.

3. சுலை தலை - வெண்ணிறமுடையவில். ஒற்றைக் கொட்டி. கோட்டி - வளைத்து. தனுக்கோட்டி: தனு வைக்கொட்டி என இரண்டலூருபு விரிக்க. ஒவாது - நீங்காமல். மும்மாரி - மூன்று மழை; மூம்மதம். செங்கொண்டல் - விவந்தமேகம். அச்சற்று - அச்ச முற்று. ஊர்தி - வாகனம். இருள் மேகம் - கறுத்த

மேகங்கள். வந்தாங்கு - வந்தாற்போல; ஆங்கு உவம வுருபு. கருமுடிகம் - கரியறிறமுடைய பெருச்சாளி. ஆதிப்பிரான் - முதற்கடவுள்; மூத்தபிள்ளையார். கருநிறமுடைய பெருச்சாளி கரியமேகம். கரியமேகம் இந்திரவில்லை வளைத்து, எவ்விடத்தும் மின்னுதலைச் செய்து, பருவங்களில் தப்பாமல் மும்மாரி பெய்தல் இயல்பு. அது விண்ணில் சஞ்சரிக்கும். வெண்ணிற முடைய ஒருவில்லைவளைத்து, எங்கும் விளங்கி, எப் பொழுதும் மும்மாரிபெய்து, நிலவுலகத்திலே சஞ்சரிக்கும் சிவந்தனிறமுடையமேகமாம் இது எனக்கருதி மிக்க அச்சத்துடனே இந்தச் செம்மேகத்தைத்த தாங்கிக்கொண்டு நம அச்சம நீங்கி வாழுவாம என்று அருகிலே வந்து தாங்கி நின்றாற்போல உள்ளது இயல்பாக விண்ணில் சஞ்சரிக்கும் கரியமேகம் எல்லப் பெருச்சாளி வாகனத்தை இவ்வாசிரியர் உருவுக்க செய்தனர். சிவந்த திருமேனியையுடையவர் மூந்த பிள்ளையார் ஆதலின் அவர் செம்மேகமனாப்பட்டார். பிறைக்கொழுந்து - இளமபிறைச்சந்திரன். சடில வட்டம-சடையை வட்டமாகக் கட்டியுள்ளமை. கணம் - கூட்டம். அகி - பாமடு. மணிப்படம் - இரத்திலாற்றதை யுடையபடம். தலைஉவா - அமாவாசி. செங்கதிர்க் கிரகணம் கடுக்கும் - சிவந்த சூரியகிரகணத்தைத்துத்த. சிவந்தசடை வட்டம் சிவந்த சூரியன். அச்சடைவட்டத்தில் அணிந்த பாம்பாபரணம் சூரியனைக் கிரகண காலத்தில் பற்றும்பாம்பு. நீர்மை - தன்மை. பெற்றி - தன்மை.

பிராட்டியைக்காக்க என ஆதிப்பிரான் சரணம் ஏத்தெடுப்பாம்.

4. மாங்குமில் தூரங்து-மாமரத்திலுள்ள குயிலைத் தூரத்தி. மிழற்றும் - சொல்லும். வானமீன்மாதர் அறுவர் - கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவர். மரும் - மார்பு. பொன்வள்ளர் - தனபாரம். அமிழ்து - பால். தன் என்றது மருகக்கடவுளை. கமலவீடு - தாமரை மலராகிய இருப்பிடம். முருகவேள் சரவணப் பொய் கையில் அவதரித்துத் தாமரைப்பூங்தொட்டிலில் கிடந்து கார்த்திகைத் தையலார்பால் பாலருந்திய வரலாறு காண்க. கால மலர் பிரமனுக்கும் உரிய வீடு. திசைசூருகன் - பிரமதேவர். வெய்துயிர்த்து - பெருாஶ்செறிந்து. சிறையிட்ட தே - மருகக்கடவுள். பிரமதேவரை முருகவேள் குட்டிச்சிறையிட்டமைக்கு வேறுமோர் காரணம் இங்கே கற்பிந்தமை காண்க. ஓங்கல் - மலீஸு: மேருகிரி. நகைத்து அனலைண்ட்டியது - சிரித்துப் புரமெரித்தது. மலையை வில்லாக வளைத் தடேதயன்றி அதனைப் பயன்படுத்திலர் சிவபிரான்; சிரித்தே புரத்தை ஏரித்தருளினர். முவிழி - சோம ஞாயிராக்கிளியாகிய முக்கண்கள்: வலக்கண்ஞரியன், இடக்கண்சங்கிரலர், நெற்றிக்கண் அக்கினி.இடைந்து - தோற்று. சரண் புகுந்து - அடைக்கலம்புகுந்து. புண்டரீகம் - தாமரை. புண்டரீகம முகம், பூங்குவளை விழி, மாரண் நுண்ணிடை எனக்கொண்ட அழுது எண்க. ஞாயினுக்கு அஞ்சியது குவளைமலர். சந்திர லுக்கு, ஏஞ்சியது தாமரை. அக்கினிக் கண்ணுக்கு அஞ்சியவர் மாரன். அடைக்கலம புகுந்தாரைக் காத்தல் கடனுகவின், அச்சந்தவிர்த்துத் தம உறுப் பெலைவே கொண்டருளிலார் அழுதாம்பிகை. இடை நுண்மையாகவின் உண்டோ இல்லையோ என்னும் படி அருவான மன்மதனை இடையெனக்கொண்டார் என்றார்.

அமுதைக்காக்கச் சிறையிட்டதேவை நினோவார்.

5. தவளம் - வெண்மை. குருஉமணி - நிறத்தை யுடைய மணி. குமிற்றி - பதித்து. தமனியம் - பொன். இதழ்க்கதவு - இதழாகிய கதவு: பண்புத் தொகை. மனை ஈண்டுத் தாமரைமலர். அடைத் துத் திறக்கும் தொழில் என்றது குவிதல் விரிதல் களோ. மூரலும் - ஒலிக்கும். பவளச்சரோரூகம் - செந்தாமரைமலர். அன்னை என்றது இலக்குமி தேவியை. நிறுவுதல் - நிறுத்துதல். உற்பவித்த புலவன் - சந்திரன். பண்ணவன் - தேவன். எதிராலா புலவன் - சூரியன். பணித்த - விதித்த. இறைவன் - படைத்தற் கடவுளாகிய பிரமதேவன். கவளம் - மாணையுண்ணும் உணவின் அளவு; அது திரட்டிக் கொடுத்தலாம். கடாம் - மதநீர். களுள்துணை - இரு கன்னங்கள் (காது). நெடுங்கை - தும்பிக்கை. களிறு ஈண்டு இந்திரன் யாணையாகிய ஐராவதம். பிடர்ஸ்தலை: தலை ஏழனுருபு. கண்ணையிரங்கொண்ட கோமகள் எனக்கூட்டுச் செல்தமமுனிவர் இட்ட சாபத்தால் அகவிகை காரணமாக நேர்ந்தது இது ஃங்க, கோமகன - இந்திரன். விடபம் - கிளோ; கொம்பு, கைத் தலத்தினில் உருபுமயக்கம். கோட்டி - வளைத்து. துணைத்த - இரண்டாகிய. தெற்றி - திண்ணை. மணித் தெற்றிகள் - இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்ற திண்ணைகள்; என்றது சித்திரகூடங்களோ என்க.

தாமரை மலர் சந்திரனுல் குவிதலுர் சூரியனுல் மலர் தலும் இயல்பு; இது படைப்புக் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்டது. அடைக்கும் தொழிலை அன்னை தன்னேநுடை உற்பவித்த புலவற்கும் திறக்கும்தொழிலை

எதிரான பலவர்க்குமாகப் பிரமன் பணித்தனன் என் றருளினார். பொன்னுலாகிய தமது வீட்டை அடைத் தலும் திறத்தலும் இருபுலவற்குமாக நியமித்தனன். கடலினின்று இலக்குமி தோன்றியின் சந்திரன் தோன்றினான் எப்பது வரலாறு. குளத்தூர் மாளி கையிலுள்ள பெண்கள் கற்பகமரக்கிளோகளை வளைத்து மலர் கொய்கின்றமை கூறியது பின்னிரண்டடிகள்.

சந்தரப் பெண்ணமுதை, ப இறைவன்
புரக்க.

6. அதிரும் தரங்கம் - ஒவிக்கும் அலைகள். குண்டு - ஆழம். எனாறு - சேறு. உழக்கி - கலக்கி. அசனிக்கு இவை - இடு. முழுக்கத்துக்கு மாறுபட்டு. கலித்து - ஒவித்து. மதத்து அடுக்கல் - மதத்தையுடைய மலை போருமா யானை. தெறித்து - சிதறி. வெகுண்டு - கோயக்கொண்டு. குழுஉக்கொள் படை - திரண்ட சேலை. கவல - கவலையடைய. இடறும் - ஏற்றும். கறைத்தாள் - உரல்போலும்கால். இறைக்கும் கடம் - சொரியும் மதநிர். வெண்களிற்றியானை - ஜராவதம். காரிற்றியானை: மீனிசைச்சொல். எருத்தம - பிடரி. இவரும் - ஊர்க்குசெல்லும். புருகைதன் - இந்திரன்; யாகத்தில் அதிகமாக அழைக்கப்படுவன் என்பார். மதிக்குழுவி - பிறைச்சந்திரன். முருகு - வாசனை. கடவுள்கநி - தெய்வநதியாகிய கங்கை, கதிரும் வீழி கள் - சூரணங்களை ஷீசும் சந்திர சூரியர்களாகிய கண்கள். இருள் சீப்ப - இருளைக் கெடுக்க, கமலாகரி - குளத்தூரை உட்டயவளாகிய அமுதாமயினை. கமலம் - ஸிர்; ஆகரம் - இருப்பிடம்: . . .

புருஷ.தன் கமலாகரியைப் புரக்க.

7. கடிப்போது - வாசனை பொருந்திய மலரும் பருவத்து அருமபுகள். பயிலும் - சஞ்சரிக்கும். கவலை துரங்து - கவலைக்கி. படிப்பாற் பயிலும் மகள் - அதிதி. பரிக்கும் - கரக்கும். திகிரிப் படைப்பாணிப் பகவன் - திருமால். திகிரி - சக்கரம். பாணி - கை. மருமத்து உறை மடங்கை - இலக்குமி. மருமம் - மார்பு. இரவி - சூரியன். பவளாரிறவேணி - சிவந்த சடை. அணையாக. புனிற் துமதி - இளஞ்சந்திரர். புனிறு - இளமை. முடிப்பால் - முடியினிடத்து. முதல் வன - சிவபெருமான். இரவி வெம்மை மிசை ஓவா வண்ணம் விடப்பாம்பு குடைகவிப்ப, கதிர் விரிக்கும் செம்பவள நிறவேணி அணையாக, முடிப்பால் புனிற் று மதி வீற்றிருக்கும் எனக்கூட்டுக. உலகம் முழுதும் உயிர்த்த - உலகம் முழுவதையும் பெற்ற. 'பெற்றுள் சகதண்டங்களும்' என்றார் பிறரும். பூங்குழல் அன்மொழித்தொகை.

மொய்ப்புங்குழலை மருமத்து உறைமடங்கைத் துரக்க.

8. அளி - வண்டு. ஆதரவு - விருப்பம். அளித்து ஆர் - கொடுத்துத்தங்கிய. வனாசம் - தாமரைமலர். பொகுட்டு - தாமரைப்பூங்கொட்டை. அயன் - பிரம்பு. உளத்தாமரை நச்ச - இதயகமலம விருப்ப. திளைத்து அவன். திளைத்து - அநுபவித்து. உரைப்பால் - நாவில்; உரை - சொல். தரித்தவள் - தக்கியவள். களம் - கண்டம். ஆலம் - ஆலகாலவிடம். இடர்க்கூத் தேய ஒறுத்து. கடைக்கணித்தல் - அருளல். குளத் தூர் நயனத்தற்கு - நெற்றியில் பொருந்திய கண்ணை

உடைய சிவபெருமானுக்கு. குளம் - நெற்றி. நயனம் - கண்.

9. உவட்டெடுத்து - பெருக்கெடுத்து. தாமரைப் போகுட்டுத் தோன்றற்பெருமான் - பிரமதேவர்; தாமரை ஈண்டுத் திருமாவின் உந்தித்தாமரை. தொகுதி - கூட்டம். பைங்கூழி - பழிர். கருக்கி - கருக்கெய்து. அஃது செழித்துவிடாமல் என்றபடி; மகிடாசரலூகிய களீ. மகிடம் - எருமை. எருமை வடிவாகவுள்ள ஒர் அசரன். மகிடாசரலைக் களீ என்றமைக்கு ஏற்பத் தேவர்களைப்.பைங்கூழி என்றார்ஜினார். பாரடை - பச்சை இலை. இவர்ந்த - செலுத்திய. கண்ணி - தூர்க்கை; கொற்றவை. தெய் வதம் - தெய்வர். பளிக்குமணி மாடம் - பளிங்குக் கற்களால் செய்த மாடம். சாயல் - நிழல். பாரா - பார்த்து. இளங்கேய் - சிறுபிள்ளைகள். பரிந்து - அங்குற்று. வினிக்கும் - அழைக்கும். பவளமலை - சிவபெருமான். பைங்கொடி - அமுதாம்பிகை. வெளிய மதியம் செம்பவளமலை பைங்கொடி முரண்டொடை. குழந்தைகள் தமது நிழலைப்பார்த்து வருக என அழைத்தல் இயல்பு. சிரமேல் தாள பதித்தல் பாரடையிற் கமலம் போலிருந்தது என்க. எருமை கருநிறம்; கருமை, நீலர், பச்சை இவற்றை ஒருநிற மாகக் கூறுதல் கவிமரடி. தூர்க்கையின் திருவடிகள் கமலமலர்போன்று இருத்தவின் அவ்வாறுகூறினார். பைங்கொடி. படர்ந்த பவளமலையின் முடியில் மதியம் தவழிம் என்றது ஒரு நயம்.

10. ஒளி - விளங்குகின்ற ஒளி. ஒதிமம் - அங்காம்; வாகலாமாக உடையவள் அபிராமி.

எழில் - அழுகு. தவளாம் - வெண்ணை. விடையூர் திறத் தவள் மகேசவரி. ஏறுழ் வலி - மிக்கவலிமை. மயில் கடவினளாகி வேலைத்திரிப்பவள் என்க; கெளமாரி. கலுமுன் - கருடன். கலுமுனை ஏறி சிற்பவள் நாரணி. உலகு அதிர்த்தர - உலகம் நடுக்கங்கொள்ள. அரிஏறு - சிங்கவேறு. உகைத்தல் - செலுத்தல். உகைப்பவள் வராகி. கடமழு-மதாராகியமழு. அயிராவதத்தவள் இந்திராணி. உழிதரல் - சுழலல். குழிந்தவிழி. பேய் நடத்துநன் - பேயை வாகலமாகக் கொண்டு செலுத்தும் காளி. இவர்கள் சத்தமாதர்; முன்னிரண்டு அடிகளில் கூறப்பட்டனர். உவர் எழுமகளிர் - உவராகிய எழுமகளிர் என்க: உவர்: சுட்டு. பழிச்சதும் - துதிப் போம். அலகைகள் - பேய்கள். அழல் ஆர் களம் என்றது சர்வசங்காரகாலத்திலே அக்கிலி நிறைந்த இடமாகிய மயானத்தை என்க. தபும் - இறக்கும். பால் நிறக் கலன் என்றது எலும்பு மாலையை. பீதாளிடை ஏழுனுருபு. நிலர் என்றது நில எனக் குறுகி நின்றது. இரு மூவகைப்படு நெறி - அறுவகைச் சமயநெறி. அவை புறப்புறம், புறம், அகப்புறம், அகம் என்றும் நான்கு பகுதியவாகிய அறுவகைச் சமயங்கள் என்க. அகச்சமயத்தையொழித்து முக்கூற்றுப் புறச்சமயம் என்பர். விரிந்தநூல்களிற் காண்க.

11. அளி - வண்டு. கொழுதி - கிண்டி: கோது. மது - தேன். பசி சிதைய - பசி கெட. மடுத்து - உண்டு. அளகம் - கூந்தல். கனம் - மேகம். அளகமாகியகாரம். மதர் - மதர்த்த (கொழுத்த). விழியாகியகடல். ஆரம் - முத்து. திணி - செறிவு. திதலை - தேமல். பொற்புக் கடல் - அழகாகியகடல். மடித்திரை - வயிற்றி இவள்ள மடிப்பாகிய திரை என்க. இடை ஏழுனுருபு. அறல் -

கருமணல். திறமை - தன்மை. ஒழுக்காடுரோமமும் - மயிரொழுங்கு: ரோமாவலி என்பர் வடநூலார். குவலய மடக்கொடி - பூமாதேவி. நச்சி - விரும்பி. கறைப்போர்வை - கரியபோர்வை, கொனுவியது - பொருங்தச் செய்தது. குமரிஇருட்டு - விடியற்காலத் தின் மூர்மூர் இருளிரவின் பிள்ளூம் உண்டாகும் இருள். ஆதவர் - சூரியர். பொற்சக்கரச்சேவல் - அழகிய சக்கரவாகப்பான். குருமணி - நிறம்பொருங்திய இரத்திலாங்கள். குயிற்றிய - பதித்த. குருமணி குயிற் றியகுழை, புயம் அலைகுழை என்க. குயமாகிய முடி. குயம் - தலம். முடி - நூலி; சூசகம். சுற்று எடுத்தேறு பார்வை என்றது தலபாரத்தை நோக்கி நிற்றலை எல்க. வெறி - வாசனை. உற்பாலம் - சிலோற்பல மலர். மறைப்படு - பூளிப்பா. விழைழு - விரும்புகின்ற. தன்னலம் - தன்னியுடைய நன்மை. தன் என்றது கண்ணைச் சுட்டியது. வியன் நிலாம் - விசாலமாலா இடம். இறுத் தமை - தங்கியிருந்தமை. எணி - எண்ணி; தொகுத் தல். மறும் - சிலாம். அவை வெருவிவிழு - அங்கிலோற் பல மலர்கள் ஓஞ்சிவிழும்படி. செற்று உகைத்து - கோபித்துத்தள்ளி; கெடுத்துத்தள்ளி என்றபடி. மறைவிடம் - ஒளித்தற்குரிய இடம். விளையிலி - சிவ பெருமான். கரத்து உழை - கையின்கணுள்ளாமான். சடைவாரம் - சடைக்காடு. அமர் விளைத்து எனக் கூட்டுக. அமர் - போர். இறைமை - தலைமை. இறையும் இருக்கு - ஒலிக்கின்ற வேதங்கள். இருமைவிளை - நல்விளை தீவிளைகள். எளையும்: உமமை இழிவுசிறப்பு. அநிழத்தச்சத்தி - அழுதாம்பிகை. வைப்பு - சேமனிதி. கதிர் - அருக்கர்பன்னிருவர். உருத்திரர் - பதினெடு உருத்திரர். வச - வசக்கள் எண்மர். மருத்துவர் - மருத்துவரிருவர்; ஆகழுப்பத்துழுவர்.

முடிபு : அளக்க கனம் வழிக்கடல் குடித்து, கறுத்து, முலைமலையிற் சொரிந்த திதலைநிதியத்திரள், பொற்புக்கடற்பாய், எழில்தருமடித்திரையிடைஅறல் ஒழுக்கை நிகர்த்த உரோம ஒழுக்கும்; குவலய மடக் கொடி கறைப்போர்வையால் உடல் கொளுவியது என அடக்கிய குமரியிருட்டைச் சாடும் ஆதவர் கிரண வணவினை உண்ணக் குறுகிய சக்கரச்சேவல் போல் குழைக்கு எதிர் குயமளுத்தேதறு பார்வையும்; உற்பலமலர் மறைப்பினில் தன் நலத்தைப் படித் தேகச் செவியிறுத்தமை எண்ணி, மறமிகுத்து. அவைவிழு உகைத்து, மறைவிடம் எவப்படும் விதி என்? எனக் காதினெடு அமர் வினைத்துக் குதித்தாடு பார்வையும்; இறைமையும், அளப்பறும் அழுகும் ஒளிர நிற்பவள் எனக் கூட்டுக.

2. செங்கீரப்பருவம் :

1. பொருவ அரிய-ஒப்பில்லாத. புராதவர்-பழை யோராகிய சிவபெருமான். “முனைப்பழும்பொருட்டு முனைப் பழும்பொருளே” என்றமை காண்க. நம் கொழுநர் - நமது நாயகராகிய குரிய சந்திரர். நம் என்றது தாமரையும் குழுதமும். இடர் புரிந்தமையாவது விளையாட்டாகத் திருக்கண் புதைத்தலாலுண்டாகிய துனபம். நமையும் என்றது தாமரை, குழுதங்களின் கூற்று. பருவரல் - துன்பம். குழுதம் - அல்லிமலர். பங்கயம் - தாமரைமலர். ஒன்றையொன்று பாது காப்பத் துயில்லாவது தாமரை மலரும் பகற்காலத் தில் குழுதம் குவிந்திருத்தல்: குழுதம் மலரும் இராக் காலத்தில் தாமரை குவிந்திருத்தல்: மலர் தனும்

குவிதலும் ரண்டு விழித்திருத்தலும் துயின்றிருத் தலூபாயிற்று. ஓராமடந்தையர் - தெய்வப் பெண்கள். பரிந்து - விருப்பி; அன்புசெய்து. சீர்த்தி - மிகுபுகழ். புவி - டிரி. பதித்து - ஊன்றி. இந்தர திருவிற்கு - அழகிய இந்திர தனுவிள்கண்: உருபுமயக்கம். தரள நிரை - முத்துக்களின் வரிசை. இந்திரவில் புருவத் துக்கும், தரளங்களை வேர்பொடித்தலுக்கும் உவமை. நுதல் - புருவம். சிற்சபை - ஞானவடிவாகிய சபை. அற்புதன் - ஞானமே திருமேனியாகவுடையவன்.

இப்பாடவில் செங்கிரையாடுதலின் நிலை கூறப் பட்டமோ காண்க. அற்புதலை ஆட்டுதலாவது திருச் சிற்றாய்வரலத்திலே இறைவர் அற்புதக்கூத்து நிகழ்த் துவகைதூர் சிவகாமியர்மையார் கண்டிருப்பர் என்றாயி. ஜூன்மாக்களின் பாசாக்கம் கருதி அம்மையார் ஞானமாா நடவடிக்கைக் கண்டிருத்தல் குழந்தையின் பொருட்டுத் தாய் மருந்து உண்ணுதலீல் ஒக்கும் என்பர். இதீரோ, “இளங்குழவிப் பினிக்கீன்ற தாய் மருந்து நாகர்வதுடோல் இருளின் மாண்ட, களங் குலய மலருயிர்கட்ட கொழியவருள் நடங்கானும் கடன் மிக்கொண்டு, வளங்குலவு தானுதுபெருங் கற்புமொரு கணவிலைய மாண்பும் தோன்ற, விளங்குமிர ணிய மங்கிலில் விளங்குறைநும் மணிவிளக்கை விளம்பி வாழ் வாம்” என்ற நிருவாகைக்காப் புராணத்துக் கச்சியப்ப முனிவர் கூறியதோ காண்க. “பாலுண் குழவி பசங் குடர் பொறுதெலா, நோயுண் மருந்து தாயுண் டாங்கு, மங்குயிர்த் தொகுதிக் கிள்ளாருள் கிடைப்ப வையாயிற் ராளித்த..... திருந்திமூ காணச், சிற்சபை பொயியத் திரு நடம்புரியும், அற்புதக் கூத்த” என்றாயும் சிதம்பரமும்மலைக்கோவைச் செய்யுளானும்

அறிக. இதனால், அம்பிகை நடராசருர்த்தியின் திருநடனத்தைத் தான் தரிசித்து அதன்பயணை உயிர்கள் நுகரவைத்தருஞ்வாள் என்பது குறிக்கப்பட்டது.

2. பொங்கு அரி - மிகுந்த ஒளி. நாண்முகை - அன்றலரும் பருவத்தரும்பு. எழு பரித் தேர் - ஏழு குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற தேர். கடாய் - கடவி; செலுத்தி. உயிர்த்த - ஈன்ற. தாமரை முகிழ்த்துணை - தனங்களாகிய தாமரையரும்புகள் இரண்டையும். தண்டாத - நீங்காத. முறுக்கு உடைத்து - கட்டு அவிழ்த்து. தணவல் - நீங்கமாட்டேன். வெம் கதிர்க் கற்றைகள் - விரும்பும் கிரணத்தொகுதிகள். வெம் - கொடிய எனினுமாம். மகரக்குழை - மகரவடிவமாகச் செய்த காதனி. வதனத்திங்கள் - முகமாகிய ரங்கிரன். மகரக்குழை மூலைத்தலைக்கதிர் உமிழுந்து நிற்பது பரிதிப்பிரான் போந்து கதிர்க்கற்றைகளைப் பரப்பி உலவுதலைப்போலும் என்க. பரிதி - குரியங்.

3. கார் பூத்த மறு - கரிய நிறத்தையைடைய களங்கம். கவின்ற - அழகைச்செய்கின்ற. கமலவதாம் - தாமரைபோலும் முகம். உள் கவன்று - மலைத்தில் கவலையுற்று. பொங்கர் - சோலை. காவணம் - பந்தர். பரியமதில் - பெரியமதில். நூழை - சிறுவாயில்; திட்டி வாயில் என்பர். பங்கயச்செல்வி - இலக்குமி. அங்கை - அரவிந்தம - தாமரை. கூ.ங்ப - குளிய.

- தென்துளிகள். களங்கத்தையைடைய சந்திரன் பதினாறு கலைகள் நிரம்பியதாயினும் உன் நுடைய முகத்தைக் கானுங்கோறும் மறுவற்ற மதியென உட்கொண்டு கவலை கொண்டு அஞ்சி ஒடுகின்றது; உன்னை வணக்கவரும் இலக்குமி

முதலிய தெய்வப் பெண்கள் கைகூப்பி வணங்கு கின்றவார், கண்ணில் நிர்மல்க நின்று மகிழ்கின்றனர்; ஆகவின், ஆருளாகிய அமுததாரை ஒழுக முகமதியம் அசையச் செங்கிரையாடுக என்று தாதியர் கூறு கின்றவார் என்க. நின்றுகமாகிய மதியத்தைக்கண்டு கையாகிய அரவிந்தம் கூம்புதல், விழிக்குவளை அலர் தல் என்ற நயம் காண்க.

மறுவாண்டமதி, அஞ்சி நுழைந்து ஓடவும், கூம்ப வும், அலரவும் முகமதியமாடச் செங்கிரையாடியருள்.

4. மணிதுற்ற-இரத்திலாங்கள்நெருங்கிய. தவிச-ஆசலாம். பருமாம் - பதினாண்கு கோவை மணிவடம்; பதினொன்றுகோவை எணினுமாம். மணை எண் - மணைவி எண்று. வரக்குவது - சொவிவது. தீம்பயம் - இனிய பாலரூரு. ஏணிலம் - சங்கு. வாய்க்குமுதம் - வாயா கியகுப்புதுமலர். மாசு - களங்கம். பரியாது - தங்காது. சாலாது - அய்வாது. பார் - பூமி. நுதலாகிய மதி. நுதல் - செற்றி. நெற்றியில், நிலத்தை நீரால் தேய்த துப் பொட்டிட்டுதல் மரா: அது நிலப்பொட்டு. கழை - மூங்கில். மழுங்கை - மயில். புயம் மூங்கில். இருமதி - இரண்டு சந்திரர். முத்தாடி - முத்தங் கொடுத்து. மேனை - இயயமலையரையன் மனைவி. மயில் - மயில் போதும் சாயலையடைய அமுதாம்பிகை.

5. முக்களி - வாழை மா பலாக்களிகள். செறித்த - நெருங்கிய. வெண் முகை அணிய மூரல் - வெண்மையாலா அரும்பையொத்த சோறு. மூல்லையரும்பு சோற்றுக்கு, உவலைம. அறுகால் - அறுகாலையடைய வண்டு; மூட்பதம் என்பர் வடறுவார். முசிய -

மொய்த்த. இளம் பொங்கர் - இளமரக்கா. தேசு - ஒளி. தண்ணீர்ப்பங்தர், அண்ணசாலை, நீர்க்கிலூதவிய அறங்கள்: அவை முப்பத்திரண்டு என்பர். ஆகவின், அறம் யாவையும் என்றார். வேத சிவாகமங்களில் விதித்த படி இயற்றுநாள். இதனைக் காஞ்சிப்புராணம் தழுவக் குழந்த படலம் 238 முதல் 269 வரையுள்ள செய்யுட்களால் அறிக. இயற்றுநாள் என்றது காஞ்சிப்புரத்தில் செய்யுங்காலத்தில் என்க. தொலாதகருணை - நீங்காத அருள். கூர்ந்து - மிகுந்து. சோமேசனார் - சிவபெருமான் என்ற பொதுமை நோக்கி; இத்தலத்து இறைவர் திருநாமம்: காஞ்சியில் ஒரு மாவிற் பெருமாள். குழூவித்த வரலாறு அவையடக்கச் செய்யுளியூம் குறித்தபடி. மடமாதரார் என்றது உயிர்த்தோழிகளை. இளமை பொருந்திய பெண்கள்: அறியாமையை யுடைய பெண்கள் எனத் தொனித்தறும் கால்கள். திக்கு எட்டுமே - எட்டுத்திக்கிலும் உள்ளவர். என்று தெளித்திடுவது ஏய்பப எனக்கூட்டுக. தெளித்திடுவது - தெளியச்செய்வது. ஏய்பப - ஒப்ப. முகமுடியும் அசைந்திடுவது என்று தெளித்திடுவதை ஏய்க்கும் என்க.

6. பொங்கு எழில் - மிக்கஅழுகு; பேரழுகு என்ற படி. போது - கீலோற்பலம். அரி - கருவரி செய்வரி கள். மறிந்து - மடங்கி. செங்கதிர் - சிவங்தகிரணம். மணிக்கல் - மாணிக்கக்கல். செயிர் அறு - குற்றமற்ற. பிதிரங்து தெறித்திட - உதிர்ந்து சிதற. தம் கிளைசார்ந்து இடையாவகை சாற்ற - வீரர்களாகிய தங்கிலைகள் அனுகிப்போரில் தோற்றேடாதவகையை வடித்துத் துதி துதிக்க. மொய் தாம அயிற்படை - நெருங்கிய மாலையணிந்த வேலாயுதத்தால். தாமங் - மாலை.

அயில் - வேல். குருதி - இரத்தம். அமர் ஆடுதல் ஆம் என - போர்செய்தலை ஒக்கும் என்று சொல்ல. கண் ணிற்கு அயிலும், மணிக்கல் பொன்னரும்புக்குக் குருதிந்துவியும், குழைகட்டு வீரர்களும் உவமிக்கப் பட்டல் காண்க.

7. பங்கி - பரவி. பாலோவி கான்ற நறும்புனல் - பாலாட்டு. கங்கை - கங்பாநதி. வில் - ஓளி. வேணி - ரடை. விண்ணஞ்சோ - சிவபெருமானை. வடம் - மணி வடம். மார்பு உழு - மார்பிலே உழுதலைச் செய்ய. புல்லி - தழுவி. ஆடு - விளையாடு. அல்லி - அகவி தழு. கங்கையாற் றுக்கு வயிரத்தொட்டிலும், வேணி விண் ஞேற்றுக்குப் பொன்னாணி பாவையும் உவமை. அழுது - அழுதாம்பிகை: விளி.

8. செங்குடில் - சிவந்த ஆடை. அரக்கு அலர் வாழ்க்கை-செங்தாமரையில் வாழுங்கிறுத்தல். அரக்கு - சிவப்பு. மடு மிகு குலாவி எனக் கூட்டுக. அவர் - அவ் வாலையர். கலைப் பொலி மதி. முகமாகிய மதியும் குழ லாகிய முகிலூர். வாயாகிய குழுதம். கதிர்த்த - விளங் குகிள்ற. நகையாகிய தளவு. தளவு - மூல்லை. குழுதம் - செங்வாம்பல். கையாகிய கமலம். அரும்ப - அரும்பர்ப்படி. முலையாகிய கமலச் செழுமுகை என்க. முலைக - மொட்டு. நட்பு முயங்கிட - அன்பால் தழுவ. கைக்கைக் குலித்து அன்னையர் மூலைமேல் வைத்து என்றும் கருத்தால் 'கைக்கமலம் குவியா, மூலைக் கமலச் செழுமுகையொடு நட்பு முயங்கிட' என்று. வாடல் உறும் மூரி வளத்து உதரத் திருஆல் - பசி யிலூல் வாடும் பெரிய வளமுடைய வயிருகிய அழுகிய ஆலிஸீ. மூரி - பெரிய உதரம் - வயிறு. திரு - அழுகு.

அலக்கண் அற - துன்பம் நீங்க. சுவை ஆர் அமிழ்து - சுவை மிக்க அமிழ்து. அமிழ்து என்றது முலைப்பாலை. உண்பவள்: விளி. மதிகண்டெனக் குழுதம் அலர, முகில் கண்டெனத் தளவு அலர என்க.

குலாவி அலர குவியா முயங்கிட தழைய உண் பவள் எனக் கூட்டுக.

9. வானம் - ஆகாயம். கரிய மேகக் கூட்டங்கள். வறந்து - வற்றி. வன் மால் வரை - வலிய பெருமை தங்கிய மலை. இமிர் வண்டு - ஒலிக்கின்ற வண்டுகள். ஊதும் போதும் - கிண்டுகின்ற போதுகளும். போது - மலரும்பருவத்தருமடு. நானம் - கத்தூரி. முயங்கிய - கலந்த. நந்தா - கெடாத. தீபத்தினது நாவில். தூமம் - புகை. மெஞ்சாயல் - மென்மையான அழகு. மேனி - வடிவம். போதும் நானமும் மூழங்கிய குழலா னது தீபாவில் எழுந்து ஒளிர் தூம மூழங்குபோல் இருக்க, மேனியிலே நிறத்தைத்தரும் மேஜை. மேஜை - இழையமலையரையன் மனைவி. மேனி நிறத்துக்குத் தீபம் உவமை. அணவகு - அழகு. விழைந்து-விரும்பி. ஆர்வம் கூர - ஆசையிக. ஊறு தேன் இறை - ஊறு கின்ற தேனைத் துளிக்கும். செங்கிரை செங்கிரை என்பது செங்கோ செங்கிரை எலை மருவியது என்பர்.

10. கோலம் - அழகு. இமயம் - இமயமலை. பாத கோகளதம் - திருவடித்தாமரை. ஞாலம் அளந்த வன் - திருவிக்கிரம அவதாரத்தில் தரையை ஓரடியாக அளந்த திருமால் - அளந்தவன்: விளையாலீண யும் பெயர். நாடும் - ஆராய்களை ந. நங்காய் - பெண் களிற் சிறந்தவளே. வெவ்விய கோபத்தையும்

அச்சத்தையும் செய்யும் விடம். காமரு கண்டர் - அழு கிய கண்டத்தையுடைய பெருமான். “கறை விறுத்திய கந்தர சுந்தரக் கடலூள்” என்னுர் பரஞ்சோதிமுனிவர். ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. அளைந்து - அளவளாவி; கலங்து. எம்தாய்- எமதுதாயே: விளி. ஈறுபடும்படி - நாசமார்ப்படி.. சிலம் - நல்லெலாழுக்கம். கமலாகரம் - குளத்தூர்.

3. தாலைப்பாருவம்:

1. தெறல் மடுத்து - தேனை உண்டு. அடை கிடக்கும் - நீங்காகிருக்கும். “முகரக் களிவண் டடை கிடக்கும்” (பிழு)ட்சி - பின்னோத்). தடம் - தடாகம். செம்மணி - மாலைக்கம். குடுமி - உச்சி. பணியுலகம் - நாகலோகம். இதுவர் - இந்தடாகமும். அரவம் - பாம்பி. அழுக்காறு-பொருமை. தங் கீழ்ப்படத்தாழ்த் தும் இயல்லை, ஏறிந்தால் எவா - தனக்குக் கீழாம்படி தாழுச்செய்யும் தங்கொயை, ஏறிந்தாற்போல. இத னல் தடாகத்தில்லை ஆழும் நாகர் உலகத்திற்கும் கீழாயுள்ளது என்றாது அறியப்படும் என்க. கரைக்கண் பொதுவிடுறைகொண்ட நறும் பொதும்பர் - (அத் தடாகக்) குறையிலிடத்து நெருங்கி அதனேடு நட்புக் கொண்ட நல்ல சோலையாளது. நாகர் உலகு என்னும் ஹப்புமையால். நாகர் - தேவர், பாம்புகள். புலவர் - தேவர். புலவோர்பதி - தேவலோகம். பொன் தாது - பொன்போன்ற மகரந்தப்பொடிகள். பணிலம் - சங்கு. தரளம் - முத்து. தால் - நா.

சோலையாளது தன் நட்பாளனுகிய தடாகத்தைக் கீழ்ப்படத் தாழ்த்திய பணியுலகத்தைத் தாழ்த்த

முடியாமையை நினைந்தது; தான் மேலுபர்ந்தது; நாக ருலகத்தை (தேவர்)ப் பெயரோப்புமை கருதித் தாழுச் செய்தது என்க. சோலை தேவருலகத்தினும் பிக்கு உயர்ந்தது என்பது கருத்து.

2. இருள் கால்சீத்து - இருளோக்கெடுத்து. கால் சீத்தல் - வேரோடு களோதல். சோதிவெயில் - சோதி யாகிய வெயில்: பண்புத்தொகை. செக்கர்மணி - சிவந்தமணி: மாணிக்கம். இழைக்கும் - செய்திருக்கும். உயர்த்த - உயர எடுத்துக் கட்டியுள்ள. கேதலம் - கொடி. அருள்கால் - அருளோச்செய்யும்: இன்பத்தைச் செய்யும் என்றபடி. அமரும் பரிசு - தங்கியிருக்குங் தன்மை. தழுல் நாப்பண் - அக்கினியின் நடுவிடத்தில். அறவோர் கடுக்கும் - தவசியையொக்கும். மேலிலர் - மேடை நிலம் என்க. மாணிக்கக்கற்கள் பதித்த பசார் பொற்றலத்தில் உயர எடுத்துக்கட்டிய தூணிலிடத்து வெண்மையான முழுமதியும் தங்கியிருக்கும் காட்சி அக்கினியின்மத்தியில் நாட்டிவைத்த தூணில் மேல் வடிவமுழுதும் திருநிறு சண்ணித்த தவரி இருந்து தவஞ்செய்தலை ஒக்கும் என்க. சுருளோயுர் வாசனையையும் மலரையும் உடைய ஈங்கல். இளங் தோகை - இளமயில். எதிராகங்டிக்கும் சுரமகளிர். விழித்தொழில் - விழிகள் இமைத்துச் சுழலுதல். இமைத்துச் சுழலுங்தன்மை இமையா நாட்டுரூபைய தங்கட்கு இன்மையால் சுரமகளிர் தோல்வியற்றலார் என்றபடி. சமழுக்கும் - நாணத்தைதயடையும். பருகா அமிழ்து - உண்ணுத அமிழ்து: ஆராவழுது என்ற வாறு. நாவாற்க்கவைக்கும் ஏனைய அமிழுப்போலாது அமைமயார் கண்ணுற்கண்டு தெவிட்டாது நூகரும் அமிழ்துபோல்வாள் எக்குறித்தாடி..

3. மணாம் கேழ் வனசம் - மணாத்தையும் ஒளி யையும் உடைய வளசம். கேழ் - நிறம், ஒளி. வனசம் - தாமரை. ஊற்றெடுத்து - பெருக்கெடுத்து. மதுவை வார்க்கும். பொகுட்டு - தாமரைப் பூங்கொட்டை. சூரு - சூருமீன். கருவுயிர்க்க - ஈனா: பிரசவிக்க. வயின் - இடம். கணாம் - திரட்சி. கேழ் - நிறம். அயில் - கூர்மை. மூள் தாள் படுத்து - மூள்ளையுடைய தண்டாகிய தாளினால் அகப்படுத்து. கவை தாள் இடை அற்று - அந்த ஞாண்டி.ன் பிளவுபட்ட தாளினாலே இடையே வெட்டப்பட்டுத் தண்டு அறுபட்டு. அலையூடு - அலை களிடத்து. மூரல் - ஒலிக்க. துவக்குண்டு - (கச்சினால்) பிளிக்கப்பட்டு. சணங்கு - தேமல். பெண்ணணங்காகிய நிள்ளை. தாலெடுப்ப - நாவசைத்துப் பாட்டைப் பாட. துயலும் - தொங்குகின்ற. தொடு நீர் வாவி - கடல்போலப் பரந்து விளங்கும் நிரையுடைய சூளம். தொடுநீர் - கடல்.

வளசம், பொகுட்டிலே சூருவைச் சுமந்து ஞாண்டி.ன் தாளால் வெட்டப்பட்டு அலையூடு (அசைந்து) வண்டுகள் மூரல் நிள்ளைச்சமந்து மகளிர் தாலெடுப்பத் துயலும் மணித் தொட்டிலைக் காட்டும் எனக்கூட்டுக.

4. களபக்கலவை - கலவைச் சந்தனக்குழம்பு. கரடக்களிறு - மதநிரையுடைய யானை. மருப்பு - கொம்பு. மூலைக்குவடாகிய மலை. கவின்ற - அழுகு செய்த. உரோமப் புழைக்கரத்தால் - மயிரொழுங்காகிய துதிக்கையால். புழை - துவாரம். நொந்து அங்கு அலமங்து இறும். அலமங்து - சுழன்று. இறும் - ஒடியும். சிற்றிடையார் - சிறிய இடைம்

யுடைய மகளிர். நுவலும் கிளவி - சொல்லும் சொல். இடைந்த - தோற்ற. நுவலாது - பேசாமல். குயில் கார்காலத்தில் வாய்டைத்திருத்தலும் வேனிற் காலத் தில் பாடுதலும் இயல்பு. இதனை மகளிர் சொல் லுக்குத் தோற்ற குயில் சில காலம் வாய்திறவாமல் இருந்து பயின்று பின்பு பாடின்து ஒப்பாகாணமயின் பின்பும் வாய்டைத்தது என்றார். தவறு - பிழை. பொழில் - சோலை.

வேனிற்காலத்தில் நவிலும் மாங்குயில்கள் கார்காலத்து வாய்டைத்தலை இவ்வாசிரியர் தாம் அருளிச் செய்த காஞ்சிப்புராணம் - நாட்டுப்படலம் 62-ஆம் செய்யுளில் “நலம்ப யின்றிள வேனிலி வாவி லுமாங் குயில்கள், அலம்பு கார்வரும் போதுவாயடைப்பது முன்னட, புலம்பு கொண்டவர் காரோடுங் தலைவர் தேர் புகுத, வலம்பு ஜோந்துரை வளமொழிக் கிடைதலா னன்றே” என்றார்வினாமை காண்க.

5. உவட்டெடுத்து - பெருக்கெடுத்து. இரதம் - சாறு. சுவைத்து - கடித்துச் சுவைத்தது எங்க. சாடி - முறித்து. தூங்கும் - தொங்கும். தெங்கு - தெங்கிலை. கதலி - வாழை. கழுகு - பாக்கு. கக்காம் - விண். தரு - கற்பகம். அதன்மீது படர் கொடி - கற்பகவல்வி. குனித்து - நடித்து. வரிந்த கழை - கட்டி யிருக்கின்ற மூங்கில். பொருநர் - கூத்தர்: அவர் கழைக்குத்தர். மான - ஒப்ப. குரக்குக் குலம் விளையாடிக் குதிக்கும். பொதும்பர் - சோலை. திறம் - நன்மை: தன்மை எனி னுமாம். பரிந்து - விரும்பி.

6. சுலவி - சூழ்ந்து. தரளக்குவை பவளக்குவை. துவலீத்திரை - நீர்த்துவிகளையுடைய அலை. ஸாக்க

கடல் - கரியகடல். இருசுடர்கள் - சூரியசந்திர். அச் சுடர் தாம சிலை - அச் சூரியகாந்தக்கல் சந்திரகாந்தக் கல். கவினா - அழகுபொருந்த. குயிலும் உரு - (மதில் களிற்) பதித்த வடிவங்கள். சந்திரகாந்தக் கல் புனல் புடை பெருகச்சிந்தி. சூரியகாந்தக்கல் தீயைப்புடை பெருகச்சிந்தி. பணிகூர்பொழுது - பணிமிக்க காலம். அறம் ஆற்றுநர் - அறமாகிய தவத்தைச் செய்வோர். ஒன் எரி வாய் - ஒளிபொருந்திய தியினிடத்து. தவ நோன்றி உழுப்பவர் - மிக்க தவத்தைச் செய்வோர். பொரும் - வெராருவும்; ஒக்கும். வெப்பு உடை வேணிற் பொழுது. உரிவாய்: வாய் ஏழுனுருபு. தவ - மிகுதி: உரிச்சொல். நொச்சி மதில்: ஒருபொருட் பன்மொழி.

உருக்கள் சந்திரன் முன் புலையீடும், சூரியன்முன் கலையீடும் நீந்திப் புலவில் அறமாற்றுநரையும் எரி வாய்த் தவநோன்பு உழுப்பவரையும் பொரும்.

7. கொங்கு - வாசனை. மது - தேன்.

குவிய, சிறைய. ஊழுக்கு - பதவாழிந்து. தண்ணிய - குளிர்ந்த. தாது - மகரங்தப்பொடிகள். எருக்குவை - எருவிள் குவியல். பங்கம் - சேறு. பசும்புரவித் திரள் - பச்சைக் குதிரைகள் ஏழு. கவரி - சாமரம். ஒரிச்து ஏதையும் - துவண்டு அசையும். பணிக்கு எலி - பணிவிடையெயன்று. தகரம்-மயிர்ச்சாங்து.

வெய்யடியார்க்குரிய பணிவிடை செய்வதே மக்கட் மிறவியின் பெரும்பயல் எனக் குறித்தமை சிந்திக்க.

மதுப்புலாக் குவிதர, தாது எருக்குவையா, விளைந்து எழு நெற்றுலை பரிதிக் கடவுள்புடை கவரித் தொலைக் கிழவுபோல மூசிச்து அசையும் கமலாகரம்.

8. வேலை முகட்டு - கடலின்மேல். பாய் - பரவிய. கான்று எழு - வெளிப்படுத்தி எழுவின்ற. செம்மணி - மாணிக்கற்கள். திவளா - விளங்க. வாள் - ஓளி. மகரத்திரு அணி - மகரவடிவாகச் செய்யப்பட்ட அழகிய அணிகலம். அக்கடல் மகரமெனா - அந்தக் கடலிலேயுள்ள மகரமீன் என்று சொல்ல. லிலைபடு கலைஞர் என - வில்லில் பூட்டிய அம்பி என்னும்படி. நுதலில் சுட்டிதரித்து - நெற்றிச்சுட்டியை அணிந்து. பொட்டு - சிந்துரப்பொட்டு. பிரதாயம் செங்கிறம் எனவும், சீர்த்தி வெண்ணிறம் எனவும் கூ. நுதல் மரபு. தவளப்பணி - வெண்ணிறமாலா முத்துக்களால் செய்யப்பட்ட அணிகலம். பொட்டுப் பிரதாபம், தவளப்பணி சீர்த்தி என உவமிக்கப்பட்டனம் காண்க. இதனை, “தனது சீர்த்தியும் திறற்பிர தாபமும் தரை மேல், அனல்செய கோபமும் மூல்லையு மொயை எங்கு மமைத்துப், புனிதமாமலை தன்னையும் பொதிந்து கொண்ட டென்னப், பனிவி சும்பிலிற் சிவங்துவெண்ணிறமபடைத் தன்றே” எலக் காஞ்சிப்புராணம் - நாட்டுப்படலம் 10-ம் செய்யுளில் இவ்வாசிரியர் கூறி யருளியமை காண்க. “பாலாறு பங்கயச்செங், தேனு ருடன்கடவுள் வானை நெலைப்பெருஞு சித்தாமிர்தம் சிவபிரான், சீர்த்திப்ர தாபநிகர் திலகர புரிக்தேவ தேவனைக் காக்க வென்றே” எலக் குமரகுருபர சுவாமிகளும் முத்துக்குமாரசுவாரி பிள்ளைத்தமிழில் அருளிச்செய்தமையும் அறியத்தக்கது.

9. வெண் புணரி - பாற்கடல். மீதோன் - மேலே பள்ளிகொண்டருளும் திருமால். வேதா - பிரமன். வேல் சேல் கண்களுக்குவரமை. அளி ஈவாய் - கருகீலா யைத் தருவாய். தாவாது - நீங்காமல். கறங்கும்

வண்டு - சுற்றும் வண்டுகள். அளகம் - கூந்தல் ; நெற்றி முன்மயிர் ஈண்டுக் கூந்தலுக்காயிற்று : ஆகு பெயர். ஏனோர் - பகைவராகிய திரிபுரத்தார். புரங் கடந்த - புரங்களைவென்ற. சேயார்பால் - செங்கிறத் தையுடைய சிவபெருமான் பக்கவில். இலம் குளங்கை - (இல்லாம்) தங்குமிடம் குளங்கைதங்கர்.

10. மலங்கு அடங்கும் அருள் ஊராய் - மலங்குதல் குறையும் அருளுக்கு இடமாய் இருப்பவளே. மலங்கல் - கலங்குதல். மலங்கு : முதனிலைத் தொழிற் பெயர். மலங்கள் தங்கும் மருள் ஊராய் - ஆணவும் கங்மாம் மாயை ஆகிய முக்குற்றங்களும் தங்கும் மயக்கம் செல்லாதவளே. மருள் - மயக்கம். ஊர்தல் - செல்லுதல். கலர் கலங்த அரை ஏய் ஆய் - (மேககிலு முதலிய) ஆணிகலங்கள் பொருந்திய இடையை யுடைய தாயே ஆய் : அண்மைவிளி. கலங்கு அலந்த வரை ஏயாய் - (அறிவு) கலங்குகின்ற துங்பமுற்ற வரைச் சாராதவளே. அலந்தவர் - துங்பமுற்றவர். புலம் கடந்த பரம் நாடாய் - எல்லாத் தேயங்களையும் கடந்துநின்ற முத்தி நாட்டை உடையவளே. பரம் - மேலாலை பிரத்தி. பரநாடு - மேலாலை முத்தியுலகு என்க. புலங்கள் தந்து அபரம் நாடாய் - (தன்னடியார்கட்கு) அறிவுகளைத் தந்தருளி அவ்வருட் செய்வில் பிங்ணிடுதலே நாடாதவளே. அபரம் - பின் பரஞ்ஞானம் அபரஞ்ஞானம் எலை ஞானம் இரண்டாகவின் புலங்கள் எல்லப் பன்மையாற்கூறினார். இலங்கு உளம் கைதவரு தாளாய் - (சிவஞ்ஞானம்) விளங்குகின்ற அடியார்கள் உள்ளத்திலே பொருந்தும் திருவடிகளை யுடையவளே. தைவரல் - தட்டுதல்; ஈண்டுப் பொருங் துதல் எலைக்கொள்க. இலம் குளங்கை வருதாளாய் -

குளங்கைத்தப்பதி இல்லமாகவரும் முயற்சியையுடைய வளே. தாள் - முயற்சி.

4. சப்பாணிப்பருவம் :

1. உருப்பொலி - நிறத்தால் விளங்கும். மணி - நிலம். மணிப்புனல் என்றது நிலத்திரைக்கடலை, உடுக்கை - ஆடை. புவிக்கொடி - பூமிதேவி. உரம் - மார்பு. கடலாற்குழந்த நிலவுகள் என்பது பொருள். கடலைப் பூமிதேவியின ஆடையாகக் கூறுதல் மரடி. உருத்து - கோபித்து. “நீ ஒன்று செய்யிற் பத்துச் செய்வோம்” என்பது பழமொழி. ‘ஒன்று கொடுத்துப் பத்து வாங்கினான்’ என்று கூறுதலும் உலகவழக்கு. உரை - சொல். இலக்கியம் - இலக்கணத்தைப் பொருத்து மிடம். குரு - நிறம். விரற்செறி - விரலில் செறிப்பதாகிய (மோதிரம்). செறித்து - நிறைத்து. பொலங்தொடி - பொன்வளையல். திருத்தாதை-இமய மலையரையன். கிளை- சுற்றமாகிய மேருமலை. குழைத்து- (வில்லாக்க) குழைவித்து; விவ்விகுதி தொக்கது. பணித்த - ஏவல் கொண்ட. இறைவன் - விவபெரு மான். கடுக்கை - கொன்றை மலர் மாலை: அஃது அடையாளப் பூமாலை. தழை - செழித்த. தோட்டுவடு-தோள்களாகிய மலைகள். இறைவனுக்குத் தோள்கள் பத்து என்பதனை, “திகடசக்ரச் செங்குகலைமாந்து ளான்” என்னும் கந்தபுராணக் காப்புச் செய்யுளான் உணர்க. சதர்சிவ மூர்த்தியைப் பூசிக்கும்போது ஜங்கு திருமுகங்களும், பத்துத் திருங்கரங்களும் உடையவராகத்தியானித்துப் பூசிக்கிடல் றமை காண்க. தழுமடுபடக் குழைத்தது அம்மையார் கம்பாநதியிற் சிவபெருமானைப் பூசித்தகாலம் என்க. இறுகத்

தமுவிக் குழுவித்து முலைத்தமும்பும் வளைத்தமும்பும் படச் செய்தமையால் திறல்கொண்ட கைத்தலம் என்றார். சேந்து அழகு ஏறிப்ப. சேந்து - சிவந்து.

தன்தாதை கிளை ஒன்றைக் குழுத்துப் பணித் தத்தால் இறைவன் தோட்குவடு பத்தைத்தயும் தமும் பாகுப்படி. அம்மையார் குழுத்தருளினார் எனப் பழ மொழிப் பொருளை விளக்கியபடி காண்க.

2. உள் ஒளி - உள்ளத்திலிருக்கும் வொளி. உவட்டெடுத்து - பெருக்கெடுத்து. பரங்தாங்கு - பரவினுற்போல. மெய்யடியார்கள் உள்ளத்திலே நிறைந்த சிவஞாலைவொளி ததும்பிப் பொங்கிப் புறந்தினுர் உவட்டெடுத்ததுபோல ஒழுகுகின்ற ஒளியினையுடைய வெண்ணீரு பூசியிருந்தது விளங்கியது. ஞானம் - வெண்ணிறம்: அஞ்ஞானம் - கரு நிறம். மட்டித்து - பூசி. உயர்ந்த அடியார்கள் என்றது “முதல்வாச து நோன்றுளை அகிண்யவொட்டாது அயர்த்தலைச் செய்விக்கும் அவ்வியல்பினை உடைய மும்மல அழுக்கை ஞானாநீரால்கழுவி அங்ஙனம் அயரா அங்குசெய்யும் மெய்ஞ்ஞானிகளை” என்க. “காமக்கிழுத்தியர் வடிவில் காணப்படும் ஆடை சாந்து அணிகலன் முதலாயினா காமுகரை வசீகரித்து இன்பம் செய்யுமாறுபோல, மெய்யுணர்வுடையாரைக் காட்சிமாத்திரையின் வசீகரித்து இன்பஞ்செய்தல் பற்றித் திருவேடத்தைச் சிறப்பித்தார்.

திருவேடத்தின் இயல்பை “தூய வெண்ணீரு துதைந்த பொன் மேனியும்”, “வடிவிற்பொலி திரு நீரும்” எல்த நிருத்தொண்டப் புராணத்துக் கூறிய

வாற்றால் அறிக் அடியார்கள் குழுமி, நெருங்கு பொது யில் எனக் கூட்டுக் கை மகவு - புலிக்கால் (வியாக்கிரபாத) முனிவருடைய புத்திராகிய உப மன்னியு முனிவர். “பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்த பிரான்” எனத் திருப்பல்ல வாண்டிற் கூறியமை காண்க. பொதியில் - ஒய்பலத் தில்: சிற்சபையில். தூயவெண்ணீரு சண்ணித்த மேனியையுடைய அடியார்களின் காட்சி பாற்கடலை ஒத்தது, சிவத்துதி முழுக்கு அக்கடவின் ஒலியை ஒத்தது என்க. பாற்கடவின் வேண்டுகோளைப் பிரபுவிங்கலீலை ஆசிரியர் “கண்மிரைங் தொருசேயின் னும் கலுழினும் தனைக்கொடுப்பன், மண்மிரைங் துண்டமாயன் மறுத்திட வலியால்லன், நண்மிரைங் திறைவனுக்கே நாமிட னுவமொர்று, பண்மிரைங் தலை திரண்ட பரிசில்லின் றிடுமக்ஞர்றம்” உலகுக் கயிலாயகிரியின் வைத்துப் பாற்கடலைக் கூறினார். இவ்வாசிரியர் அடியார்களின் வெண்ணீரு டுசிய திருமேனியின வைத்துப் பாற்கடலை விளக்கியருளினார். வெண்ணீரு பூசதல், அரகர முழுக்கம்பொய்தல் அடியார்களுக்குள் நெறியெலக்குறித்துமை காண்க. இது தற்குறிப்பேற்ற அணி.

வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈயும் பெருமாளைப் பாற்கடல் வேண்டுவார்க்கு அருளாமை வேண்டுதூம் எனக் கருதிய நயம் சிந்திக்கத்தக்கது. கேள்வர் - நாயகராகிய சிவபெருமான். ஆட்டு என்றது ஓங் தொழிற் கூத்தை. நாயகராடும் ஈத்தினுக்கியைய அம்மையார் திருத்தாளங்கொண்டு ஒத்திய காட்சி குடங்கை கீழ்க்கோட்டத்தில் (நாகேச்சுரசுவாரி கோயிலில்) காணலாம். ‘பொதியில் நாயகர் ஆட்டு’

எனக் குறித்ததைப் பொதியில் மலைச்சாரலில் உள்ள திருக்குற்றுலத்துச்சித்திரசபை எனிரட்டுறமொழிந் தும் பொருள்கொள்ளலாம். ஸஹ பாணி சப்பாணி என்றுயிற்று என்பர். ஸஹ - கூட: பாணி - கை.

3. ஜூவகைச் சுத்தி - சிவபூசையில் ஜங்து வகையாகச் செய்யப்படும் சுத்தி. பூதசுத்தி - தானசுத்தி - திரவியசுத்தி - மந்திரசுத்தி - இவிங்கசுத்தி என்பன. சிவபூசாபத்தத்தியில் விரிவாகக் காண்க. வரன் - சிறந்த. அருகு அன்புபூப்ப. அல்கியது - சுருங்கியது. துவாதசாந்தத் தலம் - சிரசின்மேல் பன்னிரண்டங் குலம் கடங்த எல்லை. தவிசு - ஆசனம். இழிந்து - கீழிறக்கிக் கொணர்ந்து. சிவலிங்க நாப்பன் - சிவ விங்கத்தின் நடுவன். ஆவாகித்து - மூலமங்கிரத் தால் ஆவாகலாம்செய்து.

அவ்வாம்பன் - அந்தச் சிவலிங்கப்பெருமானுகிய தேவங்: அதாவது சதாசிவதேவநாயனார். நயனச் சுடர் எதிர் - கண்களாகிய சூரிய சந்திரர்களுக்கு எதிராக. உற - பொருந்த. குவிந்து அலர்தல் - குவி தலுக்குத் தேனு முத்திரையும், அலர்தலுக்கு மகா முத்திரையும் எனக்கொள்க. மான - ஒப்ப. முத்திரை கொடுத்து - ஆவாகனம் செய்தபின் முத்திரைகள் கொடுத்து. அவை: ஆவாகனம், ஸ்தாபனம், சன்னி தானம், சன்னிரோதம், அவகுண்டனம், சகலீ கரணம், பரமீகரணம். அமிருதீகரணம் என்னும் இவைகட்குரிய முத்திரைகளை என்க. பூசைமுற்றும் - பூசை முறைவதும். சைவமுறை ஆற்று - சிவாகமவிதி யின்பாடு செய்யும். கைப்பங்கயம் - கைகளாகிய தாமரை மலர்கள். சேப்ப - சிவக்கும்படி. ஆங்கு : அசை. .

அமைத்து, நிறைத்து, போல்நோக்கி, குவிந்து, ஏற்று, குவிந்திழிந்து, ஆவாகிந்து, கொடுத்து, ஆற்று, பங்கயம் எனக்கூட்டுக.

4. கடவுட் பொலம்பூவி - தேவர்கள் வரிக்கும் பொன்னுலகம். கடையுகப் பெருவெள்ளம் - ஈழிப் பெருவெள்ளம். பூந்தராய் - சீகாழிக்குள்ள பங்கவிருப்பெயர்களுள் ஒன்று. கெள்ளியர்கள் குலமணி - கெள்ளிய கோத்திரத்தில் அவதரிந்தருளிய திருநூனசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர். முடவு - வீளாந்த. கண்ணி - தலையிற்குடும் மாலை. மோலி - மழுவிலீ: கிரீடம். சைவமுறை நெறிச்சோகாப்பவன் - சைவமுறை நெறியர்கிய சோவைக் காப்பவர். சோ - அரண்: மதில். முழுவதும் சோகாப்ப - யாலும் துன்புற. சோகாத்தல் - துன்புறல். சிலையோடு புல்லும் - விற்கொடியோடு புலிக்கொடியும். விற்கொடி-சேரற்கும், புலிக்கொடி சோழர்கும் உடியது. அடவிக்கு அளித்தல் - காட்டிற்குக்கொடுத்தல்: என்றது, அவ்விரு கொடியையும் உடைய சேர சோழரை வென்று, அவர்களை நாட்டினினரை காட்டிலோடி ஒளிக்கச்செய்தல் எனபது கருத்து. தமிழ்க்குரிசில் - பாண்டியன்: எண்டு நின்றசீர் நெடுமாறனுகிய கூன் பாண்டியன் என்க. நீறு இட - திருவெண்ணலீற்றைப்பூச. கையர் - தீழோர். உள்ளிறிட - மாம்வெங்து சாம்ப. தடவு - பெருமை. பொன்வள்ளம் - பொற்கிண்ணம். குலமணிக்கு ஊட்டு செங்கை எனக்கூட்டுக.

5. கிளவி - சொல். தவக்கோட்டிய - மிகக் கோணலாக வீளாந்த. கழும் - கரும்பு. ஏறல் - பற்கள்.

சே அரி - சிவந்த வரி. அரவிந்தம் - தாமரை. மெலித்த - மெலிவித்த; விவ்விகுதி தொக்கது. முகத் தான் மெலிவித்த அரவிந்தமும் மூரலால் மெலிவித்த மூல்லையும், கண்ணால் மெலிவித்த குவளையும் எனக் கூட்டுக. தளிர்பொங்கி எழு பிண்டியும் எனக் கூட்டிக் கொள்க. பிண்டி - அசோகு. மாழை - மா. சோகாந்து - துங்டிற்று. அணையா - சேர்த்து. சமர்த்தின்மை - போரிடும் வர்மை. இடையாத - தோல்வியடையாத. வில் என்றும் - கழையை வில்லென்றும். அம்பு என்றும் - அரவிந்தம் முதலியவற்றை அம்பென்றும். உதவி - அவைகட்குத் தந்து. ஒன்றேடு ஒன்றை - ஒருக்கயோடு ஒருக்கயை. தாக்கியாங்கு - தாக்கினாற் போல. அங்கை - அகங்கை. அம்பிகை திருக்கரங்களிலே கருப்பானில்லூம், பஞ்சபாணமும் உண்மையால் இவ்வாறு ம.நினர். தணிகைப்புராணம் கடவுள்வாழ்த்து அம்பிகைதுதியாலறிக.

6. பொலந்தொடி - பொன்வளையல். தத்தி - தாவி. சிவக்கும் அரிக்கண் - செவ்வரி பரந்த கண். மிழற்றும் - மிழலூச் செய்யும். நிழற்றுணை - கண் களிள் மிழலாகிய இரண்டு சாயல்கள். நவ்வி மறி - மான்கள்று. உறவாட - அந்தநவ்விமறிகள் ஒன்றே டொங்று நட்புக்கொள்ள. மறிந்து மறிந்தும் உற கவவி கவவி - மறுபடியும் மறுபடியும் பொருந்த ஏகத்திட்டு அகத்திட்டு. கவவு - அகத்திடுதல். உயிர்த்து - பெற்று. சமூலல் - சுற்றல். கவவிக் கவவிக் கொட்டுக எல் இயைக்க. அருள்கூர் - அருள்மிகுந்த.

7. அரக்கு - சிவப்பு. கனியாக நின் அதரத்தினையும், அமிழ்தெந்துவள்ள மெலா த்தன த்தினையும், தளிர்

என்று மேனியையும் பார்த்துத்துய்த்திட வாழ்தமுகினிச்சிறை தைவரும் கை எனக் கூட்டுக. சேயொனி-சிவந்த ஒளி. அதரம் - கீழ் உதடு. முருக்கு அலர்-முருக்கம்பூ. வள்ளம் - கிண்ணம். தரளத் தொடை-முத்துமாலை. துணைத்த தனம் - இரண்டாகிய தனங்கள். பரக்கும் - பரவிய. பம்பிய-நிறைந்த. துய்த்திட-உண்ண. குருச்சிறை - ஒளி பொருந்திய சிறகு. தைவரும் - தடவும்.

8. இசைப்பாட்டினையுடைய வண்டு, முண்டகம்-தாமரை. நாண்மலர் - அன்றலர்ந்த மலர், மூரி-வலிமை, முண்டகமலர் மணித்தவிசு, மணித்தவிசு-சூம், தவிசு - பீடம், மூவிரு செவ்வருமை-அறுமுகக்கடவுளின் ஆறுவிதச் சிறப்புள்ள வடிலும், தழுங்கு - ஒவிசெய்கின்ற, முலையாகியகுவடு, குவடு - மகிள், ஆற்றகிலாது - ஆற்றமுடியாமல், கிள்: இடைச் சொல்; ஆற்றுது என்றபடி, அழுங்கி-வருந்து, கங்கை உள் வெள்கி - கங்காதேவி உள்ள த்தில் வெட்கம் அடைந்து, விளர்ப்ப - வெளுப்படைய, இப்பாடவில் கூறியவரலாற்றைக் கந்தபுராணம், கந்தர் கவிவெண்பா இவைகளிற்காண்க, கயிலாயத்திலே சிவபெருமான் கண்களினிலை வெளிப்பட்ட அக்கினிப் பொறிகள் ஆற்னையும் அக்கினிக்கடவுள் தாங்கி விடுப்ப அப் பொறிகளைத் தாங்கலாற்றுமல் வருந்திச் சரவணைப் பொய்கையில் விடுத்த கங்கை மலை மநாணி அசைந்து உடல் வெளுப்படைய என் ஒட்டுக, கங்கையிள் இயல் பாகிய வெண்ணிறம் வெட்கத்தால் விளர்ப்படைந்த தாக்க கூறியமை காண்க, அம்மையார் முருகக் கடவுளுக்கு முலைப்பாலருத்தியமை கூறப்பட்டது.

9. மதுகரம் - வண்டு. துளப உரத்தினன் - திருமால். உரம் - மார்பு. துளபம் - திருதுமாய்மாலை. மட்டு - தேன். மறைமுனி - பிரமதேவன். மணிமுடி - இரத்திலா கிரிடம். குணிதர - வணங்க. அரசிற்பொலி புத்தேன் - இந்திரன். மூளை-தாமரைமலர். விண்நதி - ஆகாயகம்கை. தருமலர் - கற்பகமுதவிய தருக்களின் மலர்கள். நச்சி - விரும்பி. நவை அறு விதிமுறை - குற்றமற்ற சிவாகமநெறிமுறையில். சொரிதர - இட்டு அருச்சிக்க. இதம் - நன்மை. பரசுகம் - மேலான இன் பம். அம்மையார் பேரின்ப வடிவினாள் என்க.

10. கிழி அளி-விழிகளாகிய வண்டுகள். அவனி-டுமி. அறும் எவையும் - மூப்பத்திரண்டு தருமங்களை யும். பந்மபதும் - தாமரைமலர் போன்ற பாதங்கள். தெளிஸ்த வேதவொழுக்கம் மிக்கவர் உள்ளத்தை விளங்குச் செய்த. முருகு - வாசனை. மது - தேன். கோதாய் - மாலை போன்றவளே. கோதை - மாலை. பெண்களை மாலைங்காச் சொல்வதுமரபு; திருக்கோவை யார் முதற்செய்யுள் காண்க. பழிச்ச - துதிக்கின்ற. இருலாமயும் - இம்மை மறுமைப்பயன்களையும்.

5. முத்தப்பருவம் :

1. புரிசை மூன்றும் - திரிபுரங்களையும். ஒரு பதந்தில் - ஓரேசமயத்தில். இறுத்து - அழித்து. பரமாளங்தப் பெருவாழ்வை-சிவபெருமானை. நிகர்ப்ப-ஞப்பாக. நுதல் - நெற்றி. சிறு வெண்மதி கிடந்த நுதல் எல்லை எட்டாம்பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற. புருவாகிய சிலையை வலோத்து. கோட்டி - வலோத்து. நெய்த்து - நெய்த்தன்மை பொருந்தி. மதர்த்த கண்க

ளாகிய அம்பைத் தொடுத்து. வெளிக்கொண்டு - வெளிப்பட்டருளி. மும்மை மலச்சோ அழல - ஆணவம் கன்மம் மாயை எனும் மும்மலங்களாகிய அரண் அக்கினிபற்ற. புனமூரல் - புன்னாகை, முகிழக் கும் - அரும்பும். முருகு - மணம்.

பரமானங்தப் பெருவாழ்வை நிகர்ப்ப மூரல் முகிழ்க்கும் எனக் கூட்டுக.

3. கருப்புச்சிலை - கரும்புவில். வனரக்கணை-தாமரைமலர்க்கணை. மன்மதனுடைய அம்புகள் ஆகிய மலர்களாவன: தாமரை, மாம்பு, அசோகு, மூல்லை, நிலோற்பலம் என்பன. “நினைக்கு மரவிந்தம் நீள்பசலை மாம்பு, அனைத்துணவு நிக்கும் அசோகு—வனத்திலுறும், மூல்லை கிடைகாட்டும் மாதே மூழு நிலம், கொல்லும் மதனம்பின் குணம்” என்றும் வெண்பா மன்மதனுடைய அம்ரின் தொழிலைக் குறித்தல் காண்க. நனை - அரும்பு. கணை - அம்பு. பணிக்கும் - பணியச் செய்யும்: விவ்விருந்து தொக்கது. எம் குரிசிலை - எம் அரசனுகிய மன்மதனை. கண் தினைத்த எரியால் - கண்ணுகிய நிறைந்த அக்கினி யால்: என்றது நெற்றிக் கண்ணுகிய அக்கிலியால் என்றபடி. படப்பொருத - அழியும்படி போர்செய்த. சிவமாகிய வாழ்வை. மருட்டி - மயக்கி. பணிப்பல் - பணியச்செய்வேன். தளவும் போல் - மூல்லையரும்பை யொப்ப. முறுவல் - நகை. எம்குரிவில் என்றது மூல்லையரும்பின் கூற்று. உல்லெனுடும் என்று ஒடுக் கொடுத்துப் பிரித்தோதியது மூல்லையே.

3. பிதிரும - சிந்தும். பொறி - புள்ளி. மடுத்து - குடுத்து. பெருந்தேன் - மிக்கதேன். தாது - மகரந்தப்

பொடி. கால அலர் - தாமரை மலர். தனக்கும் என்றது வத்ஸமாகிய மதியைக் குறித்தது என்க. உளக்கமலம் - இதயதாமரை. வயம் ஆக்கி - வசப் படுத்தி. கலப்பான் - சேரும்பொருட்டு. பான் வினை யெச்சம். எழுந்தால் என - எழுந்தாற்போல. வதனம்- முகம். அரும்பும் நிலா - தொன்றும் நிலா வொளி, நிலா என்றது நகையொளியை. தாமரைக்குப் பகை சந்திரன். முகமதியின் எழுந்தநிலா பெருமான் உளக் கமலங்தனையும் மலர்த்தி வயமாக்கியது என்பது ஒரு நயம்.

4. வரிவண்டு - வரிகளையுடையவண்டு. முரலா- ஓலித்து. தொடையல் - மாலை. குழாம் - கூட்டம். பழுது நிலவா - குற்றமில்லாத. பரிசு - தன்மை, மணி இதழக்கபாடம் - அழகிய உதடாகிய கதவு. உருவம் எழுதும் விளைஞர் - சித்திரகாரர். தொழிற்கு அடங்கா ஒனி என்றது ஒளியை எழுதுதற்கு முடியாதகாரணம் பற்றி. ஒள்ளொளி - ரிகக ஒளி. அச்சுடரை - அந்த விழிச்சுடரை. ஏக்கற்று - விருமித் தாழுந்து நின்று. அமையம். சமயம்.

பரிசு நோக்கி, சிறிதே திறந்து, ஒளி காட்டி, எழுந்து, வயமாக்கி, அமையம் பார்த்திருப்ப, அடினாமக் கொளும் நகை எனக் கூட்டுக.

5. இகந்த மனத்தால் -
பெருமானை மதியாது நீக்கினமை. இமையோர் -
தேவர். வெருவ - அஞ்ச. எழும் காளம் - ய
ஆலகால விடம். பவளம்போன்ற அழகிய வாய்.

தவாது ஒங்க - கெடாது உயர்ச்சியற்றிருக்க. தழங்கும் - ஒவிக்கும். சிறு மறி மான் பேரோவி முழுதும் தாங்கும் செவி: மூரண்டொடை. ஒங்கத் தாங்கும் செவி என்க. மான - தாருகாவனத்து மூனிவர்கள் ஏவிய மான் என்க. துனரிய - நெருங்கிய. உரைப்பாண் அமிழுதப் பெருக்காறு - சொல் இசையாகிய அமிழுத வெள்ள நதி. காளம் பருகும் திருவாய்க்கு எயிற்றின் ஊறும் அமிழுது மருந்து; பேரோவி முழுதும் தாங்கும் செவிக்கு உரைப்பாணமிழ்தம் மருந்து. மாதைவியாலாகிய வருத்தமுற்ற செவிக்கு அந்த வருத்தம் சிங்க மருந்து. ஊட்டி - நுகரச்செய்து. களி கூர்ந்து - மகிழ்ச்சிமிக்கு. எழிலாகிய கடல். ஆலகாலம் உண்ட வரலாறும், தாருகாவன மூனிவர் மாளை ஏவிய வரலாறும் காண்க.

6. அசும்பு - துளி. வாய்ஸீர் வழிந்தோட என்றது குழவிப்பருவத்தைக் குறித்தற்கு. ஜங்கரங் களிறு - விநாயகக்கடவுள். ஆகத்திடை - மார்பிளிடத்து. கொண்டல் நாப்பண் - மேகத்தின் நடுபிடத்து. தடித்து என - மின்னல்போல. பலைத்து - பாருத்து. பொற்றசும்பு - பொற்குடம். இரு களிறு - இரண்டு யாளைகள். மத்தகம் - யாளையின் மண்டை. மயிரின் தண்ணிய ஒழுக்கு - மயிரொழுங்கு; ரோமாவலி. தடவுக்கை - பெரிய துதிக்கை. சுழிய - சுற்றி வஜோக்க. விசும்பு - மேகம்: ஆகுபெயர். நகை விரித்து - ஏன் நகைசெய்து. ஒல்லை - விரைந்து. வெகுளி - கோபம். முத்தாடி - முத்தமிட்டு. பச்சைநிறமுள்ள ஒம்பிகை மேனியைக் கொண்டலாகவும், செங்கிறமுள்ள விநாயகரை மின்னலாகவும் கொள்க. சிறுராருவ விளையாட்டைக் குறித்துக் கூறியபடி: தாயினிடத்து மகவு

விளையாட்டு. தந்தையார் மதியில் னின் று. விளையாடிய விநாயகக்கடவுள் சிறுபருவ விளையாட்டை அதிவீர ராமபாண்டியர் நைடதம் காப்புச்செய்யுளில் குறித் தமை சிந்திக்க.

7. சேடு - பெருமை. இனமணி - கூட்டமாகிய இரத்திவங்கள். இலைஞாங்கர் - இலைபோலத் தகட்டு வடிவமாயிருக்கின்ற வேல். ஞாங்கர் - வேல். நுதி - நுனி. நாட்டார் - கண். வெள்ள அமிழ்து தேக்கிடவும். தேக்கிட - நிறைக்க. அளக்ககாடு - கண்தலாகியகாடு. மயல்டிட்டு - மயக்கைச்செய்யும். கன்னியியிடை - கன் னியிடத்து. மட்டுண்டு - எல்லைக்குட்பட்டு. தட்டுண்டு - தடைப்பட்டு. பட்டு இறும் காளையின் மாழுஙர் எளா - (அறிலா) கெட்டு முறியும் காளைப் பரு வத்தை உடையவருள் மயங்குநரைப்போல. மரடகம் - முறுக்காணி. இறுதல் - முறிதல். மாழுகுதல் - மயங்கல். மொழியாகிய அமிழ்தம். ஊட்டவிட்டு - (இ அக்கி னிக்கு) உண்பிக்க அதனைவிடுத்து. மோடு-பெருமை. கோட்டுக்குவட்டை நிகர் - சிகரத்தையுடைய மலையை யொத்த. ஏக்கரூஷம் - விரும்பிப் பெறத் தாழ்ந்து நிற்கும்.

அருட்பார்வையாகிய அமிழ்தம் தேக்கிடவும், கீக்கிக் கன்னியியிடை மாழுங்களை மொழியமிழ்தம் ஊட்டவிட்டு முலைமுத்தை அமிழ்தம் என்று ஏக்க ரூஷம் கிள்ளை என முடிக்க.

8. மடல் - இதழ். படலை - மாலை: தொடுத்த மாலை என்க. மணிமார்பினுன் - கெளத் துவ மணியை அணிந்த மார்பையுடைய திருமால்.

அண்டவாணர் - தேவர். வலோகடல் புலைப்பீதெழும் விடம் என்றது கடல் என்னும் ஒப்புமைபற்றி: விட மெழுந்தது திருப்பாற்கடல் கடைந்தபொழுது. வாய் அமிழ்தம் - வாழுறலாகிய அமிழ்தம். பருகுவித்து - அவ்விடத்தின் தீமை கெடும்படி உண்ணவுவித்து. விளியாதவண்ணம் - கெடாதபடி. கொங்கையாகிய அழகிய சஞ்சிவிமலை. சஞ்சிவி - உயிர்தரும் மருந்து. பங்கயச்செல்வி - திருமகள்.

உமாதேவியார், சிவபெருமானுடைய திருமேனி மிற் பாதியாயினமைக்குக் காரணம் கற்பித்தபடி.

9. சுறவு ஏறிய கொடி - மகரக்கொடி. சுவை நீள் சிலை - கருப்பு வில். மலர் ஆர் பகழி - மலர்களாகப் பொருந்திய அம்புகள். துரக்கும் - செலுத்தும். மதக்கொடுவேள் - கொடிய மன்மதனுகிய வேள். வேள் என்னும் பெயர் முருகக்கடவுளுக்கும் உரிமையின் மதவேள் என்றார். இற - கெட. நூதல் விழி - நெற்றிக்கண். அழல் - அக்கினி. ஃரிபோல் ஆஸிவிடு சடை என்றது செஞ்சடையாகவிள். வெறி - மணம். திலதம் - சிந்துரப்பொட்டு. உளம் வட்டி - உள்ளம் நாணி. நரை - தென். இதழி - கொன்றைமலர். நிறுவி - நிறுத்தி. பொருவ - ஒப்பாயிருக்க. முறி - தளிர்.

10. பெட்டு-விருப்பம்; அன்பு. மருஆர் தகரம் - மணம் பொருந்திப் பயிர்ச்சாங்கு. அளி - வண்டு. மணத்த - மணஞ்செய்கின்ற. மருவாது - பொருந்தாது. இருள் - அஞ்ஞானம். ஒறுக்கும் - தண்டிக்கும். வைப்பிடம் - சேமிக்குமிடம்.

6. வாராணப்பருவம் :

1. அறில்கொள்ள - பின்னுதல்செய்ய. துறுத் தனைய - நெருக்கிவைத்தர்றபோல. வெள்ளிய சிறையையும் பவள வாயினையும் உடைய. ஓதிமத்திரள் - அன்னப்பறவையின் கூட்டம். சிலம்பு - காலணி. எள்ளி - இகழ்ந்து. பொலிவு - சிறப்பு. எய்யாது - முன்பு அடையாது. கற்க - சிலம்பொலியினையும், நடைப்பொலிவினையும் கற்றுக்கொள்ள. இம்மை மறுமையாகிய பெரிய வாழ்வு. வாழ்வு - செல்வம் என்றபடி. வேட்டவர்க்கு - விரும்பிய மெய்யடியார் களுக்கு. உள்ளி - நினைந்து. சூழலிடை - கூட்டத் தில். ஏய்ப்ப - ஒப்ப. மதியம் ஊர்ந்துவரல் ஏய்ப்ப ஒளிமார மணிகள் இருக்கரையிலும் அள்ளிச் சொரிந்து உலவு பாலி என்க. பாலி - பாலாறு. ஈண்டு மணி என்றது முத்துக்களை. பாலிநாடு - பாலாற்று வளத்தையுடைய தொண்டைநாடு. புன் மூரல் - சிறுநகை.

2. தொடை - மாலை. கார் - மேகம். தோகை - மயில். தீங்களவி - இனியசொல். கட்கடைப்பார்வைகடைக்கண் நோக்கம். மெய்யெளி - உண்மை ஞான வொளி. ஓலிட்டு (ஓலமிட்டு) - அலறி. நேடி - தேடி. வில் உமிழு - ஓளியினைச்செய்யும். குருஉ - நிறம் பொருந்திய. பருமம் - பதினான்கு கோவை மணிவடம். மீமிசை - மேல். வாடிவர - துவள். மை - கரிய. அளி - வண்டு.

நாடிவர, ஓடிவர, பாடிவர, கூடிவர, நேடிவர, வாடிவர வரும் அமுதாமயிகை.

3. சுடிகை - உச்சிக்கொண்டை. பணிக்குழாம் - பாம்பின் கூட்டம். கை - படம். தோலை, ஈட்டம் - மயிலின் குழாம். இயலையும் நடையையும் வேட்டு. இயல் - சாயல். வேட்டு - விரும்பி. வல் உறம் கொங்கை-குதாடுகருவியையொத்த நகில். கொங்கை: அன்மொழித்தொகை. மருங்கு - பக்கம். உற - பொருந்த. வேறு அறியமாட்டாது - இது மயிலுருவ மென்றும், இது நின்னுருவமென்றும் பிரித்தறிய மாட்டாமல். மருஞும் - மயங்கும். நகை - முறுவல். தேற்றி - மய்க்கம் நீங்கும்படி தெளிவித்து. “இருக்காதியான் நான்கும் அறிவரிய” “வேதங்கள் ஜீயர் என ஓங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே” என வும், “அல்லையீதை அல்லையீதை மறைகளும் அன்மைச் சொல்லினால் துதித்திளைக்கும் இச்சுந்தரன்” எனவும் கூறியவாற்றால் இறைவனினிடர் ரூம் வேறுகாத இறைவியையும் அறிவரிய இயல்பினை யுடையாள் என்றார். அல் உமிழ் - இருளோச்செய்யும். பொங்கர் - சோலை.

4. வயிர் - ஊதுகொம்பு. ஆவணங்தொறும் - விதிகள்தோறும். திருக்கயிலாயத்திலுள்ள அயிராவணத்துக்கு இரண்டாயிரம் கொம்புண்டு என்க. அயிராவணம் - சிவபெருமானுக்குரிய யாலோ. இதனேயே சுந்தரமூர்த்தி சவாமிகள் ஏறிக் கயிலைக்குவர அருளினர். திருவிடைமருதூர் முருமணிக்கோவையில் அயிராவதத்தைப்பற்றிப் பட்டினத்தடிகள் குறித் தமை காண்க. மருமத்து இரு மருப்பினால் - மார்பி லுள்ள இரண்டு (நகில்களாகிய) கொம்புகளால். செயிரா - செயிர்த்து (கோபித்து). ஏணங்கிளை - தெய்வத்தன்மையை. தெறூஉம் - அழிக்கும். மலம்

களிறு ஜங்கைதயும் - ஆணவர்ம், கன்மம், மாணை, திரோதாலம், மாடையைம் ஆகிய யானைகள் ஜங்கையும். இறச்செற்றிடும் - இற்று ஒழியச்செய்யும். பயிர் ஆம் வண்ணமா - பயிர்கள் செழித்தோங்கும்படி. பனி மால் அடுக்கல் - இமயமலை. நுங்கை - உன்மிதா. வெண்ணிறமுடைமையால் அயிராவணத்தைப் பனிமலை பிள்ளவருதல் ஏய்ப்ப என உவமித்தார். பரிந்து - அங்புகொண்டு.

ஆண்மையும், வீரரும், நடையும் நோக்கி என இயைத்துப் பொருள் கொள்க. மலம் ஜங்கைதயும் களிருக் கருவகம் செய்தார். பதநடை - தன்மை என்க. இரண்டாயிர கொம்புடையம் தன்னை ஆளுத லுடைய தலைவனை இரண்டு கொம்புகளால் ஆளும் திறத்திலாள் அம்மையார் என அயிராவணத்தின் கருத்தைக் குறித்தமை காண்க.

5. விந்கைதயங்கிரி - விந்தியமலை. இகவி - மாறு பட்டு. பீங்த - அழிந்த. வெள்ளி வேதண்டம் - கயிலாய மலை. அரக்கன் என்றது இராவணனை. ககனம் - ஆகாயம். அண்டமார்க்கம் - ஆகாயநெறி. இரண்டு சடர் - சூரிய சந்திரர். ஆதாரம் - பற்றுக்கோடு. தன் என்றது மேருவை. தளர்ந்து ஒசியாது - தளர்ச்சி யடைங்குது துவளாமல். உழக்க - கலக்க. செம்மாந்து - இறுமாந்து. விம்மி - பருத்து. எள்ளும் - இகழும். அம் தனச்சிகரி - அழிகிய நகில்களாகிய மலை. அருஙி நித்திலம் - அருஙியாகிய முத்துமாலை.

வீறின்மையும், மென்மையும், வன்மையும் நோக்கிக் களிக்கரும் மேருவை எள்ளும் தனச்சிகரி எனக்

கூட்டுக. விந்தியமலை, கயிலைமலை. மந்தரமலைகளின் நிலையை எண்ணி யெண்ணிச் சிந்தை களிகூர்ந்த மேருவைச் சிவபிரான் ஒருக்கையால் வளைத்தனர். அச் சிவபிரானுடைய ஒருபது கரங்களும் ஒருசேர நித்த லும் உழுக்கச் சிறிதும் தளராமலும், துவளராமலும் செம்மாந்து பருத்து நின்று அம்மையாருடைய நகில்மலைகள் அம்மேருவை எள்ளின என்றார்.

6. தெய்வத் தன்மையுள்ள சருதி. செம்மற் ரெனுகிய பிள்ளை. குழைத்த வலி - குழை பெற்றி - தன்மை. காம்பா நதியில் இறைவரைப் பூசிக்குங்கால் தழுவிக் குழையக் செய்த வலிமை. நகக்குறி - இறைவர் அம்மையார் தலாத்திற் செய்த நகச்சுவடு. பல் கதுவ - பற்களால் பற்ற. வை - கூர்மை. திருமூலைப்பாலினேடு சிவஞானமும் குழைத் துக் கொடுத்த வரலாறு திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணம் நோக்கியறிக.

திருமூலைப்பாலைப் பொன்வள்ளத்தில் கறந்து கொடுத்தருளியமைக்குக் காரணங் கற்பித்தவாறு.

7. குஞ்சி - ஆண்பால் மயிர்; குடுமி. தொடி - வளையல். கறங்க - ஒலிக்க. ஒசியும் - துவழும். சிறு மருங்குல் - சிற்றிடை. நூடங்க - அரைய. ஏங்க - ஒலிக்க. அணங்கும் - வருந்தும். மணிரூபுரம் - மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட நூபுரம் என்னும் காலனி. பஞ்சி - செம்பஞ்சக்குழம்பு. இமையோர் - தேவர். மோலி நிரை - முடிகளிங் வரிசை. பதுமை - இலக்குமி. மஞ்ச இவரும் பூங்குழல் - மேகத்தை

யோத்த அழகிய கூந்தல். இவரும் - விரும்பும எனினு மாம். சுவடு - தழும்பு. தூங்க - தங்க. பாதச்சவட் டைக் காணப்பெற்ற மகிழ்ச்சியால் சுவடுதொறும். பன்முறை இமையோர் மோலிபுரண்டன என்றார்.

கறங்க, நுடங்க, ஏங்க, பப, புரள, தூங்க, வருக எலூ முடிக்க.

8. கடி - மணம். கடுக்கை - கொன்றை. பேர் அண்டகடாகப் பரப்பு - பெரிய அண்டகடாக மாகிய பரப்பு. பைதல் மல்நோய்ப் பசி - துன்புறுத்தும் ஆணவமல நோயாகிய பசி. இரிய - கெட்டோட. அயிற்றி - உண்பித்து. அயிலல் - உண்ணல். பரமா னந்தமாகிய வீடு. தெவிட்டா - நிறையாத. மடி - நோய். அயராது - சோர்வடையாமல்.

9. களப்பணி - விடத்தையுடைய பாம்பு: காளம் களம் எலாக் குறுகியது. களளத்தையுடைய அணியாகிய சந்திரன்: களளம் களம்: இது தொகுத்தல். திளைத்து - நெருங்கி. கோது - குற்றம். பாமபால் அச்சக்குணமும், சந்திரனுல் நாணமும் கொடுக்கும். குறியேம் - குறிக்கமாட்டோம். குறித்தல் - எண்ணல். சாயலால் பாம்பு ஒளிக்க எனவும், அல்குலால் சந்திரன் ஒளிக்க எனவும் கொள்க. மயில்போலும் சாயல். அராப்போலும் அல்குல். மயிலைக்கண்டு பாம்பு ஒளித்தலும், அராவைக்கண்டு சந்திரன் ஒளித்தலும் இயல்பு. அளிகள் - வண்டுகள். வாது - கலகம்.

10. அயில் கண் தனை எனப் பிரித்துஷரக்க. அயில் - வேல். அஞ்சலித்து - கும்பிட்டு: கைகூப்பி.

கருணை ஆழி - கருணைக்கடல். ஆவித்துணை - உயிர்த்துணை. விடம் துயில் கண்டன் - ஆலகாலவிடம் பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான். சிவபிரானை அம்பலத்தாட்டுதல் முற்கூறப்பட்டது: “சங்கேந்து மலர்க்குடங்கைப் புத்தேனும் மறைக்கோவும் தழல்கால் சூலம், அங்கேந்து மம்மானும் தத்தமது தொழிற்றலைநின் ரூற்றச்செய்தே, பங்கேந்தும் பெருமாட்டி விழிகளிப்பட்டிருமுனிவர் பணிந்துபோற்றக், கொங்கேந்தும் மணிமன்றுட் குனித்தருனும் பெருவாழ்வைக் குறித்து வாழ்வாம்” எனக் காஞ்சிப்புராணம் கடவுள் வாழுத்தில் இவ்வாசிரியர் கூறியருளியமையும் காணக. குதலை - பொருள் விளங்காவுறை. கண்டு - கற்கண்டு. அனையர் - அன்னையர்: தொகுத்தல். கோகிலம் - சூயில். மயில் கண்டகைய - மயிலைக் கண்டாலோத்த.

7. அம்புவிப்பருவம் :

1. அம்பிகையைக் குறிக்கும்போது : பொன் - பொற்கட்டி. வனமரவங்கள் - மிகுதியாகிய சூங்கும் மரங்கள். மரவும்-சூங்குமரம். மால் அரி-பெரியசிங்கம். களிறு இனம் - யானிக்கூட்டம். பொரும் - போர் செய்யும். பொங்கும் - விளங்கும். மலைவாய் - இமயாமலையினிடத்தில்; வாய் ஏழனுரூபு. பொன் அம்பிலங்பு - பொன்னுற்செய்த அழகிய சிலம்புள்ளும் ஆபரணம். சிலம்பு-காலணி. அடி - பாதம். புலம்பு உற சூழ்தல் - ஒலிக்கும்படி சூழ்ந்திருத்தல். சூழ்தல் - வளைதல்: மிடையும் அங்கம் மலை அயர - (உயிர்களைச்செறிந்திருக்கும்) களங்கமாகிய ஆணவமலம் சோர்வடைய. சூவலயம் - பூமி. களி தூங்க - களிப்பில் தங்கலும்.

ஒளிக்கதிர் - ஞானவொளி. பெருமான் - பெருமையை யுடையோன்றிய விவபெருமான். வேள் எனும் குழக்கற்கு - வேள் என்னும் பெயரையுடைய முருக்கடவுள் என்க.

சந்திரனைக் குறிக்கும்போது : பொன் - இலக்குமி; பொன்னிறரும்மாம். வாம் மரவங்கள்-அழகிய கற்பகமரங்கள். மால் அரி - பெரிய உச்சைசிரவமாகிய குதிரை. களிது இனம் - கெளித்து மீனினங்கள். அலைவாய் - கடவிலிடத்தில். பொன் அம் சிலம்பு அடி - அழகிய மேருமலையின் அடி. புலம்பு உற சூழ்தல் - வருத்தமுறச் சூழ்ந்துவரல். மிடையும் அம் கமலம் ஏற்யர் - நெருங்கியிருக்கும் அழகிய கமலங்கள் தளர்ச்சியடைய; குவிய என்றபடி. குவலயம் - குவளை மலர். ஒளிக்கதிர் - ஒளியாகிய பிரகாரம். பெருமான்-பெரிய (களங்கமாகிய) மான். வேள் எனும் குழகன்-வேள்ளன் தூரம் இனமைப்பருவத்தையுடையன்மதன். வேன் - விருப்பத்தைச் செய்பவன்; விருமபத்தக்கவன் எவினுரமாம்.

கொன் - பெருமை. கோமளம் - அழகு. அன்பு ஊற்று எடுப்ப - அன்பானது மேலூம் மேலூம் பெருக்கெடுக்க.

2. மண் தலம் புகழாத வன்பு அடும் செவ்வி யில் - உலகம் துதிக்கப்பெறுத (ஆணவமலத்தின்) வலிமையை ஒழித்தற்குரிய பருவத்தில். செவ்வி-பருவம். மாண் தவரை உச்சிமீது வயங்கிய கரம் சேர்த்தி - மாட்சிமை பொருந்திய தவத்தினராகிய அடியவர்க்குச் சிரத்தின்மேல் விளங்கிய கையைக்

கவித்துவைத்து: உச்சிமீதுகர்ம்சேர்த்தலாவது; சத்த குருவில் அம்பிகையும் ஓர் குருவாதலால், அடியவர்கட்கு அவள் தீட்சை புரியுங்காலத்து அல்த மஸ்தக சையோகம் செய்தல் என்க. ஆணவ இருட்குழாம் மாற்றி - ஆணவமலமாகிய இருட்குவியலை ஒழித்து. ஆணவதிருவிற்குச் சத்திகள் பலஆதவிங் “ஆணவ இருட்குழாம்” என்றார். நல் பசு மெல் பயிர் கண்டு அகம் மகிழ்ந்து நெடு வான் உற - நல்ல உயிர்களாகிய மெல்லிய பயிர்கள் தெரிசித்து உள்ளே மகிழ்ந்து உயர்ந்த பெருமையாகிய கதியை அடைய. விளைந்து ஒளி கலந்த மணி கான்ற கதிர் நீள் கடி நாறு தன் அடி வணங்க எளிவாது-உண்டாகிய ஒளி பொருந்திய மணிகள் கக்கிய பிரகாசம் மிகுந்த வாசனை உண்டா கின்ற தன் பாதத்தை வணங்க எளிதாக வந்தது. மீன் கண் அம்மாதர் புடைகுழு மேவி - மீன்பொறும் அழகிய கண்ணையுடைய அரம்பையர் பக்கமே சூழ்ந் திருக்கப் பொருந்தி, ஈர் எண் கலை பொலியும் மெய் மையில் காட்டும் முறையால் - பதினாறு கலைகளின் விளக்கமும் உண்மையிற் காட்டுகின்ற முறையால் என்க, நால் ஈரெண் கலை எலக்கொண்டு ஒறுபத்து நான்கு கலைகள் எலக் கூறலுமார். சோடசகலைகளா வன: அகாரம, உகாரம், மகாரம், விந்து, அர்த்த சந்திரன், நிரோதினி, நாதம், நாதாந்தம். சத்தி, வியாவிநி, வியோமருபை, அநந்தை, அநாதை, அநா சிருதை, சமனை, உன்மனை என்க.

சந்திரனைக் குறிக்கும்போது : ஆதவன் படும் செவ்வியில் - குரியன் அத்தமிக்கும் வேலோயில். படுதல் - தோன்றுதல், மறைதல். மாண்டவரை உச்சி

மீது வயங்கிய கரம் சேர்த்தி - மாட்சிமை பொருந்திய உதயகிரியில் முடிமேல் விளங்கிய கிரணங்களைப் பொருந்தசெய்து. வரை - மலை. கரம் - கிரணம். மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட. ஆணவம் இருள் குழாம் மாற்றி - ஆணவமலத்திற்கு ஒப்பாகிய இருட்கூட்ட டத்தை நிக்கி. பசு மெல் பயிர் வான் உற விளைந்து மணி கால்ற கதிர் - பசிய மெல்லிய பயிர்கள் வானத் திற்பொருந்த வளர்ந்து விளைவுற்று மணிகளைக் கக்கிய நெற்குதிர்கள். கடி நாறு தன் அடி வணங்க வெளிவந்து - விளக்கமுண்டாகின்ற தன் பாதங்களை வணங்கினிற்க ஆகாயத்தில் தோன்றி. மீன் கணம் மாதர் புடைசூழ மேவி - நட்சத்திரக் கூட்டமாகிய மாதர்கள் பக்கத்திலே சூழ்ந்திருக்கப் பொருந்தி. ஈர் எண் கலை பொலிவு - பதினாறு கலைகளின் பிரகாசம். நெற்குதிர்களில் மணிவிளைதல் உண்டு என்பதைத் திருவிளையாடற்பூராணம் மாணிக்கம்விற்ற படலத்திற் காண்க.

இல்லிரண்டு பாடலும் சமப்படுத்திக் கூறியது.

3. பாந்தள் - பாம்பு. கபாலம் - பிரமன் மண்டை யோடு. பூமத்தம் - ஊமத்தம்பூ. கொங்கு - தேன். எருக்கு - வெள்ளெருக்கம்பூ. கோமளம் - அழுகு. புல வோர் - தேவர். மந்தாரம் - மந்தார மலர். தவர் - தவத்தையுடைய முனிவர். சற்று - சிறிது என்னும் பொருள்து. தா இல் - கேடில்லாத. எண்ணுனகு அவயவம் - முப்பத்திரண்டு உறுப்புக்கள். செம்பாதி - நேர்பாதி. தலாது - தலாக்குரியது. பிரான் திருமேனி அர்த்தநாரி உருவாதலால் 'செம்பாதி தனது எங்க கொண்டு' என்றார்.

கங்கை முதலியவைகளில் ஒவ்வொன்றிற்கும் உண்டாம் உரிமை போல உள்கூடும் ஏறிது இடமே உண்டு என்பது கருத்தெனக் கொள்க.

4. உரு நிறை உவா - வடிவம் நிறைந்த பூரணை. வாக்கும் - ஒழுகவிடும். உம்பர் த்தலம் - விண்ணுலகம். உவர்க்கடல் உயிர்த்த விடம் என்றார் கடலென்ற பெயரொப்புமையால். ஒல்கினர் - துவண்டவர். குரு - நிறம். கச்ச - ரவிக்கை. வாய்மடுத்த - உண்ட. விடம் அயின்று - நஞ்சையுண்டு. ஆற்றல் - வலிமை. மற்று: வினைமாற்று. இருள் - இருட்டு. விளைத்தி - விளையச் செய்கின்றுய். நிசாகரன் என்பது ஒரு நாமம். உள் நிறையும் இருள் - மனத்தில் நிறைந்த ஏஞ்சாலா இருட்டு. இரித்திடுவள் - கெட்டோடர் செய்வாள். இவளோடு உன்னை வைத்துப் பார்க்கிறா பொன் கேடு இரும்பு அனையை. மன்ற - மிகுநியாக. அரி - கருவரி செவ்வரி. பாய - பரந்த.

இவ்விரண்டு பாடலும் பேதப்படுத்திக்கூறியது.

5. மெய் அன்பு - உண்மையன்று. செல்லல் - துன்பம். அமிழ்து இருப்ப - அமுதாம்பிளை இருக்க. தெற - வருத்த. உழல்வோர் - வருத்தராஜுவோர். கையில் அமுதமிருக்கப் பசிப்பினிக்கு உழல்வார் பேரன்று. களிக்கும் முறை - மகிழ்ச்சி ஏஞ்சாதற்கு உரிய வழி. தேற்றுது - தெளியாமல். கக்காவெளி - ஆகாயவெளி. வடக்குவடு - மேருமலீ, கவலூர் - கவலீல யடையும். இரைக்கும் - ஒவிக்கும். 'கையில் வெண்ண ஜெயிருக்க நெய்க்கு அமுவாலேன்' என்றாதும் ஒரு பழமொழி. நன்றே: ஏகாரம் எதிர்மறை.

6. மலதிரோதம் - திரோதமலம்: இஃது உயிர்களைப் போகத்தில் அழுங்தசெய்வது. மாயேயம் - தனு கரண புவன போகங்கள். காமியம் - கன்மலம்: கான்மியம் எவ்வபாலது காமியம் என நின்றது. “கன்மரும் மூலங்காட்டிக் காமிய மலமாய் நிற்கும்” என்னும் சிவஞானசித்தியார் திருவிருத்தப்பகுதியில் “கான்மியம் காமியம் என மரி இயிற்று” என்றருளினர் முநிமாதவச் சிவஞானயோகிகள். மருட்டினி - மயக்கத்தைச் செய்யும் கட்டு (பந்தம்). பேராணத் வெள்ளக்கொழுங்கடல் என்றது சிவத்தை. வள்ளன்மை - கொடைத்தன்மை. எண்ணுனகு அறம் இயற்றியது காஞ்சியில். காணுயலை - கண்டிருக்கின்றுய் என்ற படி. கூறை - களங்காம். அணங்கு - வருத்தம். அந்தரத்து - ஆயாயத்தில்.

இவ்விரண்டு செய்யுனும் தானம் குறித்தது.

7. குடங்கை மலர் - வளைந்த திருக்கர கமலத் தால். தனு - வில். மலைக்கு மருகன் - சிவபிரான். மலைக்கு மருகனுகிய மைந்தன். மைந்து - வலிமை. சிலைபோலும் மார்பு. சிலை - மலை. குவவு - திரண்ட. புயமாகிய குவடு. மோட்டு இளங்கோங்கு - பெருமை பொருந்திய இலோதாகிய கோங்கரும்பு: என்றது நங்கில் களோ. வண்டு - வளையல். மலங்க - கலங்க. குழைத் தவள் - குழையும்படிச் செய்தவள். இருத்தி - இருக்கின்றுய். வருகென்று: தொகுத்தல். வண்கதக்கனவி - வலிய கோபாக்கினி. பொன்றிவிடுதல் - இறந்து படுதல். சரதம் - சத்தியம். இவள்பூரணி, சிறைந்த சிவத்துடன் இருப்பவள்; ஆகவின். வள இல்லாத தாலைம் ஒன்றில்லை என்றார்.

8. துடிபட்ட - உடுக்கை பொருந்திய. அமிழ்து எனத்தோன்றும் பிராட்டி - அமுதாம்பிகை. முன் உருது - முன்னே வந்துரூமல். கடி - மணம். கறு வினால் - கோபித்தால். கடிபட்டு - கடியப்பட்டு. மாழ் குவை - மயங்குவாய். கலைமதி - நூலறிவு. பாவில் - புலவர் கூறும் கவிகளில். அடிபட்ட பா - (தலை களால் இயன்ற) அடிகளையுடைய பாட்டு. புதுப் பெயர் கலைமதியிலாத தே என்பது.

9. சங்கையால் - சங்தேகத்தால். புலவியில் - ஊடற்காலத்தில். கறுப்புழி - கோபித்தால். கங்கை, கருணை ஆற்றினைக் கைகூப்பும். மான், விழிமானைத் தொழும். தொடையல் - மாலை. வண்டெலாம் கருங் குழல் தாவும். அரவும் ஆடாத பைப்பாந்தலோக் கா என்று வாவும். பாந்தள் - பாம்பு. ஆடாத பாந்தள் என்றது அல்குலை. மங்கை - உமாதேவியார். மற்று: வினைமாற்று. ஆங்கு - அதுபோல. நீயும் நுதலாகிய மதியை இறைஞ்சிடுவை. அங்று, ஏ : அசை. அங்கை ஆமலகம் என - உள்ளங்கையில் உள்ள நெல்லிக் கனியை ஒப்பக் கண்ணடாக; உறுதியாக எங்றபடி.

10. கைப்போது - கையாகிய மலர். சீறுதலும் - கோபித்த அளவில். கரும்பாந்தள் - கரும்பாம்பு; இராகு. தாழ்க்கலான் - தாமதிக்கமாட்டான். இது காறும் - இதுவரையில். மத்தரில் - உண்மத்தரைப் போல. புகல் - பற்றுக்கோடு; பீதஞ்சம். செப்பு ஒது - செப்பையொத்த. ஞான்று - பொழுது. திலகரச் செல்வன் - சூரியன். அழுங்கி - துங்குற்று. பட்டதை - பட்ட துன்பத்தை.

விந்நான்கு பாடல்களாலும் தண்டமாகிய உபாயம் கூறப்பட்டது.

8. அம்மாணைப்பருவம்:

1. வம்பு இயல் - மணம் பொருந்திய. மீமிசை-மேல். வாள் - ஓளி. கோல் தொடி - வளைந்த வளையல். அண்டங்கள் பல ஆகவின் சில அண்டம் என்றார். பம்பி அடர் - நெருங்கி அடர்ந்த. முகிழாமையால் - குவியாமையால். பரிசித்தல் - தொடுதலீ: அணைதலீ என்க. வேட்டதாக - விரும்பியதாக. கூந்தல் ஓளியை இருள் என்றார். துளையமை-நாயகனுகிய குரியனுடைய தன்மை. விதிர்த்து - நடுங்கி. வெகுளா - கோபி த்து. இகந்து ஒருவி - நீங்கி. புருவமாகிய வில்லோடு. மினிரும் - பிரகாசிக்கும். அம்பு இயல் - அமபையொத்த. தடங்கண் - விசாலமான கணக்கொடுடையாள்: அன்மொழித்தொகை; அமபிகையைக்குறித்து வின்றது. நித்திலம் - முத்து. ஆரணம் - வேதம். நித்தில அம்மாணைகளோப் பல மதியங்களாகக்கொள்க.

2. அரம்பையர் - தேவமாதர். அரசுபுரி ஏந்தல் - இந்திரன். குலவரைகள் - அட்டகுல பர்வதங்கள். நுந்தை என்றது பனிமலையை. சிறகு ரத்தமை - சிறகரிந்தமை. செயிர்த்து - கோபி த்து. அவளை - அவ்விந்திரனை. அண்டமுகடு - அண்டத்தின் உச்சி. மீள திகைத்து வீழ்தொறும் - மீள மயங்கி விழும் போதெல்லாம். வெகுளி - கோபம். ஓச்சி - ஏறிந்து. மருங்கு - பக்கத்திலே. மரீஇ - மருவி. சுலவி - சுவன்கண்மை - கொடுமை.

இந்திரனை மரகத அம்மனையாகவும், அவன் உடம்பிலுள்ளகண்கள் தோழியர்கள் விழிநிமுலாகவும் கொள்க.

3. நிலாவுறூஉம் - பொருந்தும். கமல மா நிதி - பதுமாநி. சார்ந்தவர்க்கு - நின்னை அடைந்தவர்க்குக்கு. நின்தரம் - உன்னுடைய மேன்மை. வான் - பெருமை. செழுங்கதி - முத்திச்செல்வம். ஈது எளை - இந்தக் கை என்று. அளவளாவி - கலந்து. சேண் வழி - ஆகாயமார்க்கம். ஏயப்ப - ஒப்ப. செர்மணியால் குயிற்று - மாணிக்கக்கற்களால் செய்த. செர்மணியால் குயிற்றிய அம்மனைகள் பதும நிதியாகவும், முத்தங்கொழிக்கும் அம்மனைகள் உங்கநிதியாகவும் கொள்க. பதுமாநி தாமரை வடிவமாகவுள்ளது; சங்க நிதி சங்கு வடிவாகவுள்ளது என்க. சிற்றிடை: ஏங் மொழித்தொகை.

4. தேம் கலுழி - தேன் பெருக்கு. ஒம்போரூகம் - தாமரை, மடவார் இருவரும் - திருமகளும் கலைமகளும். தவிச - வெண்டாமரை செந்தாமரை மலர்களாகிய ஆசனம். கவன்று - கவலையடைந்து. ஓரீடு - நிங்கி. கொழுநர் - சூரிய சந்திரர். போம் இடை - போமிடத்து. இவை - இக்கைகள். மதிக்கு முன்பு குவியாமையைத் தெளிந்து. தோம் கனியும் - குற்றமுகிர்ந்த. மூர்மலர் - ஆணவும் கன்மம் மாயைகள். ஆங்க: அளைங்கிலை. வால் வளை - வெள்வளைகள். தழுங்கிட - ஒவிக்க.

பவளத்திழைத்தனவாகிய அம்மனைகளைத் திரு மகளாகவும், நித்திலத்தொகையிற் குயிற்றிய அம்மனைகளைக் கலைமகளாகவும் கொள்க.

5. புத்தமிழ்து - பதிய அமிழ்து. உகுத்து - வார்த்து. புரை - குற்றம். பைங்கூழ்த் தொகுப்பு - பயிர்களின் தொகுதி. துவர்க்கொடி - பவளக்கொடி. தத்து அலை விரிக்கும். குடாது கடல் - மேல்கடல். சேத்தல் - சிவத்தல். ஏல்வை - பொழுது. அத்தம் - அம்பிகை கை. திங்கள் உதயஞ்செய் பொழுதினும் அத்தமனமாகும் பொழுதினும் சிவந்திருத்தவின் அவ்வாறு கூறினர்.

6. மருள் - மயக்கம். நெஞ்சச்சழக்கு - மனத்தில் உள்ள அறியாமை; அது நீதிக்கு மாறுஞதுமாம். சழக்கு - குற்றம்; அறியாமை. தடிந்து - போக்கி. இருங்கவின் - மிக்க பொன்னிற அழகு. மலர்வள்ளல் - பிரமதேவன். அராப்பாயலிடை ஏந்தல் - சேஷசயனத்தில் யோகநித்திரை செய்யும் திருமால். நின கொண்கர் என்றது உருத்திரமூர்த்தியை. கொண்கர் - நாயகர். இலைங்குது - ஒத்து. மேற்போங்கு - (அம் மூன்று நிறத்தினையும் அன்றி) மேலேசென்று. சித் பரம்பொருள் - ஞானவடிவாகிய பரம்பொருள்: சிவம். முத்துமணி தன் நிறமாகிய வெண்ணிறத்தைக்காட்டி நிற்றலால் அவ்வாறு கூறினர். பிரம விட்டுனு உருத்திரர் ஆகிய மும்மூர்த்திகளின் நிறமும் அம் மூர்த்திகளின் மேற்பட்டு விளங்கும் சிவபெருமானது நிறமும் குறித்தபடி. “இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ் வண்ணத்தன் என்றெழுதிக் காட்டொண்டேத்” என்ற வாக்குச் சிந்திக்க.

நிகர்த்து,
என முடிக்க.

ஒத்து, ஆட, ஆடியருள்

7. முத்தம் இழூத்தன முழுமதியாம் எனவும், பவளத்திரள் மொய்த்தன என்றாழ் ஆம் எல்லாம் கூட்டுக. இருள்சீத்து - இருளோத்துடைத்து. என்றாழ் - சூரியன். உணற்கு எழும் மூன்று - அரா, நேமி, சகோரம் என்பன. அரா - இராகு கேதுக்கள்; அவை சூரிய சந்திரரை உண்பா; நேமி சூரிய கிரணத்தையுண்பது; சகோரம் சந்திரகிரணத்தை யுண்பது என அறிக. நேமி - சக்கரவாகப்புள். உத்தி - தேமல். முலைக்கு இடைந்து அயல் ஒடியது நேமி, இடைக்கு இடைந்து அயலோடியது அரா என்க. இடைந்து-ஒவ்வாமையால் பிறகிட்டு; தோற்று என்றபடி. உயங்கு - வருந்தும். அரங்கை - துண்பார். திரிவுற்று - சுழன்று. அத்தன் - சிவபெருமான்.

8. வடாது பொருப்பு - வடக்கிள்கண் உள்ள மேருமலை. மகிழ்ந்தர் - கணவர். உடங்கு ஏழி - ஒருசேர அழித்த. மூன்று புரங்கள் - திரிபுரங்கள்; அவை பொன், வெள்ளி, இரும்பால் விருமிக்கப்பட்டா; இச்சையின் எழுந்து சென்று அழிக்கும் செயலையுடையன என்க. சூழ்ச்சி - தந்திரம். அழிந்த புரங்களை மீண்டும் உலரவும்படி எழுப்பி, வரம் உதவி, வெளி விடுத்தலையொப்ப. கடுத்தல் - ஒத்தல். முத்தங்களை வெள்ளிக்கோட்டைக்கும், சீல அர்மனை இரும்புக் கோட்டைக்கும், பொன் அம்மனை பொற்கோட்டைக்கும் உவமானமாகக்கொள்க. ஏர் முடங்கல் உருது - அழுகு கெடாது. அடங்கிய அண்பர் - சாந்தி மேற் கொண்ட மெய்யடியார்கள்: “ மோன மொப்பது ஞான வரம்பு ” என்னும் ஒளவையார் வாக்கும் காண்க.

9. நித்தன் - சிவபெருமான். உயங்க - வருந்த. தகையும் - தடைசெய்யும். இன்னும் ஒருத்தல் உருது - (முன்னெரு காலத்தில் சிவபிரான் திருக்கண்களைப் புதைத்த காலத்தில் ஒருத்தாற் போல) இன்னும் ஒருத்தலைச் செய்யாமல். ஒருத்தல் - வருத்துதல். உறவு ஆடி. நயப்பம் - விரும்புவோம். செங்கதிர் - சூரியன். பனிக்கதிர் - சந்திரன். கேண்மைநட்பு. பவளத்தின் இழைத்த அம்மனை சூரியன், முத்தின் இழைத்த அம்மனை சந்திரன் என்க. ஐயருசப்பு - உண்டோ இல்லையோ என்னும் ஐயத்துக் கிடமாகிய இடை. ஒசிய - துவளா.

10. கண் படை - கண்ணுகிய ஆயுதம். மலம் - ஆணவம்: அதனை இருண்மலம் என்பர். துற்ற - நெருங்கிய; செறிந்த. மும்மலம் வென்ற பிரதாபம். திறல் - வல்லமை. பிரதாபம் - வீரம். பிரதாபம் செம்மை நிறமும், கீர்த்தி வெண்ணிறமும் எனச் சொல்வர். மாஸ: உவமவருபு. பிறகு - பின். அதிரவளை: விளைத்தொகை.

. நிலமணியாலாய அம்மனை மேற்கெல்லல் அம்மையாருடைய திருவருட்பார்வையால் அடியார் மலம் ஓடுதலை ஒத்தது. பவள அம்மனை செங்கிறமுடைய தால் அம்மலங்களை வென்றவீரம் என விளங்கியது. முத்த அம்மனை வெண்ணிறமுடைய கீர்த்தி திரண் டெழுதலை ஒத்தது எனக்கூறிலார்.

9. நீராடற்பருவம்:

1. தானும் என்றது பாலிந்தியை. பிணியும் பவழும் தெறுதலால். பிணிப்பவம் - பிணியாகிய

பவம் எனினுமாம்: முன்னது உம்மைத்தொகை; பின்னது பண்டுத்தொகை. கவி - ஒலி. வேட்டு - விரும்பி. விண்ணத்து உயர்ந்து - ஆகாயத்தின்மேல் எழும்பி உயர்ந்து; அத்துச்சாரியை. உடு - விண்மீன். கிளைக்குலம் - மூங்கிற்கூட்டம்: அவை மலைமிகை யுள்ளன. கிளைக்குலம் கான்ற மணி - மூங்கிலில் தோன்றும் முத்தங்கள். தமது சாதி என்றது விண் மீனினம் என்க. ஒகை - (உவகை) மகிழுச்சி. கூர - மிக. உடுக்கூட்டம் ஒகைகூர. ஏற்றி - மோதி. வெறி நறு - மணமுள்ள தேன்.

எழுந்தால் என்ன உயாநது ஏற்றி ராஸுவரு பாலிந்தி எனக்கூட்டுக. இப்பாலாறு தொண்டை நாடு, உரியது.

2. கவுன் - செவியின் அடி. கடாம் கமற் - மத சலம் மணக்கும். ஏறுழ்வவி - மிக்கவவி; மீமிசைச் சொல். எழிலி - மேகம். சூழாத்தில்: இல் உவமவருடு. பெயர்ந்து உழிதரும் - சுழலும்; உழலும் என்க. சிகரி - மலை. ஆதி நான்கும் - முதலாகவுள்ள நானிலிழும். நானிலம் குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தல் என்பது. ஆற்ற தருவன் - மிகவும் தரும் பண்டங்கள். அடங்கத் தழிஇக்கொண்டு - முழுவதும் வாரியடித்துக் கொண்டு: எல்லாவற்றையும் பொருந்தக் கொண்டு எனக்கொள்க. அவை - அந்நான்கு நிலங்களும். கவி கூராவகை - வறுமை மிகாதபடி. சால - ஏருதி யாக, அனந்தம் - அளவற்றது. தண்டாது ஏளிந்து - நிங்காமற் கொடுத்து. உவரி - கடல். சிவாஜியார்கட்டு ஒன்று செய்யின் கோடியாகப் பல்கும் என்றார்டி.

“ சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற்றுனம் தில மளவே செய்திட்டிரும் நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து, பவ மாயக் கடலினுமூங் தாதவகை யெடுத்துப் பரபோகந் துய்ப்பித்துப் பரசத்தை யறுக்கத், தவமாரும் பிறப் பொன்றில் சாரப்பண்ணிச் சரியை கிரியா யோகம் தன்னிலுஞ்சாராமே, நவமாகுந் தத்துவ ஞானத்தை நல்கி நாதனடிக் கமலங்கள் நனுகுவிக்கும் தானே” என்றும் சிவஞான சித்தித் திருவிருத்தம் சிந்திக்க, அருள் நிலை - திருவருள் நிலை. அழியாததிரு - முத் திச்செல்வம். மாக்கள் - விலங்குகள். வெருவி - அஞ்சி. தழுங்கி வரு - ஒவித்து வரு.

தழித்தீக்கொண்டு, அளித்து, ஒத்து, தழுங்கி வரு பாவிந்தி எல் இயைக்க.

3. அயில்கொண்ட வாளி - கூர்மை பொருந்திய அர்ப்பு. வயங்கிய - விளங்கிய. அரித்திரள் - சிங்கக் கூட்டம். குஞ்சரம் - யானை. சுழிமூன்றுவன் - குவட்டைச் சுழிக்கும் சுழி, அரித்திரளைச் சுழிக்கும் சுழி, குஞ்சரத்தினைச் சுழிக்கும் சுழி என்க. மூன்று சுழி களையும் மூம்மதிலாகக்கொள்க. குவடு பொன்னிறம், அரித்திரள் வெண்ணிறம், குஞ்சரம் கருவிறம் உடைய தாகப் பொருத்துக. மூவகைச் சுழியினின் தூம் வாளை மீன்கள் துண்ணென்று எழுந்து, விண்ணிறசென்று, கங்காநதியில் தினோக்கின்றன. இப்புனல் என்றது பாவிந்திப் புனலை. இப்பாவிப் புனலில் ஆடும் தவப் பயனைப் பூதசார சரீரமாகிய தேவசரீரத்தில் எய்தாது, பூதபரினுமசரீரத்தில் எய்த உதவும் மகாதீர்த்தம் இது என்ன வியப்பினை வினோத்து விண்ணைம் பழிச்ச வரும் பாவி என்க. பழிச்ச - துதிக்க. தினோத்தல் -

அனுபவித்தல். பூத பரினைம் சரீரம் - பஞ்சபூத விகாரத்தால் உண்டாகிய தூலவடம்பு.

4. தீம்பயம் புருகி - இனிய நிரையுண்டு. செல் இனம் - மேகக்கூட்டம். படர்தல் - செல்லுதல். புரைத் தொகை - குற்றங்களின் மிகுதி. பொள்ளோலா - விரைவாக. இரிங்தோடல் - கெட்டோடல். புரைய - ஒப்ப. தும்பி - வண்டு. இரைத்து - ஒலித்து. மணிவாஸம் - கரிய ஆகாயம். மணி - நீலம். ஏறிடுதல் - கோத்தல். விரைத்துணர் - மணறுடைய பூங்கொத்துக்கள்.

செல் இனாம வான்படர்தலும், மலமாயை கங்ரமக் குழாம் இரிங்தோடலும் புரைய, தும்பி முழுதும் வானத்து ஏழுங்தோட நீராடும் மகளிர் ஈலா இயைக்க.

5. தாமம் - மாலை. குழற்கற்றை - கூந்தவின் தொகுதி. கூட்டுவிட்டு - அவிழ்ந்து. மாதர் - அழகு. சுருப்பு இனமா: வலித்தல். முகேர் எலால்: ஒலிக்குறிப்பு. தாது - மகரந்தம். பிணிமுகம் - மயில். தெய்வப்பினை - தெய்வப்பெண்கள். பெரும்புலவர் - பெருங்தவர்கள். இன்ப நீர் - அகமகிழ்ச்சியாகிய நீர்.

6. வாரணம் - யானை. மருப்பிளையும் காலையும் உடைய வாரணம் என்க. பரவை கலக்கும் மலை - திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த மந்தரமலை. வாரிடி - கடல். மாந்தும் - உண்ணும். முகில் - மேகம். ஆவி - ஆலங்கட்டி. பரப்பினிடை - அம்முத்துக்களில் பரப்பிடத் தில். யானைக்கு மேகமும், தரளக்குவைக்கு ஆவியும் உவமானம். தரளப்பரப்பிற்கு வாங்மீனும், சங்கிளங்கட்குப் பல மதியமும் உவமானமாம். வதிந்தால் நிகர்ப்ப - தங்கினுலோப்ப.

7. கமலமலர் - மடவார் - நாமகள் பூமகள் இருவரும். அமிழ்தே: அருதவல்லியே என்பதன் மருத். வல்லேம் - வல்லமையையிடுயேம். வஞ்சினம் - சபதம். துண்ணென்று - விரைவாக. துருவி - தேடி. எம் கொழுநர் என்றது அக்கமலமடவார் நாயகர்களாகிய அரிபிரமரை. அருள் பொழியும் பசிய முகில் அம்பிகை. முகில்: விளி.

8. திளைத்து - அழுந்தி. சேண் - தூரம்; சேய்மை. உரையும் தொழிலும் உள்ளமும் - வாக்கும் மனமும் காயமும். தன்னுழை - தன்னிடத்து. சேர்த்து அழுந்துவோர் - மனவாக்குக்காயங்கள் ஒரு நெறிப் பட நின்று இரண்டறத் தியானித்து அழுந்தும் உண்மைமாலமுள்ள மெய்யன்பர். ஒருவும் - நீங்கும். தெரித்து - தெரிவித்து. இதழி உறழி - கொன்றை மலரை ஒப்ப. துவர்க்கொடி - பவளாக்கொடி. நுடங்க - அரைய. புரையும் - ஒக்கும்.

விலக்கி, தெரித்து, நடித்து, வெனுத்துப்புரை யும் பாலி எலக் கூட்டுக. சிவப்பிரானுக்குப் பளிங்கு நிறமும் உண்மையால் இவ்வாறு கூறினார்.

9. முண்டகம் - தாமரை. சங்கொடு சங்கம் - வளையல்களோடு சங்குகள். மகா இருங் குழை - மகா மீன் வடிவாகச் செய்யப்பட்ட பெருமை உடைய காதணி. எதிரிய - எதிர்த்த. சணங்கு - தேமல். புற புதம் - குழிழி. இற - இற்றுப்போக. அறல் - கருமணல். தகரம் - மயிர்ச்சாங்து. மகரம், கெண்டை, மலங்கு, கயல், வாளை என்பன மீன்வகை.

அயர, புரள், கலங்கு, எழுந்து, குதிப்ப, யூற, அழியப் புகழ்நிறையும் கமலாகரி என்க.

10. விற்புருவம் - வில்லாகிய புருவாம். குழைய - வளைய. நீலவிழித்துளை செங்குவளை வெல்ல - கரிய கண்களிரண்டும் பாலிப்புனல் ஆடுதலால் சிவந்து செங்குவளை மலரை வென்றிகொள்ள. சினத்தால் “கருங்குவளை செங்குவளையாயினால்” என்றபடி. சிவிறி - நீர்தாவும் துருத்தி. நிரத்தல் - நிறைதல். சடாமகுடம்: பண்புத்தொகை. காசினி - நிலாலகு. கொண்டாட - புகழ்.

10. ஊசற்பருவம் :

1. - ஒழுங்குபடச் செய்து. உரகம் - பாம்பு. நிறுவி - நிறுத்தி. அதன் உரப்பர் - அத் தூணின் மேல். இழியும் - ஒழுகும், இறங்கும். பரிந்து - விரும்பி.

2. செயலீ - அசோகு. உதைக்கு - நின்கால் உதைக்கு. ஆற்றாது - பொறுக்காமல். தனை என்றது அசோகை. தேவை - சிவபெருமாளை. தணந்து - நீங்கி. விளையாட்டு இயலீ - குழந்தை வடிவங்கொண்டு விளையாடும் தன்மையை. அதற்கு - அவ்வளர்ப்பக ழிக்கு. பகழி - அம்பு. ஊழுத்து - மலர்ந்து. துளையைமாதுளையாகும் தன்மை. வாளி - அம்பு. சர் - அழுகு. ஜம்படை - பஞ்சாயுதங்கள். அவை: சங்கு சக்கரம் வாள் கதை வில் என்பள. செயலீ பூக்கள் சொரியும் செயல் அலர்ப்பகழி சொரிவது எனவும், மூல்லை அலர் சொரிந்திடல் அவ்வசோகிற்குத் துளையை டுண்டு

தானும் மலர் வாளி பெய்திடும் திறன் எவ்வும் ஏர் காட்ட எனக் கூட்டியுரைக்க. மகளிரால் மலரும் மரங்கள் பத்தினுள்ளே அசோகு உதைக்க மலரும், மூல்கீலி சிரிக்க மலரும் ஆதவின், இவ்வாறு கூறினார்.

அம்பிகை சிவபிரானை நிங்கியிருத்தலால் அவ்ளோ அப்பெருமான்பக்கல்சேர்க்க அசோகும் மூல்கீலியும் அலர் சொரிந்தன என்பது கருத்து. மரங்கள் பத்தா வா : மகிழ், பாலீ, பாடலம், மூல்கீலி, புண்ணை, குரா, அசோகு, குருக்கத்தி, மா, சண்பகம் என இவை. மலர்தற்குரிய விவரம் குடாமணிக்கண்டு பன்னிரண்டாம் தொகுதியிற் காண்க.

3. உயிர்ப்பயிர் - உயிராகிய பயிர். மலம் - மூம் மலங்கள். நீத்து - நீக்கி. மெய்ஞ்ஞானம் மலரா - மெய்ஞ்ஞானமாகியமலர் மலரங்து. கனிந்து - பழுத்து. ஓங்க - உயர்வடைய. அருட்குல் - அருளாகிய கருப்பம். கலம் - ஆபரணம். உரு - வடிவம். நாப்பண் - நடுவிடம். கார்முகம் - வில். கவின - அழகுசெய்ய. வாங்கி - வலோத்து. சிலம்பு - காலணி. பருமம் - இடையில் அணியும் பதினுன்கு கோவை மணிவடம். தீங்குரல் - இனிய குரல். வாய்ப்ப - பொருந்த. வான் - ஆகாயம். புலம் - அறிவு. ஆட்டும்போது ஊஞ்சல் மேலெழுங்து நிற்றலால், வான்சேர்ந்து உலாய்விற்றல் உறழ என்றார். உயிர்ப்பயிர் கனிந்து ஓங்க என இயையும். ஓங்க எங்னும் செய்வென் எச்சம் எண்டு எதிர்காலத்தில் வந்தது. ஓங்க என்பது பொழி என பதனேடும், உறழ என்பது ஆடியருள் என்பதனேடும் இயையும். இச்செய்யுளில் அம்பிகையை மேகமாகக் கூறியுள்ளார்.

4. இடைந்து - வருந்தி. பின்காட்ட என்றதனால் மனவேகத்தினும் மிக என்றவாறு. மணி - முத்து என்க. வழி - திருவளக்குறிப்பின்வழி. அனம் - அன்னத்தின் நடையைக் குறித்தலால் ஆகுபெயர். மடுத்து - கையில் நிறைத்து. பரவா - எங்கும் பரவி. நிரத்தல் - கலத்தல். அணத்தும் நின்மயம் என்பது சர்வம் சத்திமயம் ஜகத் என்னும் வேதவாக்கியத் தைக் குறிக்கும். திவலை பரவா ஈய்ப்ப என இயைக்க.

5. ஊக்கல் - அசைத்தல். இழைத்த - செய்த. அது நோக்கி - (குழைகள் செவியாகிய ஊசல் ஆகு கின்ற) அதனை நோக்கி. கயற்குலம் அசைக்கும் அவ் ஜுசலில் - கண்ணுகிய கயல்கள் அசைக்கும் காதுகளாகிய அவ்ஜுசலைப்போல். அரும்பு - தோன்றுகின்ற. வலித்து - இழுத்து. சாய - கவிழ். புங்கவன் - சிவ பெருமான்.

6. பொலம் சிகரி - பொன்மலை. வாங்கிய - வளைத்த. மறை ஒதிமம் - பீரமதேவனுகிய அன்னம். பழிமொழி - அபவாதம்: திருமுடியைக் கண்டேன் என்னும் பொய்மொழி. ஊர்தி - வாகனம். தண்ணியசாந்தமுள்ள. தாள் என்றது அப்பிகை திருவடியை. ஏல்வை - காலம். அதனை - அம் மறையோதிமத்தை. அலமரக்காண்டும் - சூழலச் செய்வோம். ககனத்து - ஆகாயத்து. தரளப்பல்கைக்கு ஒதிமம் உவமை. புண்ணியம் வெண்மைநிறம்.

7. சற்று - பலகையின் சற்றுப் பக்கத்தில் பதித்து. பைட - அப்பலகை நடுவில். அலங்கு - இரடு - இரா.

ஒப்பவும், காட்சி குப்பவும் ஊசலாடியருள் எனக் கூட்டுக் குரவு - புரத்தல். சரீரத்தினுள்ளே மூன்று மண்டலம் உண்மையைச் சிவநூலைச் செய்வோர் உணர்வர்.

8. சுத்தமாயை அசுத்தமாயைகள் தூண். ஆணவும் நேர் விட்டம். கனமம் வடம். தூக்கிய - தொங்கவிட்ட. மாயேயம் - தனுகரண புவன போகங்கள்: பலகை. புவன கோடிகள் ஆடும் வெளி. உயிர் குழந்தை. மரணம் பிறப்புக்கள் மணியுசல். கடைத் தலை - கன்மம் தொலைந்த காலத்தில். முடங்காது - மடங்காமல். முதுக்குறைவு - பேரறிவு. மூவாத - கெடாத. ஆணந்தம் - சிவாணந்தம். புத்தமிழ்து - புதிய அமிர்தம்.

9. நாந்தகம் - வாள். விதிர்த்தல் - அசைத்தல். நாட்டம் - கண். நளினம் - தாமரை. முகில் - மேகம். வேய்ந்த - அணிந்த. பூண் - ஆபரணம். தோற்றம் - காட்சி. பரிபாக பேதமார்க்கம் - பக்குவ வேறுபாட்டு நெறி. மன்னி - பொருந்தி. தோற்றம் காட்ட ஆடியருள் எனக்.

10. மண்டிப்படர்ந்த-ஙிறைந்து பரவிய. ஆணந்த வெள்ளம் - சிவம். சிவதருமம் - சரியை கிரியா யோக ஞானங்கள். ஒருங்கு - முற்றும். சங்கமம் - அடியார் கூட்டம். புண்டரம் - ஈண்டு விபூதிக்குறி.

குறிப்புரை முதலியன முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

எண் - பக்கங்கள்

அசம்புட	32	கடவுட்பொலம்	24
அண்டப்பரப்	64	கடிகொண்ட	39
அதிருந்தரங்	6	கடிப்போதலர்	6
அமில்கண்	40	கதிருபிழு	52
அரக்கெழில்	26	கந்தங்கம	18
அரவமுமிழு	62	கார்பூத்த	12
அருள்பெறு	28	குஞ்சியசை	38
அளிக்காதர	7	குடங்கைமல	44
அளிசரந்தம	2	குலத்தில்	15
இகந்தமன	31	கைப்போது	46
இருகவுள்	53	கொங்குவிரி	20
இருளகால	17	கொழுதுவரி	30
இருள்குத்த	47	கொழுந்தாமம்	55
இலகொளி	8	கோலநெடும்	16
இளம்பருவ		சங்கையா	45
உய்யவரங்	51	சிறகரளி	9
உருஙிறை	42	சிர்கொண்ட	2
உருப்பொலி	23	சுத்தமுமசுத்த	63
உள்ளோளி	23	சுரும்பர்துளை	19
ஜவகைச்	56	சுலவித்தரள	20
ஒழுகொளி	24	சுறவேறிய	33
ஒழுங்குபடு	59	செயலீயங்	59
கங்கையும்	48	சேட்டின	32
	4	தவப்பயனை	26
	42.	தவளக்குருட்	5

திங்களொளி	61	மணங்கேழ்	18
திண்ணிய	62	மணிகொண்ட	1
திரைத்தொலி	54	மணிதுற்ற	12
திரையுந்தன	57	மண்டலம்	41
	25	மதுகரமுல	27
க .	39	மதுரங்கொழி	17
துடிபட்ட	45	மருள்கான்ற	50
துளிக்கும்	7	மலங்கடங்கு	22
துளிபட்ட	35	மனக்குலம்	60
தெய்வச்சுருதி	38	மனம்வாக்கி	
தெளிக்குமெய்	43	மாங்குயில்	4
தேங்கலுழி	48	முகமலரினை	57
தேங்கிய	53	முக்கனி	13
நாந்தகப்	63	முத்தமிழை	50
நிலம்பொலி	60	முழங்குமிசை	27
பகைத்தபுரி	29	வடங்கெழு	51
பரந்தவெண்	21	வணங்கு	44
பல்லுயி	14	வம்பியரெடை	47
பவளக்கொடி	21	வயிராவண	36
பிதிரும்பொறி	30	வழியுஞ்செழு	56
புத்தமிழ்து	49	வளைத்தகரு	29
பெருகாரமிழ்	34	வளைத்தமுப்	54
பொங்களி	11	வானமெழுங்	15
பொங்கெழி	14	விந்தையங	37
பொருவரிய	11	வில்லுமிழ்	36
பொன்னுத்தலர்	41	விற்புருவம்	58
மடல்கொண்ட	33	வெள்ளித்	35

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.